

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่.....	811/ว ๒๑๖
วันที่.....	27 ก.ย. ๒๕๕๐ 16.5๖

ที่ รง 0205.1/ 3416

กระทรวงแรงงาน
ถนนมิตรไมตรี ดินแดง
กรุงเทพฯ 10400

๒๕ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง รายงานผลการประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 96

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบเรื่อง จำนวน 70 ชุด

1. เรื่องเดิม

1.1 องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) ได้จัดการประชุมใหญ่ประจำปี สมัยที่ 96 ในระหว่างวันที่ 30 พฤษภาคม ถึงวันที่ 15 มิถุนายน ๒๕๕๐ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ส่งคณะผู้แทนจากภาครัฐบาล องค์การฝ่ายนายจ้าง และองค์การฝ่ายลูกจ้าง ในรูปแบบไตรภาคีรวมจำนวน 29 คน เข้าร่วมการประชุม

1.2 ตามมาตรา 19 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้กำหนดให้รัฐบาลของประเทศสมาชิกมีพันธกรณีที่ต้องนำอนุสัญญาและข้อแนะที่ได้รับการรับรองโดยที่ประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ไปเสนอต่อทางราชการหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกกฎหมายหรือดำเนินการอื่น ๆ ต่อไป ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันปิดสมัยประชุมใหญ่ หรือหากมีเหตุซึ่งทำให้ไม่อาจปฏิบัติได้ภายในหนึ่งปี ให้ปฏิบัติโดยเร็วที่สุดและต้องไม่ล่าช้าเกินกว่า 18 เดือนนับจากวันปิดสมัยประชุมใหญ่

2. ขัอรายงาน

กระทรวงแรงงาน ขอนำเรียนผลจากการเข้าร่วมการประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Conference : ILC) สมัยที่ 96 ดังนี้

2.1 การประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 96 มีผู้เข้าร่วมการประชุมเป็นผู้แทนไตรภาคีจากประเทศต่าง ๆ จำนวน 180 ประเทศ รวม 3,000 คน

/ 2.2 คณะผู้แทน...

2.2 คณะผู้แทนไทยทั้งหมด 29 คน ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายรัฐบาล มีนายจุฑาวัชร อินทรสุศรี ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยและผู้แทนฝ่ายรัฐบาล และ นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา เป็นผู้แทนฝ่ายรัฐบาล พร้อมด้วยที่ปรึกษาและผู้แทนสำรอง รวม 20 คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง มีนายธำรง คุโณปการ ประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย เป็นผู้แทน พร้อมด้วยที่ปรึกษาและผู้แทนสำรอง รวม 3 คนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง มีนายพนัส ไทยล้วน ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทน พร้อมด้วยที่ปรึกษาและผู้แทนสำรอง รวม 6 คน

2.3 คำปราศรัยของคณะผู้แทนไทยต่อที่ประชุมใหญ่ ฯ

นายจุฑาวัชร อินทรสุศรี ปลัดกระทรวงแรงงาน หัวหน้าคณะผู้แทนไทย กล่าวปราศรัยในนามประเทศไทย สรุปว่า ประเทศไทยให้คำมั่นที่จะมีการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้า ในด้านการจ้างงานให้สอดคล้องกับแนวทางขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในเรื่องงานที่เหมาะสม และเป็นธรรม (Decent Work) มุ่งทำให้เกิดการพัฒนาด้านแรงงานที่ยั่งยืน และประเทศไทยในฐานะ ประเทศสมาชิก ASEAN ได้ให้ความสำคัญกับปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิ ของแรงงานอพยพ

นายธำรง คุโณปการ ประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและ อุตสาหกรรมไทย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง กล่าวปราศรัย สรุปว่า รัฐบาลไทยได้พัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้อง กับแนวคิดเรื่องงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม (Decent Work) มากขึ้น มีทั้งการนําระบบค่าตอบแทน ที่อิงกับความสามารถและมีฝีมือมาใช้ และการให้บริการยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อให้สร้างรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน การขยาย ความคุ้มครองไปยังแรงงานนอกระบบ ผู้รับงานไปทำที่บ้าน และแรงงานภาคเกษตร

นายพนัส ไทยล้วน ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย กล่าวปราศรัย โดยยกปัญหาเรื่องการทำงานแบบเหมาช่วงที่ลูกจ้างได้รับสิทธิประโยชน์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ทั้ง ๆ ที่ทำงานเหมือนลูกจ้างประจำ และปัญหาการแทรกแซงระบบไตรภาคี กล่าวคือการตั้งคณะกรรมการ ด้านต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ คณะกรรมการประกันสังคม ยังถูกฝ่ายราชการควบคุม การแต่งตั้ง ทำให้ไม่เป็นไตรภาคีอย่างแท้จริง

2.4 สรุปผลการประชุมที่สำคัญ ดังนี้

2.4.1 การรายงานผลงานทางวิชาการของ ILO

1) รายงานระดับโลกเรื่อง ความเสมอภาคในการทำงาน : การจัดการ กับความท้าทาย (Global Report on Equality at Work : Tackling the Challenge) เป็นการรายงานที่ รวบรวมภาพของสถานการณ์ความไม่เสมอภาคในการจ้างงานจากทั่วโลกซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ

/ ตั้งแต่ . .

ตั้งแต่แบบดั้งเดิมคือ กีดกันทางเพศ ทางเชื้อชาติ ทางศาสนา และรูปแบบใหม่คือ กีดกันด้านอายุ ด้านสภาพร่างกาย(ความพิการ) ด้านสุขภาพอนามัย (ผู้ติดเชื้อเอดส์) ด้านความเปราะบางทางเพศ (พวกรักร่วมเพศ) หรือแม้แต่ความไม่เสมอภาคที่เกิดในแรงงานอพยพ ปัจจุบัน แม้ว่าความพยายามในการลดปัญหาจะเพิ่มขึ้น แต่สภาพแวดล้อมของปัญหา เช่น การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพ กลับพัฒนาเพิ่มขึ้น ทำให้เป็นปัจจัยเร่งให้ปัญหาคงอยู่และขยายตัว ดังนั้น ปัญหาการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องเร่งจัดการ

2) รายงานเรื่อง การเสริมสมรรถนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถช่วยให้ความพยายามของประเทศสมาชิกบรรลุถึงวัตถุประสงค์ขององค์การ ภายใต้บริบทของโลกาภิวัตน์ (Strengthening the ILO's capacity to assist its Members' efforts to reach its objectives in the context of globalization) สรุปว่า ความสำเร็จในการทำงานเพื่อเสริมสมรรถนะของ ILO จะเกิดขึ้นโดยการที่ประเทศสมาชิกมีความชัดเจนเรื่องความต้องการที่ประสงค์ได้รับจาก ILO และ ILO เองต้องจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ โดยสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Office) จะต้องทำงานโดยใช้แนวทางผสมผสาน (Integrated Approach) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดว่าด้วยงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์และแผนงานขององค์การสหประชาชาติและหน่วยงานอื่น ๆ ในลักษณะของหุ้นส่วน (Partnerships) ด้วย

3) รายงานเรื่องการส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการ (The Promotion of Sustainable Enterprises) สรุปว่า การส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการต้องมีความร่วมมือกันทั้งไตรภาคีและเน้นหลักการทำงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม (Decent Work) ซึ่งสถานประกอบการควรมีบทบาทในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถานประกอบการโดยเน้นถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ วางกรอบความรับผิดชอบของสถานประกอบการในระดับปฏิบัติให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และรัฐบาลควรมีบทบาทด้านนโยบาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่จะเป็นตัวผลักดันให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถานประกอบการ นอกจากนี้ ต้องไม่ลืมบทบาทของผู้มีส่วนร่วมภาคสังคม (Social Partner) ซึ่งมีความสำคัญมากที่จะเป็นฝ่ายสนับสนุนในการนำไปสู่ภาคปฏิบัติ ทั้งนี้ ILO ต้องเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านวิชาการ ความรู้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาครัฐบาลและสังคมในการจัดทำ กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การทำงานที่เหมาะสมและเป็นธรรมเพื่อความยั่งยืนของสถานประกอบการ

2.4.2 การปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

มี 26 ประเทศที่ถูกหยิบยกขึ้นมาอภิปราย เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตามอนุสัญญาที่ให้สัตยาบัน หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติตามอนุสัญญา

/ และข้อแนะ...

และข้อแนะได้ให้ข้อสังเกตไว้ในรายงาน โดยในปีนี้ ประเทศไทยไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นอภิปราย

2.4.3 แผนงานด้านการเงิน

ที่ประชุมคณะกรรมการด้านการเงิน ซึ่งเป็นการประชุมเฉพาะผู้แทนรัฐบาล และที่ประชุมได้รับรองอัตราการจ่ายเงินค่าสมาชิกประจำปี 2008-2009 ซึ่งมีวงเงินงบประมาณทั้งสิ้น 641.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้อัตราการจ่ายเงินค่าสมาชิกของประเทศไทยลดลงจากปี 2007 คือจากร้อยละ 0.209 เป็นร้อยละ 0.186 ของงบประมาณทั้งหมด

2.4.4 การรับรองมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ที่ประชุมใหญ่

ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 96 ได้รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่คือ ฉบับที่ 188 ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in Fishing Convention, 2007) และข้อแนะฉบับที่ 199 ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in Fishing Recommendation, 2007) ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อปรับปรุงเงื่อนไขการทำงานของแรงงานภาคประมงทั้งหญิงและชายที่มีจำนวนประมาณ 30 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งจากการลงคะแนนเสียงรับรองของประเทศสมาชิกที่เข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ปรากฏว่าอนุสัญญาได้รับการรับรองโดยมีคะแนนเสียงเห็นชอบ 437 คะแนน ไม่เห็นชอบ 2 คะแนน และงดออกคะแนนเสียง 22 คะแนน ส่วนข้อแนะได้รับการรับรองโดยมีคะแนนเสียงเห็นชอบ 443 คะแนน ไม่เห็นชอบ 0 คะแนน และงดออกเสียง 19 คะแนน

อนุสัญญามีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือแรงงานประมงให้ได้รับการปรับปรุงด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยและการดูแลทางการแพทย์ระหว่างอยู่ในทะเล และกรณีเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บเมื่ออยู่บนฝั่ง ให้ได้รับการคุ้มครองตามสัญญาจ้าง ให้ได้รับการคุ้มครองด้านการประกันสังคมเหมือนกับคนงานสาขาอื่นๆ นอกจากนี้ อนุสัญญายังมุ่งเน้นให้การสร้างเรือเดินทะเลต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของคนงานประมงที่ใช้เวลาทำงานอยู่กลางทะเลเป็นเวลานาน รวมทั้งยังได้กำหนดกลไกเพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถปฏิบัติตามได้ และยังกำหนดให้เรือเดินทะเลขนาดใหญ่ได้รับการตรวจสอบเมื่อจอดในท่าเรือต่างชาติเพื่อให้แน่ใจว่าคนงานประมงไม่ได้ทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย

3. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาและข้อแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมง

3.1 กระทรวงคมนาคม โดยกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี มีความเห็นว่าการทำงาน ชีวิตความเป็นอยู่และสวัสดิการของคนประจำเรือประมงจะมีคุณภาพดีขึ้น สำหรับในภาคเอกชน ได้แก่ เจ้าของเรือและอุตสาหกรรมประมงที่เกี่ยวข้อง จะได้รับผลกระทบด้านต้นทุนก่อสร้างเรือในเรือังการจัดพื้นที่ และการติดตั้งระบบอุปกรณ์ด้านสุขอนามัยที่สูงขึ้น และในการบริหารจัดการด้านการจ้างรวมถึงสวัสดิการต้นทุนดำเนินการสูงขึ้น เนื่องจากโครงสร้างต่อเรือและสภาพการจ้างงานของเรือประมง

/ ในสถานะ

ในสภาวะปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้ เห็นควรให้มีการหารือร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคนายจ้างและภาคลูกจ้าง เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้ต่อไป

3.2 สภาองค์การนายจ้างธุรกิจและอุตสาหกรรมแห่งชาติ มีความเห็นว่า ความเป็นไปได้ยากที่ประเทศไทยจะให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้เนื่องจากมีความยากในการปฏิบัติ ด้านการคุ้มครองแรงงานในเรื่องวันทำงาน เวลาทำงาน เวลาพักและความปลอดภัยในการทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่อาจไม่สามารถไปตรวจดูสภาพการทำงานของลูกจ้างได้หากอยู่บนเรือกลางทะเล

4. ความเห็นของกระทรวงแรงงาน

กระทรวงแรงงาน มีความเห็นต่อการดำเนินงานคุ้มครองแรงงานในภาคประมง ตามอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมงว่า เนื่องจากข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานการคุ้มครอง แรงงานตามอนุสัญญาฉบับนี้ ใช้บังคับคนงานประมงทุกคนและเรือประมงทุกลำที่ทำการประมงเพื่อการค้า และกรอบของบทบัญญัติบางส่วนเกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงคมนาคม รวมทั้งเจ้าของเรือประมง และคนงานประมง ดังนั้น ในการพิจารณาปรับปรุงมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานในกิจการประมง กระทรวงแรงงานเห็นควรจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคนายจ้างและภาคลูกจ้าง เพื่อประชุมร่วมกันในการดำเนินงานให้สอดคล้อง กับบทบัญญัติตามอนุสัญญาและข้อแนะซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงคมนาคมข้างต้น นอกจากนี้ กระทรวงแรงงานมีความเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการในส่วนที่สนับสนุนการปฏิบัติที่สอดคล้อง กับอนุสัญญาต่อไปด้วย ได้แก่

4.1 การทบทวนและปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงฉบับที่ 10 ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในงานประมงทะเล และกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับ ข้อกำหนดในอนุสัญญา

4.2 การกำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการ แก้ไขปัญหา การดูแลและคุ้มครองแรงงานในภาคประมงได้อย่างเหมาะสม

4.3 การเผยแพร่ข้อมูลและความรู้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการ รองรับอนุสัญญาดังกล่าว

4.4 การจัดหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาแรงงานภาคประมง ให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ให้แก่บุคลากรของกระทรวงแรงงาน สถานประกอบการ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

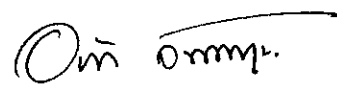
4.5 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลางด้านแรงงานประมงเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติ ราชการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

/ ทั้งนี้ กระทรวง...

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานจะได้พิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ ขคได้โปรดนำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรด
ทราบรายงานผลการประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 96 และโปรด
พิจารณาเสนอเรื่องการรับรองอนุสัญญาและข้อแนะนำด้วยการทำงานในภาคประมงต่อสมานิติบัญญัติ
แห่งชาติเพื่อโปรดทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภัย จันทนจุลกะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

กลุ่มวิเทศสัมพันธ์

โทร. 0 2232 1219

โทรสาร 0 2248 2027

รายงานของคณะผู้แทนไทย

**ในการประชุมใหญ่ประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
สมัยที่ 96 (International Labour Conference, Session 96)**

**ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
ระหว่างวันที่ 30 พฤษภาคม – 15 มิถุนายน 2550**

**สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
กลุ่มวิเทศสัมพันธ์
กันยายน 2550**

รายงานของคณะผู้แทนไทย
ในการประชุมใหญ่ประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 96
ระหว่างวันที่ 30 พฤษภาคม – 15 มิถุนายน 2550
ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

1. คณะผู้แทนประกอบด้วย

1.1 ผู้แทนและที่ปรึกษาฝ่ายรัฐบาล

(1) นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี
ปลัดกระทรวงแรงงาน	ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลและหัวหน้าคณะผู้แทนไทย
(2) นายสีนศักดิ์ พวงเกตุแก้ว
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทย
ประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา	ผู้แทนฝ่ายรัฐบาล
(3) นายพรชัย อยู่ประยงค์
รองปลัดกระทรวงแรงงาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(4) นายผดุงศักดิ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(5) นายมนูญ ปุญญกริยากร
อธิบดีกรมการจัดหางาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(6) นางศศิวรรณ อนันตกุล
รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(7) นางสาวสายพิน สิริหงส์
รองอธิบดีกรมการจัดหางาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(8) นายกำจร นากชื่น
ผู้อำนวยการสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(9) นายวิวัฒน์ ดังหงส์
อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายแรงงาน) ประจำคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทย
ประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(10) นายโกวิทย์ บุรพพานินทร์
ผู้อำนวยการกลุ่มวิเทศสัมพันธ์ สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(11) นางอรุณวรรณ เฟ่งวาณิชย์
นักวิชาการแรงงาน 8 ว สำนักคุ้มครองแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
(12) นางเพียงภาพ วิทย์ชำนาญกุล
หัวหน้าฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล

- (13) นางสาวพรพรรณ วอลซ์ ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 7๖ สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
- (14) นางสาวเกสร เกิดหล้า ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายรัฐบาล
นักวิชาการแรงงาน 6๖ สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (15) นางเจนจิรา เดชะรัตน์ ผู้ติดตามหัวหน้าคณะผู้แทนไทย
นักวิชาการแรงงาน 6 สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน
- (16) นายสุเทพ สุวรรณดำรง เจ้าหน้าที่สนับสนุนฝ่ายรัฐบาล
เสมียนประจำฝ่ายแรงงาน ประจำคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทย
ประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา

1.2 ผู้แทนและที่ปรึกษาฝ่ายนายจ้าง

- (1) นายดำรง คุโนปการ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง
ประธานสมาคมการค้าการนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย
- (2) นายประดิษฐ์ สุโขชัยกุล ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายนายจ้าง
เลขาธิการสมาคมการค้าการนายจ้างอุตสาหกรรมไทย
- (3) นายสุรชัย สุทธิวรชัย ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายนายจ้าง
เลขาธิการสมาคมการค้าการนายจ้างธุรกิจและอุตสาหกรรมแห่งชาติ

1.3 ผู้แทนและที่ปรึกษาฝ่ายลูกจ้าง

(1)	นายพนัส ไทยล้วน
ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย	ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
(2)	นายสมบัติ ไทยเจริญ
กรรมการบริหารสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายลูกจ้าง
(3)	นายสุชาติ ไทยล้วน
ที่ปรึกษาสภาองค์การลูกจ้างสมาพันธ์แรงงานแห่งประเทศไทย	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายลูกจ้าง
(4)	นายบุญเชิด เทียวข้า
หัวหน้าสำนักงานสภาองค์การลูกจ้างพัฒนาแรงงานแห่งประเทศไทย	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายลูกจ้าง
(5)	นายศิริชัย ไม้งาม
เลขาธิการสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายลูกจ้าง
(6)	นายประเสริฐ รัตนคช
นายทะเบียนสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์	ที่ปรึกษาและผู้แทนสำรองฝ่ายลูกจ้าง

2. องค์ประกอบ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ มีสมาชิกทั้งสิ้น 180 ประเทศ สำหรับการประชุมครั้งนี้ มีผู้แทนไตรภาคีเข้าร่วมการประชุม จำนวน 3,000 คน

ที่ประชุมมีมติเลือกประธานและรองประธานในที่ประชุม ประกอบด้วย

2.1	Mr. Kastriot Sulka (ประเทศอัลบาเนีย)	เป็นประธานที่ประชุม
2.2	H.E. Mr. Carlos Antonio da Rocha Paranhos (ประเทศบราซิล)	เป็นรองประธานฝ่ายรัฐบาล
2.3	Mr. Michel Barde (ประเทศสวิตเซอร์แลนด์)	เป็นรองประธานฝ่ายนายจ้าง
2.4	Mr. Marc Blondel (ประเทศฝรั่งเศส)	เป็นรองประธานฝ่ายลูกจ้าง

3. ระเบียบวาระการประชุม

ระเบียบวาระประจำ

- 3.1 รายงานของประธานคณะประศาสน์การและผู้อำนวยการใหญ่ ILO
- 3.2 รายงานระดับโลก (Global Report) ภายใต้การติดตามผลของปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานเรื่อง การขจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ (The Elimination of Discrimination in respect of Employment and Occupation)
- 3.3 แผนงานและงบประมาณ สำหรับปี 2551-2552 และข้อคำถามต่างๆ
- 3.4 ข้อมูลและการรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญา (Conventions) และข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ระเบียบวาระที่กำหนดโดยที่ประชุมหรือคณะประศาสน์การ

- 3.5 การพิจารณากำหนดมาตรฐานแรงงานและรับรองอนุสัญญาและข้อเสนอแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in the fishing sector)
- 3.6 การอภิปรายทั่วไปเรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะของ ILO เพื่อให้สามารถช่วยเหลือความพยายามของประเทศสมาชิกให้บรรลุวัตถุประสงค์ในบริบทของโลกาภิวัตน์ (Strengthening the ILO's capacity to assist its Members' effort to reach its objectives in the context of globalization)
- 3.7 การอภิปรายทั่วไปเรื่อง การส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการ (The Promotion of sustainable enterprises)

4 การจัดการประชุม

- 4.1 การประชุมเต็มคณะ (Plenary) ประกอบด้วย
 - 1) พิธีเปิดและปิดการประชุมใหญ่ประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) อย่างเป็นทางการ
 - 2) การพิจารณารายงานของประธานคณะประศาสน์การซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานที่คณะประศาสน์การได้ดำเนินการตลอดปี (มิถุนายน 2549 – พฤษภาคม 2550)

- 3) การพิจารณารายงานของผู้อำนวยการใหญ่ของ ILO ซึ่งเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวทางปรับปรุงบทบาทของ ILO ให้สามารถสนองความต้องการของสมาชิกให้มากที่สุด
- 4) การนำเสนอรายงานระดับโลก (Global Report) เป็นภารกิจของผู้อำนวยการใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ที่จะต้องจัดทำรายงานนี้ปีละครั้ง เพื่อเป็นการติดตามผลการปฏิบัติตามปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานที่มี 4 ด้านคือ การขจัดแรงงานบังคับ เสรีภาพในการสมาคม การเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ และด้านแรงงานเด็ก ซึ่งรายงานระดับโลกในปีนี้นำเสนอด้านการจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพในเรื่อง ความเสมอภาคในการทำงาน : การจัดการกับความท้าทาย (Global Report on Equality at Work : Tacking the challenge)

4.2 การประชุมคณะกรรมการชุดต่างๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

- 1) คณะกรรมการด้านงบประมาณ (Finance Committee)
ผู้แทนไทยที่เข้าร่วมประชุม
เพื่อพิจารณาแผนงานและงบประมาณ ปี 2551-2552 (เฉพาะผู้แทนฝ่ายรัฐบาล) นายวิวัฒน์ ตังหงส์ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายแรงงาน) ประจำคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทย ประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา
- 2) คณะกรรมการด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงาน (Committee on the Application of Standard)
ผู้แทนไทยที่เข้าร่วมประชุม
เพื่อพิจารณาการปฏิบัติตามอนุสัญญาและข้อแนะที่ประเทศสมาชิกให้สัตยาบันจากสรุปรายงานของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งในครั้งนี้นำมาพิจารณาการสำรวจเรื่องการใช้แรงงานบังคับ (อนุสัญญาฉบับที่ 29) และการจัดการใช้แรงงานบังคับ (อนุสัญญาฉบับที่ 105) นายกำจร นาคชื่น ผู้อำนวยการสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงแรงงาน
- 3) คณะกรรมการพิจารณาการรับรองอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in the Fishing Sector)
เพื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างอนุสัญญาซึ่งเป็นฉบับใหม่ และพิจารณาบททวนข้อแนะในเรื่องเดียวกันนี้ที่ได้ผ่านการรับรองไปแล้วจากการประชุมใหญ่ ILO สมัยที่ 92 และสมัยที่ 93

ผู้แทนไทยที่เข้าร่วมประชุม

- 4) คณะกรรมการจัดทำรายงานของ ILO เรื่องการเสริมสร้างสมรรถนะของ ILO เพื่อให้สามารถช่วยเหลือความพยายามของประเทศสมาชิกให้บรรลุวัตถุประสงค์ในบริบทของโลกาภิวัตน์ (Strengthening the ILO's Capacity to assist its Members' efforts to reach its objectives in the context of globalization)

ผู้แทนไทยที่เข้าร่วมประชุม

- 5) คณะกรรมการพิจารณารายงานของ ILO เรื่องการส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการ (The Promotion of Sustainable Enterprises)

ผู้แทนไทยที่เข้าร่วมประชุม

- 6) คณะกรรมการดำเนินการจัดประชุม (Selection Committee)

- 7) คณะกรรมการสาส์นตราตั้ง (Credentials Committee)

นางศศิธรณ อนันตกุล รองอธิบดี
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
นำอภิปรายการปรับปรุงวิธีการทำงาน
ของ ILO ที่จะสามารถตอบสนองแนวโน้ม
ความต้องการของประเทศสมาชิกภายใต้
สถานการณ์ยุคโลกาภิวัตน์

นายพรชัย อยู่ประยงค์ รองปลัดกระทรวง
แรงงาน

นำอภิปรายเนื้อหาของรายงานซึ่งเน้นการ
เสริมความแข็งแกร่งของสถานประกอบการ
ในการมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาด้าน
เศรษฐกิจและสังคม
นางสาวสายพิน สิริหงส์ รองอธิบดีกรมการ
จัดหางาน

ประกอบด้วยผู้แทนสามฝ่าย รับผิดชอบจัด
โปรแกรมและกำหนดการประชุมของทุกกลุ่ม
และหารือพิจารณาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
ระหว่างการประชุมใหญ่ฯ

ประกอบด้วยผู้แทนสามฝ่ายๆละ 1 คน รับ
ผิดชอบพิจารณาหนังสือแต่งตั้งคณะผู้แทน
ของประเทศสมาชิกซึ่งจะมีผลต่อการออก
เสียงเพื่อโหวตในประเด็นสำคัญต่างๆ

5 สรุปผลการประชุม

5.1 การกล่าวปราศรัยต่อที่ประชุมใหญ่ของผู้แทนไทย

5.1.1 คำปราศรัยของหัวหน้าคณะผู้แทนไทย

วันที่ 12 มิถุนายน 2550 นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี ปลัดกระทรวงแรงงาน หัวหน้าคณะผู้แทนไทย ได้
กล่าวปราศรัยในนามรัฐบาลไทยต่อที่ประชุมใหญ่ ณ ห้องประชุมสมัชชา สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ สรุปสาระสำคัญ

/ได้ว่า...

ได้ว่า การกล่าวอภิปรายในที่ประชุมใหญ่ประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO) ถือเป็นโอกาสที่น่ายินดี อันเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนี้รายงานของ Mr. Juan Somavia ผู้อำนวยการใหญ่ของ ILO หัวข้อ Decent Work for Sustainable Development ถือเป็นเอกสารที่สนองต่อความท้าทายในการดำเนินงานที่มีคุณค่า (Decent Work) อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยยืนยันความมุ่งมั่นต่อการดำเนินการเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในด้านการปรับปรุงเงื่อนไขการจ้างงาน รวมทั้งเมื่อเดือนมกราคมปีนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีการลงนามในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานอพยพ (ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers) สิ่งนี้ถือเป็นการให้คำมั่นต่อการดำเนินการส่งเสริมการจ้างงานที่มีคุณค่า คำนึงถึงมนุษยธรรมและศักดิ์ศรีของมนุษย์ งานที่มีผลิตภาพและก่อให้เกิดรายได้ที่พอเพียงสำหรับแรงงานอพยพ รวมทั้งประเทศไทยยังสนับสนุนการพัฒนาแผนงานด้านทรัพยากรมนุษย์เพื่อช่วยให้แรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศสามารถปรับตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานในประเทศได้เมื่อกลับประเทศ ประเทศไทยเห็นว่าการรับรองอนุสัญญาด้านการทำงานภาคประมงจะเกิดประโยชน์ต่อการคุ้มครองแรงงานประมง และแม้ว่าการปรับปรุงเงื่อนไขการทำงานในภาคประมงยังต้องดำเนินการต่อไป แต่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อแรงงานภาคประมง การเสริมสมรรถนะของ ILO จะช่วยให้ประเทศสมาชิกรวมทั้งประเทศไทยสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในเรื่องการส่งเสริมให้แรงงานหญิงและชายได้มีโอกาสมีงานที่มีผลิตภาพทำต่อไป นอกจากนี้ การส่งเสริมความยั่งยืนของ สถานประกอบการก็สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ที่ส่งเสริมให้สังคมที่สงบสุข เสริมสร้างความเข้มแข็งในครอบครัวและชุมชนเพื่อสร้างสังคมที่มีความสุขและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ท้ายสุดปลัดกระทรวงแรงงานได้กล่าวว่าประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองทางสังคมโดยได้ร่วมกับสหภาพการแห่งประเทศไทยและสหภาพนายจ้างและลูกจ้างโดยดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อนำไปสู่กระบวนการการให้สัตยาบันอนุสัญญา ฉบับที่ 159 ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพและการจ้างงาน (คนพิการ) ค.ศ. 1983 ขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเรื่องเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี

5.1.2 คำปราศรัยของผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

วันที่ 12 มิถุนายน 2550 นายพนัส ไทยล้วน ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย ได้กล่าวปราศรัยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบปัญหาที่สำคัญ 2 ประการได้แก่ ปัญหาการจ้างงานแบบเหมาช่วง และปัญหาการแทรกแซงระบบไตรภาคี กล่าวคือ การเช่าเหมาช่วงถือเป็นการจ้างงานแบบสองมาตรฐาน ลูกจ้างที่รับจ้างเช่าเหมาช่วงจะต้องทำงานเหมือนกับลูกจ้างประจำแต่ได้รับค่าจ้างที่ต่ำกว่าโดยไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นนอกเหนือจากค่าจ้าง ซึ่งปัจจุบันลูกจ้างที่ทำงานในลักษณะนี้มีกว่าสองล้านคน กรณีการแทรกแซงระบบไตรภาคีจะเห็นได้ว่ามีเพียงคณะกรรมการที่ปรึกษาการแรงงานและผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานที่ได้รับการเลือกตั้งโดยสหภาพแรงงาน ขณะที่คณะกรรมการอื่นๆ เช่น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน คณะกรรมการประกันสังคม และคณะกรรมการเงินทดแทน จะถูกฝ่ายราชการควบคุมและแต่งตั้งสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการดังกล่าว แม้ว่าฝ่ายลูกจ้างและสหภาพแรงงานจะพยายามเรียกร้องขอสิทธิในการเลือกผู้แทนของตนมาโดยตลอดแต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ หลังการปฏิวัติรัฐประหารในระบบการเมืองของประเทศไทยเมื่อปีที่แล้ว (พ.ศ.2549) ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ จึงเป็นโอกาสดีที่ฝ่ายลูกจ้างสามารถยื่นข้อเสนอมขอให้มีการแทรกประเด็นข้อความในร่างรัฐธรรมนูญในเรื่องการป้องกันการกดขี่แรงงานเหมาช่วงและการรวมพลังของสหภาพแรงงานและลูกจ้างเพื่อการเลือกตั้งผู้แทนเข้าไปดำรงตำแหน่งในทุกคณะกรรมการได้

5.1.3 คำปราศรัยของผู้แทนฝ่ายนายจ้าง

วันที่ 13 มิถุนายน 2549 นายธารัง คุโณปการ ประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทยในฐานะผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ได้กล่าวปราศรัย สรุปได้ว่าการดำเนินการเกี่ยวกับงานที่มีคุณค่าของประเทศไทยมีความก้าวหน้าขึ้นมากในหลายประการ กล่าวคือ ได้มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและการจัดการ และการเน้นถึงการสร้างความยุติธรรมและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของแรงงานมากขึ้น เน้นส่งเสริมการนำระบบค่าตอบแทนที่อิงความสามารถมาเป็นเครื่องมือเสริมสร้างโอกาสการได้รับค่าตอบแทนบนพื้นฐานของความสามารถของแต่ละบุคคล การดำเนินการด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อมุ่งการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงานและประชาชนทั่วไปเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ให้ตนเองได้มากขึ้นรวมทั้งการมุ่งเสริมสร้างให้เกิดความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานและสิ่งแวดล้อมในระดับและทุกสาขาโดยเฉพาะในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก การขยายความคุ้มครองแรงงานและการประกันสังคมให้ครอบคลุมไปถึงสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ผู้รับงานไปทำงานที่บ้านและแรงงานนอกระบบต่างๆ โดยเฉพาะการออกมาตรการด้านเกษตรกรรมของรัฐบาลเพื่อช่วยเหลือและยกระดับชีวิตของเกษตรกร

5.2 รายงานระดับโลกเรื่อง ความเสมอภาคในการทำงาน : การจัดการกับความท้าทาย (Global Report on Equality at Work : Tackling the challenge)

เป็นรายงานที่รวบรวมภาพของสถานการณ์ความไม่เสมอภาคในการจ้างงานจากทั่วโลก และนำเสนอทั้งความสำเร็จและล้มเหลวในการต่อสู้กับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันซึ่งมีหลากหลายรูปแบบตั้งแต่แบบดั้งเดิมคือ กีดกันทางเพศ ทางเชื้อชาติ ทางศาสนา และรูปแบบใหม่คือ กีดกันด้านอายุ ด้านสภาพร่างกาย(ความพิการ) ด้านสุขภาพอนามัย (ผู้ติดเชื้อเอดส์) ด้านความเปราะบางทางเพศ (พวกรักร่วมเพศ) หรือแม้แต่ความไม่เสมอภาคที่เกิดในแรงงานอพยพ

รายงานนำเสนอมุมมองความสำเร็จในการลดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในการจ้างงานและอาชีพ เช่น สถิติการเข้าสู่ตลาดแรงงานของแรงงานสตรีที่เพิ่มขึ้น อัตราส่วนของสตรีที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงที่เพิ่มขึ้น หรือความสำเร็จขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในการผลักดันให้เกิดระเบียบปฏิบัติ ILO ต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ในโลกการทำงาน (ILO Code of Practice on HIV/AIDS in the world of work) อีกประการหนึ่งถือเป็นความสำเร็จ คือ การที่สมาชิกริ ILO ส่วนใหญ่ให้สัตยาบันต่อการนำอนุสัญญาหลัก 2 ฉบับในเรื่องการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพคือ ฉบับที่ 100 และฉบับที่ 111 ไปปฏิบัติ ซึ่งย่อหมายถึงประเทศต่างๆเหล่านั้นได้มีการดำเนินการด้านนโยบายและการออกกฎหมายเพื่อลดปัญหา

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลสถานการณ์จากทั่วโลกยังชี้ให้เห็นความคงอยู่ของปัญหาความไม่เสมอภาคแม้ว่าความพยายามในการลดปัญหาจะเพิ่มขึ้น แต่สภาพแวดล้อมของปัญหา เช่น การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพ การขาดบุคลากร การขาดงบประมาณดำเนินการ ความรุนแรงของปัญหาซ่อนเร้นในเรื่องราวได้ การถือครองทรัพย์สิน ความได้เปรียบเสียเปรียบเรื่องโอกาส กลับพัฒนาเพิ่มขึ้น ทำให้เป็นปัจจัยเร่งให้ปัญหาคงอยู่และขยายตัว

ดังนั้น ปัญหาการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องเร่งจัดการเพราะความรุนแรงของสภาพแวดล้อมของปัญหาดังที่กล่าว จะเป็นตัวลดประสิทธิภาพของปฏิบัติการต่างๆที่นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียม ซึ่งอาจนำไปสู่ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองและเกิดความวุ่นวายทางสังคม ที่ส่งผลกระทบถึงบรรยากาศในการลงทุนและการพัฒนาเศรษฐกิจ

5.3 รายงานเรื่อง การเสริมสมรรถนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศเพื่อให้สามารถช่วยให้ความพยายามของประเทศสมาชิกบรรลุถึงวัตถุประสงค์ขององค์การ ภายใต้บริบทของโลกาภิวัตน์ (Strengthening the ILO's capacity to assist its Members' efforts to reach its objectives in the context of globalization)

การพิจารณากระแสของโลกาภิวัตน์จำเป็นจะต้องได้รับการเน้นย้ำและให้ความสำคัญมากขึ้น เพื่อให้ ILO บรรลุวัตถุประสงค์การดำเนินงานที่ระบุตามธรรมนูญของ ILO ปฏิญญาฟีลาเดลเฟีย ปฏิญญาหลักและสิทธิพื้นฐานในการทำงาน ปี 1998 และระเบียบวาระว่าด้วยงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม (Decent Work Agenda) นอกจากนี้ ยังเห็นด้วยว่าการปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง ในบริบทด้านการเจรจาเชิงไตรภาคี (Tripartite Dialogue) ระหว่างฝ่ายรัฐบาล ผู้แทนองค์กรนายจ้างและผู้แทนองค์กรลูกจ้าง ควรได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติด้วย

นอกจากนี้ ความสำเร็จในการทำงานเพื่อเสริมสมรรถนะของ ILO จะเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้บริหารงาน 3 ประการหลัก ดังนี้

ประการที่หนึ่ง : การมีความชัดเจนในเรื่องความต้องการที่ประสงค์ได้รับจาก ILO กล่าวคือ คณะประศาสน์การ และองค์ประกอบส่วนอื่นๆ เช่น ตัวองค์กร ILO และไตรภาคี จะต้องมีความชัดเจนว่าตนเองต้องการอะไรจาก ILO และควรพิจารณาว่าสิ่งใดจำเป็นต้องได้รับการปฏิรูปเพื่อให้ความต้องการนั้นได้รับการตอบสนอง การปฏิรูปที่เรียกว่า " One UN " ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ ILO จะใช้เป็นเหตุผลเพื่อปรับเปลี่ยนประสิทธิภาพของกิจกรรมและควบคุมวิธีการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และเพื่อสามารถทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้ นอกจากนี้ ILO จะต้องมีการกำหนดรอบเวลาการทบทวน (Periodical Reviews) บทบาทและการจัดลำดับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องข้างต้น เพื่อเสริมสมรรถนะการทำงานของ ILO

ประการที่สอง : การมุ่งส่งเสริมการมีแนวทางผสมผสาน (Integrated Approach) กล่าวคือ จะต้องใช้แนวทางผสมผสานเข้าไปในวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ภายในองค์กร ในระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและในการทำงานภายในสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Office) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของระเบียบวาระว่าด้วยงานที่มีคุณค่าทั้งภายในและภายนอกองค์การ แนวทางผสมผสานจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดความเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกันในการจัดทำแผนงานระดับชาติว่าด้วยงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม (Decent Work Country Programmes : DWCPs) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละประเทศ คณะประศาสน์การจะต้องดำเนินการเตรียมการทบทวน DWCPs ต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลกับความต้องการของประเทศสมาชิกรายนั้นๆ และกับแผนงานอื่นๆ ที่จัดทำโดยองค์การสหประชาชาติและหน่วยงานอื่นๆ ด้วย

ประการที่สาม : การมีหุ้นส่วน (Partnerships) ในการดำเนินการกิจงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม กล่าวคือ ตามปฏิญญาระดับรัฐมนตรีของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติ (United Nations Economic and Social Council (ECOSOC) Ministerial Declaration) เมื่อเดือนกรกฎาคม 2006 ได้เห็นชอบให้การดำเนินงานว่าด้วยงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม สมควรมีลักษณะครอบคลุมวัตถุประสงค์ของ UN และของสถาบันพหุภาคีอื่นๆ ด้วย ดังนั้น ระบบไตรภาคีของ ILO จึงสมควรนำมาใช้เพิ่มความตระหนักและความเข้าใจ รวมทั้งเพื่อการสร้างความเป็นหุ้นส่วนและนำไปสู่การเสริมสมรรถนะของ ILO ให้สามารถกลับไปช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศสมาชิกมีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ภายใต้กรอบงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม

5.4 รายงานเรื่องการส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการ (The Promotion of Sustainable Enterprises)

ที่ประชุมใหญ่ได้รับรองข้อมติว่าด้วยการส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

การส่งเสริมความยั่งยืนของสถานประกอบการมีการให้ความร่วมกันทั้งไตรภาคี ที่จะยึดกรอบงานของการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยเน้นหลักการปฏิบัติของการทำงานที่มีคุณค่า (Decent Work) และครอบคลุมหลักกว้างๆ 3 ด้าน คือ การพัฒนาสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจและการปกป้องสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ได้กำหนดบทบาทของการนำไปสู่ความยั่งยืนของสถานประกอบการ ดังนี้

1. จัดทำสภาพแวดล้อมให้อื้ออำนวยต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถานประกอบการโดยเน้นถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ
2. วางกรอบความรับผิดชอบของสถานประกอบการในระดับปฏิบัติให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น
3. บทบาทของรัฐบาลด้านนโยบาย กฎระเบียบต่างๆที่จะเป็นตัวผลักดันให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถานประกอบการ
4. บทบาทของผู้มีส่วนร่วมภาคสังคม (Social Partner) ซึ่งมีความสำคัญมากที่จะเป็นฝ่ายสนับสนุนในการนำไปสู่ภาคปฏิบัติโดยเน้นหลักการปฏิบัติของการทำงานที่มีคุณค่า
5. ILO ต้องเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านวิชาการ ความรู้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาครัฐบาลและสังคมในการจัดทำกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อนำไปสู่การทำงานที่มีคุณค่าเพื่อความยั่งยืนของสถานประกอบการ

5.5 การปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

ประเทศรวม 26 ประเทศ ได้ถูกหยิบยกขึ้นมามีอภิปราย เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตามอนุสัญญาที่ให้สัตยาบัน หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติตามอนุสัญญาและข้อแนะได้ให้ข้อสังเกตไว้ในรายงาน โดยในปีนี้ ประเทศไทยไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมามีอภิปราย ตัวอย่างของประเทศที่ได้รับการอภิปราย เช่น

อนุสัญญาฉบับที่ 29 ว่าด้วยการเกณฑ์แรงงานหรือแรงงานบังคับ ได้แก่ พม่า

อนุสัญญาฉบับที่ 81 ว่าด้วยการตรวจแรงงาน ได้แก่ ศรีลังกา

อนุสัญญาฉบับที่ 87 ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 12 ประเทศ ได้แก่ อาร์เจนตินา เบลารุส บอสเนียเอนด์เฮอร์ซิโกวีเนีย กัมพูชา จิบูตี เอธิโอเปีย ฟิลิปปินส์ โรมาเนีย ตุรกี สหราชอาณาจักร เวเนซุเอลา และซิมบับเว

อนุสัญญาฉบับที่ 98 ว่าด้วยการปฏิบัติตามหลักการแห่งสิทธิในการรวมตัวกันและสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรอง ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 2 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย และกัวเตมาลา

อนุสัญญาฉบับที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยทันทีเพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 2 ประเทศ ได้แก่ จีน และเกบอน

อนุสัญญาฉบับที่ 100 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากันสำหรับคนงานชายและหญิงซึ่งทำงานที่มีค่าเท่ากัน ได้แก่ ญี่ปุ่น

/ อนุสัญญา...

อนุสัญญาฉบับที่ 111 ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 2 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย และบังคลาเทศ

อนุสัญญาฉบับที่ 95 ว่าด้วยการคุ้มครองค่าจ้าง ได้แก่ อิหร่าน

อนุสัญญาฉบับที่ 122 ว่าด้วยนโยบายการจ้างงาน ได้แก่ อิตาลี

อนุสัญญาฉบับที่ 155 ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ได้แก่ สเปน

อนุสัญญาฉบับที่ 144 ว่าด้วยการปรึกษาหารือเชิงไตรภาคี ได้แก่ สหรัฐอเมริกา

อนุสัญญาฉบับที่ 119 ว่าด้วยการป้องกันภัยจากการใช้เครื่องจักร ได้แก่ คองโก

5.6 การรับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in Fishing Convention, 2007) และข้อเสนอว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in Fishing Recommendation, 2007)

สาระสำคัญของอนุสัญญาเพื่อปรับปรุงเงื่อนไขการทำงานของแรงงานภาคประมงทั้งหญิงและชายที่มีจำนวนประมาณ 30 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งจากการลงคะแนนเสียงรับรองของประเทศสมาชิกที่เข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ ปรากฏว่า อนุสัญญาได้รับการรับรองโดยมีคะแนนเสียงเห็นชอบ 437 คะแนน ไม่เห็นชอบ 2 คะแนน และงดออกคะแนนเสียง 22 คะแนน ส่วนข้อเสนอได้รับการรับรองโดยมีคะแนนเสียงเห็นชอบ 443 คะแนน ไม่เห็นชอบ 0 คะแนน และงดออกเสียง 19 คะแนน

อนุสัญญานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือแรงงานประมง สรุปดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยและการดูแลสุขภาพระหว่างอยู่ในทะเลและกรณีเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บเมื่ออยู่บนฝั่ง

2. เพื่อให้ได้รับการพักผ่อนที่เพียงพอต่อสุขภาพและเกิดความปลอดภัย

3. เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามสัญญาจ้าง และ

4. เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองด้านการประกันสังคมเหมือนกับคนงานสาขาอื่นๆ

นอกจากนี้ อนุสัญญายังมุ่งเน้นให้การสร้างเรือเดินทะเลต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของคนงานประมงที่ใช้เวลาทำงานอยู่กลางทะเลเป็นระยะเวลานาน รวมทั้งยังได้กำหนดกลไกเพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถปฏิบัติตามได้ และยังกำหนดให้เรือเดินทะเลขนาดใหญ่ได้รับการตรวจสอบเมื่อจอดในท่าเรือต่างชาติเพื่อให้แน่ใจว่าคนงานประมงไม่ได้ทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย

5.7 ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาและข้อเสนอว่าด้วยการทำงานในภาคประมง

1 กระทรวงคมนาคม โดยกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี มีความเห็นว่า การทำงาน ชีวิตความเป็นอยู่และสวัสดิการของคนประจำเรือประมงจะมีคุณภาพดีขึ้น สำหรับในภาคเอกชนได้แก่ เจ้าของเรือและอุตสาหกรรมประมงที่เกี่ยวข้อง จะได้รับผลกระทบด้านต้นทุนก่อสร้างเรือในเรื่องการจัดพื้นที่ และการติดตั้งระบบอุปกรณ์ด้านสุขอนามัยที่สูงขึ้น และในการบริหารจัดการด้านการจ้าง รวมถึงสวัสดิการต้นทุนดำเนินการสูงขึ้น เนื่องจากโครงสร้างต่อเรือและสภาพการจ้างงานของเรือประมงในสภาวะปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้ เห็นควรให้มีการหารือร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคนายจ้างและภาคลูกจ้าง เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้ต่อไป

2 สภาองค์การนายจ้างธุรกิจและอุตสาหกรรมแห่งชาติ มีความเห็นว่า มีความเป็นไปได้ยากที่ประเทศไทยจะให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้เนื่องจากมีความยากในการปฏิบัติด้านการคุ้มครองแรงงานในเรื่องวันทำงาน เวลาทำงาน เวลาพักและความปลอดภัยในการทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่อาจไม่สามารถไปตรวจสอบสภาพการทำงานของลูกจ้างได้หากอยู่บนเรือกลางทะเล

5.8 ความเห็นของกระทรวงแรงงาน

กระทรวงแรงงาน มีความเห็นต่อการดำเนินงานคุ้มครองแรงงานในภาคประมงตามอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมงว่า เนื่องจากข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานตามอนุสัญญานี้ใช้บังคับคนงานประมงทุกคนและเรือประมงทุกลำที่ทำการประมงเพื่อการค้า และกรอบของบทบัญญัติบางส่วนเกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงคมนาคม รวมทั้งเจ้าของเรือประมงและคนงานประมง ดังนั้น ในการพิจารณาปรับปรุงมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานในกิจการประมง กระทรวงแรงงานเห็นควรจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคนายจ้างและภาคลูกจ้าง เพื่อประชุมร่วมกันในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามอนุสัญญาและข้อแนะซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงคมนาคมข้างต้น นอกจากนี้ กระทรวงแรงงานมีความเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการในส่วนที่สนับสนุนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับอนุสัญญาต่อไปด้วย ได้แก่

1. การทบทวนและปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงฉบับที่ 10 ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล และกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในอนุสัญญา
2. การกำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการแก้ไขปัญหา การดูแลและคุ้มครองแรงงานในภาคประมงได้อย่างเหมาะสม
3. การเผยแพร่ข้อมูลและความรู้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการรองรับอนุสัญญาดังกล่าว
4. การจัดหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาแรงงานภาคประมงให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ให้แก่บุคลากรของกระทรวงแรงงาน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
5. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลางด้านแรงงานประมงเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติราชการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.9 แผนงานด้านงบประมาณ

ที่ประชุมคณะกรรมการด้านงบประมาณ ซึ่งเป็นการประชุมเฉพาะผู้แทนรัฐบาล ได้รับรองอัตราการจัดเงินค่าสมาชิกประจำปี 2008-2009 ซึ่งมีวงเงินงบประมาณทั้งสิ้น 641.7 ล้านบาทเหรียญสหรัฐ ทั้งนี้อัตราการจัดเงินค่าสมาชิกของประเทศไทยลดลงจากปี 2007 คือ จากร้อยละ 0.209 เป็นร้อยละ 0.186 ของงบประมาณทั้งหมด

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
กลุ่มวิเทศสัมพันธ์
กันยายน 2550

อนุสัญญาว่าด้วย การทำงานในภาคการประมง

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งจัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และประชุม
กันเป็นสมัยที่ 96 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 และ

ได้ตระหนักว่า โลกาภิวัตน์ที่มีผลกระทบอย่างยิ่งต่อภาคการประมง และ

ได้คำนึงถึง ปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน พ.ศ. 2541 และ

ได้พิจารณาถึง สิทธิขั้นพื้นฐานที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้:

- อนุสัญญาว่าด้วย แรงงานบังคับ พ.ศ. 2473 (ฉบับที่ 29) อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการ
สมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว พ.ศ. 2491 (ฉบับที่ 87) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ
ในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง พ.ศ. 2492 (ฉบับที่ 98) อนุสัญญาว่าด้วย
ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน พ.ศ. 2494 (ฉบับที่ 100) อนุสัญญาว่าด้วยการยกเลิกแรงงาน
บังคับ พ.ศ. 2500 (ฉบับที่ 105) อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ)
พ.ศ. 2501 (ฉบับที่ 111) อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ พ.ศ. 2516 (ฉบับที่ 138) อนุสัญญา
ว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดในการใช้แรงงานเด็ก พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 182) และ

ได้คำนึงถึง ตราสารที่เกี่ยวข้องขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอนุสัญญาเรื่องความ
ปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน (ฉบับที่ 155) และข้อแนะ (ฉบับที่ 164) พ.ศ.
2524 และอนุสัญญาเรื่องการบริการด้านสุขภาพอนามัยในการทำงาน (ฉบับที่ 161) และ
ข้อแนะ (ฉบับที่ 171) พ.ศ. 2528 และ

ได้คำนึงเพิ่มเติมถึง อนุสัญญาว่าด้วย การประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) พ.ศ. 2495 (ฉบับที่ 102)
และได้พิจารณาว่า บทบัญญัติแห่งมาตรา 77 ของอนุสัญญานี้ไม่ควรเป็นอุปสรรคในการ
ขยายความคุ้มครองด้านโครงการการประกันสังคมไปสู่คนงานประมงโดยประเทศสมาชิก

ได้ตระหนักว่า องค์การแรงงานระหว่างประเทศพิจารณาว่า การทำประมงเป็นอาชีพที่มีอันตราย เมื่อ
เปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ และ

ได้คำนึงถึง มาตรา 1 วรรค 3 ของอนุสัญญาว่าด้วย เอกสารประจำตัวของคนประจำเรือ (ฉบับแก้ไข)
พ.ศ. 2546 (ฉบับที่ 185) และ

ได้ใส่ใจถึง อำนาจหน้าที่หลักขององค์การ ซึ่งก็คือ การส่งเสริมสภาพการทำงานที่มีคุณค่า และ

ได้ใส่ใจถึง ความจำเป็นในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของคนงานประมงในเรื่องดังกล่าวนี้และ

ได้ระลึกถึง อนุสัญญาองค์การสหประชาชาติว่าด้วย กฎหมายทางทะเล พ.ศ. 2525 และ

ได้ไตร่ตรองถึง ความจำเป็นในการปรับปรุงแก้ไขตราสารระหว่างประเทศ ซึ่งรับรองโดยที่ประชุมใหญ่แรงงานระหว่างประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับภาคการประมง ดังนี้

อนุสัญญาฉบับที่ 112 ว่าด้วยอายุขั้นต่ำ (คนงานประมง) พ.ศ. 2502 อนุสัญญาฉบับที่ 113 ว่าด้วย การตรวจสุขภาพ (คนงานประมง) พ.ศ. 2502 อนุสัญญาฉบับที่ 114 ว่าด้วยรายการในข้อตกลงของคนงานประมง พ.ศ. 2502 และอนุสัญญาฉบับที่ 126 ว่าด้วยที่พักอาศัยของลูกเรือ (คนงานประมง) พ.ศ. 2509 เพื่อนำมาปรับให้ทันสมัย และเข้าถึงคนงานประมงจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำงานในเรือขนาดเล็ก และ

ได้คำนึงว่า จุดประสงค์ของอนุสัญญานี้ คือ การทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงจะได้มีสภาพการทำงานที่มีคุณค่าบนเรือประมง ในเรื่องข้อกำหนดขั้นต่ำในการทำงานบนเรือ สภาพการปฏิบัติหน้าที่ ที่พักอาศัยและอาหาร การคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน การดูแลทางการแพทย์ และการประกันสังคม และ

ได้มีมติเรื่อง การรับรองข้อเสนอเฉพาะบางประการในเรื่อง การทำงานในภาคการประมง ซึ่งเป็นหัวข้อที่ 4 ของระเบียบวาระการประชุม และ

ได้พิจารณากำหนดว่า ข้อเสนอเหล่านี้ต้องอยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ จึงรับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ เมื่อวันที่ ของเดือนมิถุนายนในปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยห้าสิบ ซึ่งเรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วย การทำงานในภาคประมง พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1 คำนิยามและขอบเขตการบังคับใช้

คำนิยาม

มาตรา 1

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

- (ก) “การทำประมงเพื่อการค้า” หมายถึง การทำประมงทุกรูปแบบ รวมทั้ง การทำประมงในแม่น้ำ ทะเลสาบ และลำคลอง ยกเว้น การทำประมงเพื่อยังชีพ และการทำประมงเพื่อสันตินาการ
- (ข) “หน่วยงานผู้ทรงอำนาจ” หมายถึง รัฐมนตรี หน่วยงานรัฐบาล หรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการออก และบังคับใช้ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นๆ ที่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย ตามสาระสำคัญของ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
- (ค) “การปรึกษาหารือ” หมายถึง การปรึกษาหารือระหว่างหน่วยงานผู้ทรงอำนาจกับองค์กร อันเป็นผู้แทนของนายจ้างและคนงานที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรอันเป็นผู้แทนของ เจ้าของเรือ และคนงานประมง หากมีองค์กรดังกล่าวอยู่
- (ง) “เจ้าของเรือประมง” หมายถึง เจ้าของเรือประมง หรือองค์กร หรือบุคคลอื่น เช่น ผู้จัดการ ตัวแทน หรือ ผู้เช่าเรือ ซึ่งรับเอาความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการของเรือมาจากเจ้าของเรือ รวมถึงผู้ซึ่งได้รับเอา

ความรับผิดชอบเช่นนั้นมา ได้ตกลงเข้ารับช่วงหน้าที่ และความรับผิดชอบที่กำหนดให้เป็นเจ้าของเรือตามอนุสัญญานี้ ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่าองค์กรหรือบุคคลอื่นใดได้ทำหน้าที่หรือรับผิดชอบได้สำเร็จหรือไม่ก็ตาม

- (จ) “คนงานประมง” หมายถึง บุคคลทุกคนที่ได้รับการจ้างงาน หรือได้รับมอบหมายตามความสามารถไม่ว่าด้านใด หรือให้ประกอบอาชีพบนเรือประมงใด ๆ ก็ตาม รวมถึง บุคคลที่ทำงานบนเรือโดยได้รับเงินตามส่วนแบ่งของสิ่งที่จับมาได้ แต่ไม่รวมถึง คนนาร์่อง กำลังพลของกองทัพเรือ หรือบุคคลอื่นในหน่วยงานบริการถาวรของรัฐบาล และบุคคลที่ประจำอยู่บนฝั่ง ซึ่งปฏิบัติงานบนเรือประมง และผู้สังเกตการณ์ทางการประมง
- (ฉ) “ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง” หมายถึง สัญญาการจ้างงาน ข้อบทต่าง ๆ ของข้อตกลง หรือการจัดการอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน หรือสัญญาอื่นใดที่กำหนดเรื่อง สภาพความเป็นอยู่ และสภาพการทำงานบนเรือ
- (ช) “เรือประมง” หรือ “เรือ” หมายถึง เรือขนาดใหญ่ หรือเรือขนาดเล็ก ไม่ว่าจะมียกยี่ห้อเช่นใดก็ตาม ซึ่งนำมาใช้ หรือมีเจตนาจะนำมาใช้ทำการประมงเพื่อการค้า โดยไม่คำนึงถึง รูปแบบการถือครองเป็นเจ้าของเรือ
- (ซ) “ตันกรอส” หมายถึง ขนาดตันกรอส ซึ่งคำนวณตามกฎหมายวิธีการวัดขนาดตัน ที่มีปรากฏอยู่ในภาคผนวก 1 ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดตันเรือ พ.ศ. 2512 หรือตราสารใด ๆ ที่ออกตามมาเพื่อแก้ไขหรือให้แทนที่
- (ฌ) “ความยาว” (L) ต้องเป็นความยาวร้อยละ 96 ของความยาวทั้งหมดของเส้นแนวน้ำ ที่ความลึกของเรือเมื่อกินน้ำร้อยละ 85 เป็นอย่างน้อย โดยวัดจากเส้นกระดูกงูเรือ หรือวัดจากความยาวจากหัวเรือถึงเพลหางเสือเรือที่เส้นแนวน้ำนั้น หากมีความยาวมากกว่า ทั้งนี้ ในเรือที่ออกแบบมาให้กระดูกงูมีความลาดเอียงนั้น เส้นแนวน้ำที่ใช้วัดความยาวต้องขนานกับเส้นแนวน้ำที่กำหนดไว้
- (ญ) “ความยาวตลอดลำเรือ” (LOA) ต้องเป็นระยะเส้นตรงขนานไปกับเส้นแนวน้ำที่กำหนดไว้ จากจุดที่อยู่หน้าสุดของหัวเรือถึงจุดหลังสุดของท้ายเรือ
- (ฎ) “บริการคัดเลือกและบรรจุคน” หมายถึง บุคคล บริษัท สถาบัน หน่วยงาน หรือองค์กรอื่น ๆ ไม่ว่าจะป็นภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งมีข้อผูกพันในการคัดเลือกคนงานประมงแทนเจ้าของเรือประมง หรือบรรจุคนงานประมงให้กับเจ้าของเรือประมง
- (ฏ) “ได้กึ่ง” หมายถึง คนงานประมงที่มีอำนาจสั่งการบนเรือประมง

ขอบเขต

มาตรา 2

1. อนุสัญญานี้ใช้บังคับกับคนงานประมงทุกคน และเรือประมงทุกลำที่ทำการประมงเพื่อการค้า เว้นแต่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

2. ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่า เรือนั้นทำการประมงเพื่อการค้าหรือไม่ ต้องให้หน่วยงานผู้ทรงอำนาจเป็นผู้ทำการพิจารณาตัดสิน หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว

3. ประเทศสมาชิกสามารถขยายความคุ้มครองที่ให้แก่นักงานประมงที่ทำงานบนเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ ไปยังคนงานประมงทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนที่ทำงานบนเรือที่เล็กกว่าได้ หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว

มาตรา 3

1. ประเทศสมาชิกอาจยกเว้นข้อกำหนดหรือบทบัญญัติของอนุสัญญาได้ภายหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว กรณีที่การปฏิบัติตามอนุสัญญาได้ก่อให้เกิดปัญหาพิเศษในสาระสำคัญเกี่ยวกับสภาพเฉพาะของการปฏิบัติงานของคนงานประมง หรือการปฏิบัติการของเรือประมงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(ก) เรือประมงที่ทำการประมงในแม่น้ำ ทะเลสาบ และลำคลอง และ

(ข) กลุ่มประเภทของคนงานประมงหรือเรือประมงตามประเภทที่จำกัดไว้

2. ในกรณีมีการยกเว้นภายใต้วรรคก่อนหน้านี้นี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องดำเนินการตามความเหมาะสม เพื่อขยายข้อกำหนดภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้ให้มีความคืบหน้า ตามที่สามารถกระทำได้ให้ครอบคลุมถึงกลุ่มประเภทต่าง ๆ ของคนงานประมงและเรือประมงที่เกี่ยวข้อง

3. ประเทศสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ต้อง

(ก) เสนอรายงานฉบับแรกของการปฏิบัติตามอนุสัญญาตามมาตรา 22 แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดย

(1) จัดทำรายชื่อกลุ่มประเภทของคนงานประมงหรือเรือประมงที่ได้รับการยกเว้นตามวรรค 1

(2) ให้เหตุผลในการขอยกเว้น โดยระบุตำแหน่งตามลำดับขององค์กรผู้แทนของนายจ้างและของคนงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรผู้แทนของเจ้าของเรือและคนงานประมง กรณีที่มีองค์กรดังกล่าวอยู่

(3) อธิบายถึงมาตรการต่างๆ ที่นำมาดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองที่ทัดเทียมกันแก่กลุ่มประเภทที่ได้รับการยกเว้น

(ข) อธิบายถึงมาตรการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการตามวรรค 2 ในรายงานการปฏิบัติตามอนุสัญญาในฉบับต่อไป

มาตรา 4

1. กรณีที่ประเทศสมาชิกไม่สามารถที่จะนำมาตรการทั้งหมดที่กำหนดในอนุสัญญาไปปฏิบัติได้ในทันที เนื่องจากปัญหาพิเศษอันเกี่ยวกับสภาพเฉพาะได้รับการพัฒนาเรื่องโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณูปโภคหรือสถาบันยังไม่เพียงพอ ประเทศสมาชิกอาจนำบทบัญญัติทั้งหมดหรือบางข้อต่อไปนี้เป็นไปปฏิบัติให้เกิดความก้าวหน้าตามแผนที่ได้จากการปรึกษาหารือกันแล้ว

(ก) มาตรา 10 วรรค 1

(ข) มาตรา 10 วรรค 3 สำหรับบังคับใช้กับเรือที่ยังอยู่ในทะเลมากกว่า 3 วัน

(ค) มาตรา 15

(ง) มาตรา 20

(จ) มาตรา 33 และ

(ฉ) มาตรา 38

2. ในวรรคแรกนี้ไม่ใช่บังคับกับเรือประมงซึ่ง

(ก) มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป หรือ

(ข) อยู่ในทะเลมากกว่า 7 วัน หรือ

(ค) นำร่องในระยะทางไม่เกิน 200 ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของรัฐเจ้าของธง หรือนำร่องออกไปนอกไหล่ทวีป ไม่ว่าระยะทางจากชายฝั่งจะมากกว่าก็ตาม หรือ

(ง) อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐท่าเรือตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 43 ของอนุสัญญาฯ เว้นแต่เกิดเหตุการณ์สุดวิสัยขึ้นที่รัฐท่าเรือ และไม่ให้งานประมงทำงานบนเรือนั้น

3. การปฏิบัติตามวรรคแรก ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะต้อง .

(ก) เสนอรายงานฉบับแรกของการปฏิบัติตามอนุสัญญาตามมาตรา 22 แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดย

(1) ชี้แจงบทบัญญัติของอนุสัญญาที่นำไปปฏิบัติแล้วเกิดความก้าวหน้า

(2) ให้เหตุผลและระบุตำแหน่งตามลำดับของผู้แทนองค์กรของนายจ้างและคนงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ ผู้แทนองค์กรที่เป็นเจ้าของเรือประมงและคนงานประมงที่มีอยู่ และ

(3) บรรยายถึงแผนงานที่เกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติให้เกิดความก้าวหน้า และ

(ข) รายงานการปฏิบัติตามอนุสัญญาในฉบับต่อมาให้แสดงถึงมาตรการดำเนินการโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บทบัญญัติของอนุสัญญายังเกิดผล

มาตรา 5

1. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ ภายหลังจากการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถตัดสินใจใช้ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) เป็นพื้นฐานในการวัด แทนการใช้ความยาว (L) โดยให้เป็นไปตามการเปรียบเทียบที่กำหนดไว้ในภาคผนวก I นอกเหนือจากนี้แล้ว เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งวรรคต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก III ของอนุสัญญานี้ ภายหลังจากการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถตัดสินใจใช้น้ำหนักตันกรอส เป็นพื้นฐานในการวัดแทนการใช้ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) หรือความยาว (L) โดยให้เป็นไปตามการเปรียบเทียบที่กำหนดไว้ในภาคผนวก III

2. ภายใต้มตรา 22 แห่งธรรมนูญ ประเทศสมาชิกต้องแจ้งในรายงานฉบับต่อมา ให้ทราบถึง เหตุผลในการตัดสินใจภายใต้มตรานี้ และข้อคิดเห็นใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปรึกษาหารือ

ส่วนที่ 2 หลักการทั่วไป

การนำไปปฏิบัติ

มาตรา 6

1. สมาชิกแต่ละประเทศต้องปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ซึ่งตราขึ้นมา เพื่อให้บังเกิดผลตามพันธกิจภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้ เกี่ยวกับคนงานประมง และเรือประมงภายใต้เขตอำนาจศาลของตน ทั้งนี้ มาตรการอื่น ๆ สามารถรวมถึง ข้อตกลงร่วม คำตัดสินของศาล คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ หรือวิธีการอื่นๆ ที่สอดคล้องตามแนวปฏิบัติ หรือกฎหมายภายในประเทศ

2. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญาฉบับนี้ที่จะส่งผลกระทบต่อกฎหมาย คำตัดสิน หรือธรรมเนียมปฏิบัติ หรือข้อตกลงใด ๆ ระหว่างเจ้าของเรือประมงกับคนงานประมง ซึ่งให้เงื่อนไขที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญา

หน่วยงานผู้ทรงอำนาจและการประสานงาน

มาตรา 7

สมาชิกแต่ละประเทศต้อง

- (ก) แต่งตั้งหน่วยงานผู้ทรงอำนาจหรือหน่วยงานต่าง ๆ และ
- (ข) กำหนดกลไกการประสานงาน ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการประมงในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ตามความเหมาะสม และกำหนดขอบเขตของการทำหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงการส่งเสริมซึ่งกันและกัน รวมทั้ง เงื่อนไขและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

ความรับผิดชอบของเจ้าของเรือ ได้กั และคนงานประมง

มาตรา 8

- 1. เจ้าของเรือประมงมีความรับผิดชอบในภาพรวม ในการทำให้มั่นใจได้ว่า ได้กัได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามพันธกิจแห่งอนุสัญญาฉบับนี้
- 2. ได้กัมีความรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยของคนงานประมงบนเรือ และการปฏิบัติการณ์ด้านความปลอดภัยบนเรือ โดยรวมถึงเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีได้จำกัดเฉพาะเพียงเรื่องดังต่อไปนี้
 - (ก) ให้มีการกำกับดูแลเท่าที่จะทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงจะปฏิบัติงานของตนในสภาพที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย
 - (ข) บริหารจัดการคนงานประมง โดยวิธีที่คำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย รวมถึง การป้องกันความเหนื่อยล้า

- (ค) อำนาจความสะดวกในการฝึกอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึกเรื่อง ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานบนเรือ
- (ง) ทำให้มั่นใจได้ถึง การปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการนำร่อง การเข้ายาม และมาตรฐานประกอบอื่น ๆ เพื่อการเป็นคนประจำเรือทะเลที่ดี

3. ได้กึ่งต้องไม่ถูกบีบบังคับจากเจ้าของเรือในการตัดสินใจใด ๆ ในการใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพของได้กึ่ง อันมีความจำเป็นต่อความปลอดภัยของเรือ และการนำร่องอย่างปลอดภัย และการปฏิบัติอย่างปลอดภัย หรือความปลอดภัยของคอนงานประมงบนเรือ

4. คอนงานประมงต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของได้กึ่ง และตามมาตรการต่าง ๆ ที่ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย

ส่วนที่ 3 ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับการทำงานบนเรือประมง

อายุขั้นต่ำ

มาตรา 9

1. อายุขั้นต่ำในการทำงานบนเรือประมงต้องมีอายุ 16 ปี อย่างไรก็ตาม หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้มีอายุขั้นต่ำ 15 ปีได้ สำหรับบุคคลผู้ซึ่งสำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามที่บัญญัติโดยกฎหมายภายในประเทศ และเป็นผู้ที่ฝึกอาชีพในการทำประมง

2. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้บุคคลที่มีอายุ 15 ปี ทำงานเบาระหว่างวันหยุดของโรงเรียนได้ โดยให้สอดคล้องตามแนวปฏิบัติและกฎหมายภายในประเทศ ในกรณีนี้ หลังจากทำการปฐกษาหารือแล้ว ต้องมีการพิจารณากำหนดประเภทของงานที่ได้รับอนุญาต และต้องกำหนดสภาพของงานที่ต้องทำ และช่วงเวลาพักที่ต้องมี

3. อายุขั้นต่ำสำหรับการมอบหมายกิจการงานบนเรือประมง ซึ่งโดยลักษณะของกิจการงานหรือสภาพการณ์ที่ดำเนินงานอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของผู้เยาว์ได้นั้น ต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปี

4. ประเภทของกิจการงานตามความในวรรค 3 แห่งมาตรานี้ ต้องได้รับการพิจารณากำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ หรือโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ หลังจากทำการปฐกษาหารือแล้ว โดยคำนึงถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับ

5. บุคคลอายุ 16 ปี สามารถกระทำการกิจการงานตามที่อ้างถึงในวรรค 3 ของมาตรานี้ได้ โดยการอนุญาตของกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ หรือโดยการตัดสินใจของหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ หลังจากทำการปฐกษาหารือแล้ว ภายใต้เงื่อนไขว่า สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของผู้เยาว์ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ และผู้เยาว์นั้นต้องได้รับการฝึกวิชาชีพหรือคำสอนเฉพาะทางอย่างเพียงพอ และผ่านการฝึกอบรมความปลอดภัยขั้นพื้นฐานก่อนออกทะเล

6. ห้ามมอบหมายให้คนงานประมงอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานในเวลากลางคืน เพื่อวัตถุประสงค์แห่งมาตรานี้ คำว่า “กลางคืน” ต้องได้รับการจำกัดความตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ ซึ่งต้องครอบคลุมช่วงเวลาอย่างน้อยเก้าชั่วโมง โดยให้เริ่มต้นก่อนเที่ยงคืน และให้สิ้นสุดก่อนตีห้า หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถยกเว้นการปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อข้อจำกัดด้านการทำงานในเวลากลางคืนได้ เมื่อ

- (ก) จะส่งผลเสียต่อการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพของคนงานประมงที่เกี่ยวข้อง ตามแผนงานและกำหนดการ
- (ข) ลักษณะเฉพาะของหน้าที่ หรือแผนงานการฝึกอบรมอันเป็นที่ยอมรับได้กำหนดให้คนงานประมงที่ได้รับการยกเว้นนั้น ต้องปฏิบัติหน้าที่ในเวลากลางคืน และภายหลังจากการปรึกษาหารือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจพิจารณาแล้วว่า งานดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือความเป็นอยู่ที่ดีของคนงานประมงนั้น

7. บทบัญญัติในมาตรานี้ต้องไม่ส่งผลถึงพันธกิจของประเทศสมาชิกที่เกิดจากการให้สัตยาบันอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ

การตรวจสุขภาพ

มาตรา 10

1. ห้ามคนงานประมงทำงานบนเรือ โดยไม่มีใบรับรองแพทย์ เพื่อพิสูจน์ถึงความพร้อมทางร่างกายในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน
2. หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้ทำการยกเว้นการปฏิบัติวรรค 1 ของมาตรานี้ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานประมง ขนาดของเรือ ความพร้อมในการช่วยเหลือทางการแพทย์และการอพยพ ระยะเวลาในการเดินเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และประเภทของปฏิบัติการทางประมง
3. การยกเว้นในวรรค 2 ของมาตรานี้ ไม่บังคับใช้กับคนงานประมงที่ทำงานบนเรือประมงที่มีความยาวตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไป หรือเรือประมงที่โดยปกติแล้วจะอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน ในกรณีเร่งด่วนนั้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้คนงานประมงทำงานบนเรือดังกล่าวได้ ในระยะเวลาที่จำกัดและมีการกำหนดช่วงเวลา จนกว่าจะได้รับใบรับรองแพทย์ ในกรณีดังกล่าวให้ใช้กับคนงานประมงซึ่งมีใบรับรองแพทย์ที่เพิ่งจะหมดอายุ

มาตรา 11

สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่นๆ ที่กำหนดในเรื่อง

- (ก) ลักษณะของการตรวจสุขภาพ
- (ข) รูปแบบ และเนื้อหาในใบรับรองแพทย์

- (ค) การออกใบรับรองแพทย์ โดยผู้ปฏิบัติงานทางการแพทย์ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือโดยบุคคลที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจยอมรับว่ามีคุณสมบัติในการออกใบรับรองแพทย์เกี่ยวกับสาขานั้นอย่างเดี่ยว ทั้งนี้ บุคคลเหล่านี้ต้องมีอิสระอย่างเต็มที่ในการใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพ
- (ง) ความถี่ของการตรวจสุขภาพ และระยะเวลาที่ใบรับรองทางการแพทย์มีผลใช้บังคับ
- (จ) สิทธิในการเข้ารับการตรวจสุขภาพเพิ่มเติมจากผู้ปฏิบัติงานทางด้านแพทย์คนที่สองซึ่งเป็นอิสระ ในกรณีที่บุคคลนั้นถูกปฏิเสธการออกใบรับรอง หรือออกใบรับรองโดยมีข้อจำกัดในเรื่อง การทำงานที่บุคคลนั้นสามารถกระทำได้ และ
- (ฉ) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 12

โดยเพิ่มเติมจากข้อกำหนดที่กล่าวไว้ในมาตรา 10 และมาตรา 11 บนเรือประมงที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป หรือเรือซึ่งโดยปกติแล้ว อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน นั้น .

1. ใบรับรองแพทย์ของคณงานประมงอย่างน้อยต้องระบุ ในเรื่อง
 - (ก) การได้ยินและการมองเห็นของคณงานประมงที่เกี่ยวข้องเป็นที่น่าพึงพอใจสำหรับการทำหน้าที่ของคณงานประมงบนเรือ และ
 - (ข) คณงานประมงไม่ได้ทนทุกข์จากเงื่อนไขการรักษาทางการแพทย์ อันอาจเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ในทะเล หรือทำให้คณงานประมงมีสุขภาพที่ไม่พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลอื่นบนเรือ
2. ใบรับรองแพทย์ต้องมีอายุสูงสุดสองปี เว้นแต่ว่า คณงานประมงมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งในกรณีนี้ใบรับรองแพทย์มีอายุสูงสุดหนึ่งปี
3. หากใบรับรองแพทย์หมดอายุลงระหว่างการเดินเรือ ให้ใบรับรองแพทย์นั้นมีผลใช้ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการเดินทาง

ส่วนที่ 4 เงื่อนไขในการปฏิบัติงาน

อัตราค่าจ้าง และ ชั่วโมงการพัก

มาตรา 13

สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้เจ้าของเรือประมงที่ชักธงของประเทศตน เพื่อให้มั่นใจได้ว่า

- (ก) เรือเหล่านั้นมีการจัดอัตราค่าจ้างคนอย่างเพียงพอและปลอดภัย ต่อการนำร่อง และการเดินเรืออย่างปลอดภัย ภายใต้การควบคุมของได้กั้ง และ
- (ข) คณงานประมงมีระยะเวลาพักตามปกติ ในช่วงเวลาที่เพียงพอต่อสุขภาพและความปลอดภัย

มาตรา 14

1. โดยเพิ่มเติมจากข้อกำหนดในมาตรา 13 หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้อง
 - (ก) กำหนดระดับขั้นต่ำของอัตราค่าจ้างในการนำร่องสำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไปอย่างปลอดภัย โดยระบุจำนวนและคุณสมบัติของคณงานประมงที่ต้องการ
 - (ข) กำหนดชั่วโมงพักผ่อนขั้นต่ำของคณงานประมงสำหรับเรือประมงทุกขนาดที่อยู่ในทะเลเกินกว่า สามวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเหนื่อยล้า ทั้งนี้ หลังจากทำการประมงหรือแล้ว ชั่วโมง พักผ่อนขั้นต่ำต้องไม่น้อยกว่า
 - (i) 10 ชั่วโมงในช่วงเวลา 24 ชั่วโมง และ
 - (ii) 77 ชั่วโมงในช่วงเวลา 7 วัน
2. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตโดยมีเหตุผลเฉพาะและมีข้อจำกัด ให้ทำการยกเว้น ข้อจำกัดต่าง ๆ ในวรรค 1 (ข) ของมาตรานี้ได้เป็นการชั่วคราว อย่างไรก็ตาม ในสภาพการณ์เช่นนั้น ต้อง กำหนดให้คณงานประมงมีช่วงเวลาพักผ่อนชดเชย โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
3. ภายหลังทำการประมงหรือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถจัดทำข้อกำหนดทางเลือกอื่น เพิ่มเติมจากวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้ได้ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดทางเลือกดังกล่าวจะต้องมีความสำคัญ เทียบเท่าและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของคณงานประมง
4. บทบัญญัติในมาตรานี้ต้องไม่ถือเป็นความเสียหายที่ได้ก่งใช้สิทธิกำหนดให้คณงานประมง ปฏิบัติงานในชั่วโมงทำงานที่จำเป็นเพื่อให้ความปลอดภัยแก่เรือ หรือนุคคลบนเรือ หรือมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เรือหรือเรือทะเลขนาดใหญ่อื่น หรือนุคคลที่ตกอยู่ในความลำบากอยู่ในทะเล ในทันทีได้ ดังนั้น ได้ก่งสามารถระงับชั่วโมงพักผ่อนได้เป็นการชั่วคราว และกำหนดให้คณงานประมง ปฏิบัติงานในชั่วโมงทำงานที่จำเป็นตามนั้นได้ไปจนกว่าสถานการณ์จะกลับคืนสู่สภาพปกติ และทันที ที่กลับคืนสู่สถานการณ์ปกติ ได้ก่งต้องรับรองว่าได้จัดเวลาพักผ่อนชดเชยให้กับคณงานประมงได้อย่าง เพียงพอ

รายชื่อลูกเรือ

มาตรา 15

เรือประมงทุกลำต้องมีรายชื่อลูกเรือ โดยต้องส่งสำเนารายชื่อดังกล่าวให้แก่บุคคลผู้มีอำนาจหน้าที่ บนชายฝั่งก่อนออกเรือ หรือแจ้งให้ชายฝั่งได้ทราบในทันทีที่เรือออกจากฝั่ง ทั้งนี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ต้องพิจารณากำหนดว่า ข้อมูลดังกล่าวนั้นต้องแจ้งต่อผู้ใด เวลาใด และเพื่อวัตถุประสงค์ใด

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง

มาตรา 16

- สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ
- (ก) ที่กำหนดให้คนงานประมงที่ทำงานบนเรือซึ่งชักธงของประเทศตนได้รับการคุ้มครองด้านข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่คนงานประมงสามารถเข้าใจได้ และมีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และ
 - (ข) ที่ระบุถึง รายการข้อตกลงขั้นต่ำที่ต้องมีอยู่ในข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง ตามบทบัญญัติที่ปรากฏในภาคผนวก II

มาตรา 17

- สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ เกี่ยวกับ
- (ก) วิธีปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงมีโอกาสได้ทบทวน และได้รับคำแนะนำเรื่องเงื่อนไขต่าง ๆ ในข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง ก่อนทำการตกลงกัน
 - (ข) การเก็บรักษาไว้ซึ่งบันทึกการทำงานของคนงานประมงภายใต้ข้อตกลงการทำงานดังกล่าว หากสามารถกระทำได้ และ
 - (ค) วิธีการยุติข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง

มาตรา 18

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงต้องเก็บไว้บนเรือ และมีพร้อมไว้ให้คนงานประมงและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องตามการร้องขอ ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ โดยต้องทำสำเนาข้อตกลงมอบให้แก่คนงานประมงหนึ่งชุด

มาตรา 19

มาตรา 16 ถึงมาตรา 18 และภาคผนวก II ไม่ใช่บังคับกับเจ้าของเรือประมงผู้ซึ่งเดินเรือ โดยตนเองแต่เพียงผู้เดียว

มาตรา 20

เจ้าของเรือประมงต้องมีความรับผิดชอบในการทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงแต่ละคนมีข้อตกลงการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษรที่มีการลงลายมือชื่อของทั้งคนงานประมงและเจ้าของเรือประมง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของเรือประมง (หรือเจ้าของเรือจะต้องมีหลักฐานสัญญาหรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน กรณีที่เจ้าของเรือไม่ได้ว่าจ้างหรือให้คนงานประมงเข้าทำงาน) โดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ที่ดีบนเรือตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้

การส่งตัวกลับ

มาตรา 21

1. สมาชิกแต่ละประเทศต้องทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงบนเรือประมงที่ชักธงของประเทศตน และเดินเรือสู่ท่าเรือต่างประเทศ มีสิทธิได้รับการส่งตัวกลับ ในกรณีที่ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงหมดอายุลง หรือสิ้นสุดลง ด้วยเหตุผลอันควรของคนงานประมงหรือเจ้าของเรือประมง หรือในกรณีที่คนงานประมงไม่สามารถทำหน้าที่ตามข้อตกลงการทำงานได้อีกต่อไป หรือไม่เป็นที่คาดหวังให้ทำงานในสภาพการณ์ที่มีลักษณะเฉพาะได้ ทั้งนี้ ให้บังคับใช้กับคนงานประมงบนเรือที่ถูกโอนย้ายจากเรือด้วยเหตุผลเกี่ยวกับการย้ายจากเรือไปสู่ท่าเรือต่างประเทศ

2. เจ้าของเรือประมงต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการส่งตัวกลับ ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้ เว้นแต่ในกรณีที่พบว่า คนงานประมงได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงต่อเงื่อนไขในข้อตกลงการทำงาน ตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ภายในประเทศ

3. สมาชิกต้องกำหนดไว้ในวิธีการทางกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพการณ์ที่ชัดเจนซึ่งทำให้คนงานประมงที่อยู่ภายใต้วรรค 1 ของมาตรานี้ มีสิทธิได้รับการส่งตัวกลับ ระยะเวลาสูงสุดในการปฏิบัติงานบนเรือที่ทำให้คนงานประมงมีสิทธิได้รับการส่งตัวกลับ และจุดหมายปลายทางที่สามารถส่งตัวคนงานประมงได้

4. หากเจ้าของเรือประมงไม่ดำเนินการส่งตัวกลับ ตามที่อ้างถึงในมาตรานี้ ประเทศสมาชิกที่เป็นเจ้าของเรือต้องดำเนินการส่งตัวคนงานประมงที่เกี่ยวข้องกลับ และต้องมีสิทธิเรียกคืนค่าใช้จ่ายจากเจ้าของเรือประมง

5. กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศต้องไม่มีอคติต่อสิทธิใดๆ ของเจ้าของเรือเพื่อเรียกค่าใช้จ่ายในการส่งตัวกลับคืนภายใต้ข้อตกลงของบุคคลที่สาม

การคัดเลือกและการบรรจุ

มาตรา 22

การคัดเลือกและการบรรจุคนงานประมง

1. สมาชิกแต่ละประเทศที่มีหน่วยบริการของรัฐด้านการคัดเลือกและการบรรจุคนงานประมงต้องทำให้มั่นใจได้ว่า หน่วยบริการเป็นส่วนหนึ่งของ หรือเป็นการร่วมมือกับหน่วยบริการจัดหางานของรัฐที่มีให้กับคนงานและนายจ้างทุกคน

2. หน่วยบริการใด ๆ ของเอกชนที่ดำเนินการคัดเลือกและการบรรจุคนงานประมงในเขตอาณาของประเทศสมาชิกต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับระบบอันเป็นมาตรฐานด้านการออกใบอนุญาต หรือการออกใบรับรอง หรือข้อบังคับในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งต้องมีการกำหนดขึ้น เก็บรักษา หรือปรับเปลี่ยน ภายหลังจากที่ได้ทำการปรึกษาหารือแล้วเท่านั้น

3. ประเทศสมาชิกต้องกำหนดโดยวิธีการทางกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ในการ
- (ก) ห้ามหน่วยบริการคัดเลือกและการบรรจุใช้วิธีการ กลไก หรือบัญชีรายชื่อ เพื่อกีดกันหรือขัดขวางคนประจำเรือไม่ให้ได้รับมอบหมายงาน
 - (ข) กำหนดว่า ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการคัดเลือกและบรรจุคนงานประมง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะโดยทั้งหมดหรือแค่เพียงบางส่วน ต้องไม่เป็นภาระของคนงานประมง และ
 - (ค) พิจารณากำหนดเงื่อนไขในการพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต ใบรับรอง หรือการรับมอบอำนาจอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันของหน่วยบริการคัดเลือกหรือบรรจุงานของเอกชน ในกรณีที่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และระงับเงื่อนไขซึ่งหน่วยบริการคัดเลือกและบรรจุงานสามารถดำเนินการได้

หน่วยบริการจัดหางานของเอกชน

4. ตามอนุสัญญานี้ ประเทศสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานับที่ 181 ว่าด้วยหน่วยบริการจัดหางานของเอกชน พ.ศ. 2540 อาจแบ่งความรับผิดชอบไปให้หน่วยบริการจัดหางานของเอกชนที่ให้บริการตาม วรรค 1 (ข) ของมาตรา 1 ของอนุสัญญานับที่ 181 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานับที่ 181 ต้องกำหนดและจัดแบ่งลำดับของความรับผิดชอบของหน่วยบริการจัดหางานของเอกชนและของเจ้าของเรือประมง ซึ่งเป็น “ผู้ใช้ประโยชน์ในกิจการ” ตามที่จัดให้ไว้ในมาตรา 12 ของอนุสัญญานับที่ 181 ประเทศสมาชิกต้องยอมรับกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ เพื่อทำให้มั่นใจว่าไม่มีการแบ่งลำดับความรับผิดชอบหรือข้อผูกพันให้กับหน่วยบริการจัดหางานของเอกชน และผู้ใช้ประโยชน์ในกิจการตามอนุสัญญานี้ต้องป้องกันคนงานประมงจากการถือสิทธิ์ในการยึดทรัพย์ที่เกิดขึ้นกับเรือประมง

5. แม้ว่าบทบัญญัติในวรรค 4 เจ้าของเรือประมงต้องรับผิดชอบในเหตุการณ์ที่หน่วยบริการจัดหางานของเอกชนกระทำผิดสัญญาต่อคนงานประมง ในบริบทของอนุสัญญานับที่ 181 ว่าด้วยหน่วยบริการจัดหางานของเอกชน พ.ศ. 2540 เจ้าของเรือประมง คือ ผู้ใช้ประโยชน์ในกิจการ

6. บทบัญญัติในมาตรานี้ ต้องไม่ถือเป็นการบังคับให้ประเทศสมาชิกยินยอมให้หน่วยบริการจัดหางานของเอกชนทำข้อตกลงเพื่อเข้าดำเนินงานในภาคประมงตามวรรค 4 ของมาตรานี้

การจ่ายเงินให้แก่คนงานประมง

มาตรา 23

ภายหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้คนงานประมงต้องได้รับการจ่ายค่าจ้างทุกเดือน หรือเป็นประจำ

มาตรา 24

สมาชิกแต่ละประเทศต้องกำหนดให้ คนงานประมงทุกคนที่ทำงานบนเรือประมงต้องมีวิธีการโอนเงินที่ได้รับมา โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน รวมทั้ง ค่าจ้างล่วงหน้าของตน ให้แก่ครอบครัว โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ส่วนที่ 5 ที่พักอาศัยและอาหาร

มาตรา 25

สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ในเรื่องที่พักอาศัย อาหาร และน้ำดื่มบนเรือประมงที่ชักธงของประเทศตน

มาตรา 26

สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้ที่พักอาศัยบนเรือประมงที่ชักธงของประเทศตนต้องมีขนาดและคุณภาพที่เพียงพอ และมีอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการทำงานบนเรือและระยะเวลาการใช้ชีวิตบนเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งต้องกล่าวถึงเรื่องดังต่อไปนี้ ตามความเหมาะสม

- (ก) การอนุมัติแผนสำหรับการก่อสร้างหรือดัดแปลงเรือประมง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่พักอาศัย
- (ข) การบำรุงรักษาที่พักอาศัย และพื้นที่ประกอบอาหาร โดยคำนึงถึง สุขลักษณะ ความปลอดภัยโดยรวม และสภาพที่มีความสะดวกสบายและส่งผลดีต่อสุขภาพอนามัย
- (ค) การระบายอากาศ ความร้อน ความเย็น และแสงสว่าง
- (ง) การลดความสั่นสะเทือนและเสียงที่ดังมากเกินไป
- (จ) ที่ตั้ง ขนาด วัสดุในการก่อสร้าง เครื่องเรือนและอุปกรณ์ที่ติดตั้งในห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร และบริเวณที่พักอาศัยอื่น ๆ
- (ฉ) อุปกรณ์สุขภัณฑ์ รวมถึง ห้องสุขา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการซักล้าง และการจัดให้มีน้ำร้อนและน้ำเย็นที่เพียงพอ และ
- (ช) ระเบียบปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ ที่พักอาศัยที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้

มาตรา 27

สมาชิกต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้

- (ก) อาหารที่จัดหาและให้บริการบนเรือต้องมีปริมาณ คุณภาพ และคุณค่าทางโภชนาการที่เพียงพอ
- (ข) น้ำดื่มต้องมีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ และ

- (ค) เจ้าของเรือประมงต้องจัดหาอาหารและน้ำดื่มให้แก่คนงานประมง โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ตามกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศสามารถเรียกคืนค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบการได้ หากข้อตกลงร่วมว่าด้วย ระบบส่วนแบ่ง หรือข้อตกลงในการทำงานของคนงานประมงกำหนดไว้

มาตรา 28

1. กฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่ประเทศสมาชิกได้บัญญัติขึ้น ตามมาตรา 25 – 27 ต้องทำให้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามภาคผนวก III ว่าด้วยที่พักอาศัยบนเรือประมง ทั้งนี้ สามารถแก้ไขภาคผนวก III ได้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 45

2. ประเทศสมาชิกที่ไม่อยู่ในสถานะที่จะนำบทบัญญัติตามภาคผนวก III ไปปฏิบัติได้นั้น หลังจากได้มีการปรึกษาหารือแล้ว ให้สามารถรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ของตนซึ่งเทียบเคียงกันได้ ในสาระสำคัญกับบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในภาคผนวก III โดยยกเว้นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องถึงมาตรา 27

ส่วนที่ 6 การดูแลทางการแพทย์ การคุ้มครองสุขภาพ และการประกันสังคม

การดูแลทางการแพทย์

มาตรา 29

สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้

- (ก) เรือประมงต้องมีเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานบนเรือ โดยให้คำนึงถึงจำนวนของคนงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ
- (ข) เรือประมงต้องมีบุคคลบนเรืออย่างน้อยหนึ่งคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือผ่านการอบรมเรื่อง การปฐมพยาบาล และการดูแลทางการแพทย์ในรูปแบบอื่น ๆ และเป็นผู้มีความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ โดยให้คำนึงถึง จำนวนของคนงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ
- (ค) อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ต้องมีคู่มือการใช้และข้อมูลต่าง ๆ ในภาษาและรูปแบบซึ่งบุคคลตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (ข) สามารถเข้าใจได้
- (ง) เรือประมงต้องมีการติดตั้งวิทยุหรืออุปกรณ์สื่อสารทางดาวเทียมกับบุคคลหรือหน่วยบริการบนชายฝั่งที่สามารถให้คำปรึกษาทางการแพทย์ได้ โดยคำนึงถึงพื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ
- (จ) คนงานประมงต้องมีสิทธิที่ได้รับการรักษาทางการแพทย์บนฝั่ง และมีสิทธิถูกนำตัวขึ้นบนฝั่งให้ทันเวลาเพื่อรับการรักษาพยาบาล ในกรณีได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือเจ็บป่วยร้ายแรง

มาตรา 30

สำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือ มาตรการอื่น ๆ โดยให้คำนึงถึง จำนวนของแรงงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ เพื่อกำหนดให้

- (ก) หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดรายละเอียดของอุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ที่จะนำไปใช้บนเรือ
- (ข) อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์บนเรือต้องได้รับการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม และได้รับการตรวจสอบเป็นประจำตามช่วงเวลาที่กำหนดโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ และโดยบุคคลผู้รับผิดชอบ
- (ค) เรือต้องมีคู่มือทางการแพทย์ที่ได้รับการรับรอง หรือได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ หรือคู่มือทางการแพทย์ระหว่างประเทศสำหรับเรือของ ILO/IMO/WHO
- (ง) เรือต้องสามารถใช้ระบบเตรียมการล่วงหน้าตามคำแนะนำทางการแพทย์ รวมถึง คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่มีถึงเรือที่อยู่ในทะเล ผ่านทางวิทยุหรือการสื่อสารผ่านดาวเทียม ซึ่งต้องพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา
- (จ) เรือต้องมีรายชื่อสถานีวิทย์และดาวเทียม ที่สามารถขอรับคำแนะนำทางการแพทย์ได้ และ
- (ฉ) การจัดให้แรงงานประมงได้รับการดูแลรักษาทางการแพทย์ในขณะที่อยู่บนเรือหรือบนฝั่ง ณ ท่าเรือต่างประเทศ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ให้มีขอบเขตที่สอดคล้องกับกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศของประเทศสมาชิก

ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน และการป้องกันอุบัติเหตุ

มาตรา 31

สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ เกี่ยวกับ

- (ก) การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนเรือประมง รวมถึง การประเมินและการบริหารจัดการความเสี่ยง การฝึกอบรม และการให้ความรู้บนเรือแก่แรงงานประมง
- (ข) การฝึกอบรมของแรงงานประมงด้านการควบคุมเครื่องมือทำการประมงประเภทต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ และด้านความรู้ในการทำประมง ซึ่งจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ค) พันธกิจของเจ้าของเรือประมง คนงานประมง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานประมงที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
- (ง) การรายงานและการสอบข้อเท็จจริง กรณีการเกิดอุบัติเหตุบนเรือประมงที่ชักธงของประเทศตน
- (จ) การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน หรือองค์คณะอื่น ๆ ตามความเหมาะสม หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว

มาตรา 32

1. ข้อกำหนดของมาตรานี้ต้องบังคับใช้กับเรือประมงที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ซึ่งโดยปกติแล้วจะอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน และเรืออื่น ๆ หลังจากทำการประมงหรือแล้ว โดยให้คำนึงถึง จำนวนของ คนงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ

2. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้อง

- (ก) กำหนดให้เจ้าของเรือประมงจัดทำวิธีปฏิบัติบนเรือเพื่อป้องกันการเกิดโรค การได้รับบาดเจ็บ และ อุบัติเหตุจากการทำงาน โดยให้สอดคล้องกับกฎหมาย ข้อบังคับ ข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรอง และ แนวปฏิบัติภายในประเทศ หลังจากทำการประมงหรือแล้ว โดยคำนึงถึง อันตรายและความเสี่ยงเฉพาะ ด้านบนเรือประมง และ
- (ข) กำหนดให้เจ้าของเรือประมง ใต้กึ่ง คนงานประมง และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับคู่มือ การ ฝึกอบรม วัตถุ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการประเมินและการจัดการความเสี่ยงด้าน ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยบนเรือประมง

3. เจ้าของเรือประมงต้อง

- (ก) ทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงทุกคนบนเรือจะได้รับการจัดหาให้ ซึ่งอุปกรณ์และชุดป้องกันภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสม
- (ข) ทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงทุกคนบนเรือได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยพื้นฐานที่ผ่านความ เห็นชอบของหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ โดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตเป็นหนังสือให้ทำการ ยกเว้นข้อกำหนดนี้กับคนงานประมงที่มีความรู้และประสบการณ์ที่ทัดเทียมกันได้
- (ค) ทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงมีความคุ้นเคยกับอุปกรณ์และวิธีการทำงานของอุปกรณ์เป็นอย่างดีและ เพียงพอ รวมถึง มาตรการด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะใช้อุปกรณ์ หรือมีส่วนในการ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 33

การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการประมงต้องดำเนินการตามความเหมาะสม โดยให้คนงานประมง หรือผู้แทนของคนงานประมงมีส่วนร่วมด้วย

การประกันสังคม

มาตรา 34

สมาชิกแต่ละประเทศต้องทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงที่โดยปกติแล้วพำนักอยู่ในเขตอาณาของตน และผู้อยู่ในความอุปการะตามความหมายที่บัญญัติโดยกฎหมายภายในประเทศ เป็นผู้ที่มีสิทธิในสิทธิ ประโยชน์จากการคุ้มครองด้านการประกันสังคม ภายใต้สภาพที่เป็นคุณไม่น้อยกว่าที่ใช้บังคับกับคนงาน อื่นๆ รวมถึง บุคคลที่ได้รับการจ้างงาน ผู้ประกอบกิจการส่วนตัว ผู้มีถิ่นพำนักโดยปกติในเขตอาณาของ ประเทศสมาชิก

มาตรา 35

สมาชิกแต่ละประเทศต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ตามสภาพการณ์ภายในประเทศ เพื่อให้บรรลุผลถึงการคุ้มครองทางการประกันสังคมแบบครอบคลุมที่มีความคืบหน้า แก่คนงานประมงทุกคนที่มีถิ่นพำนักในเขตอาณาของตน

มาตรา 36

สมาชิกต้องร่วมมือกัน โดยความตกลงแบบทวิภาคี หรือพหุภาคี หรือการตกลงอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติภายในประเทศ

- (ก) เพื่อบรรลุถึงการให้ความคุ้มครองจากประกันสังคมแบบครอบคลุมแก่คนงานประมงอย่างมีความคืบหน้า โดยคำนึงถึง หลักการแห่งการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะถือสัญชาติใด และ
- (ข) เพื่อทำให้มั่นใจได้ถึง การชำระไว้ซึ่ง สิทธิจากการประกันสังคมที่มีมาแต่เดิม หรือที่มีในระหว่างที่เป็นคนงานประมง ไม่ว่าจะมิถิ่นพำนักอยู่ที่ใด

มาตรา 37

สมาชิกสามารถพิจารณากำหนดกฎอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกฎหมายการประกันสังคม ซึ่งใช้กับคนงานประมงที่อยู่ภายใต้บังคับ โดยความตกลงแบบทวิภาคีและพหุภาคี และบทบัญญัติอื่น ๆ ที่รับรองในกรอบงานขององค์การทางเศรษฐกิจเชิงบูรณาการในภูมิภาค โดยไม่ต้องคำนึงถึง ความรับผิดชอบตามความในมาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 36

การคุ้มครองในกรณีการเสียชีวิต การบาดเจ็บ และการเจ็บป่วยอันเกี่ยวเนื่องกับงานที่ทำ

มาตรา 38

1. สมาชิกแต่ละประเทศต้องดำเนินการมาตรการ ซึ่งสอดคล้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติภายในประเทศ เพื่อให้ความคุ้มครองคนงานประมงในกรณีการเสียชีวิต การบาดเจ็บ และการเจ็บป่วยอันเกี่ยวเนื่องกับงานที่ทำ
2. ในกรณีที่เกิดการประสบอันตราย เนื่องจากอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงาน คนงานประมงต้องได้รับ
 - (ก) การดูแลรักษาทางการแพทย์ที่เหมาะสม และ
 - (ข) เงินทดแทน ตามกฎหมาย และข้อบังคับภายในประเทศ
3. เมื่อคำนึงคุณลักษณะเฉพาะของภาคการประมงแล้ว สามารถทำให้มั่นใจได้ถึง การคุ้มครองตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้ โดย
 - (ก) ระบบสำหรับภาระรับผิดชอบของเจ้าของเรือ และ
 - (ข) การประกันภาคบังคับ เงินทดแทนสำหรับลูกจ้าง หรือโครงการอื่น ๆ

มาตรา 39

1. ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติภายในประเทศสำหรับคนงานประมง สมาชิกแต่ละประเทศต้องรับรองกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ภายในประเทศ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า เจ้าของเรือประมงได้รับพิชชอบในการจัดให้คนงานประมงบนเรือที่ชักธงของประเทศตน ได้รับการคุ้มครองสุขภาพอนามัย และการดูแลสุขภาพทางการแพทย์ ขณะได้รับการจ้างงาน หรือได้รับการมอบหมายงาน หรือทำงานบนเรือที่อยู่กลางทะเล หรือในท่าเรือต่างประเทศ กฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ดังกล่าวต้องทำให้มั่นใจได้ว่า เจ้าของเรือประมงรับผิดชอบออกค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพทางการแพทย์ รวมถึง การส่งเสริมและความช่วยเหลือเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างรับการรักษาทางการแพทย์ในต่างประเทศ จนกระทั่งคนงานประมงนั้นได้รับการส่งตัวกลับ

2. กฎหมาย หรือข้อบังคับภายในประเทศสามารถอนุญาตให้มีการยกเว้นภาระรับผิดชอบของเจ้าของเรือประมงได้ หากเกิดการบาดเจ็บนอกเหนือจากการปฏิบัติงานบนเรือ หรือมีการปิดกั้นการเจ็บป่วยหรือการมีร่างกายอ่อนแอ ระหว่างการจ้างงาน หรือเกิดการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย เนื่องจาก การกระทำโดยประมาทของคนงานประมง

ส่วนที่ 7 การปฏิบัติตามและการบังคับใช้

มาตรา 40

สมาชิกแต่ละประเทศต้องใช้อำนาจศาลและการควบคุมเหนือเรือที่ชักธงของประเทศตนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างระบบเพื่อให้มั่นใจได้ถึง การปฏิบัติตามมาตรฐานของอนุสัญญาฉบับนี้ รวมถึง การตรวจ การรายงาน การติดตามควบคุม วิธีปฏิบัติในการร้องทุกข์ การลงโทษที่เหมาะสม และ มาตรการปรับปรุงแก้ไข ตามความเหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับกฎหมาย หรือข้อบังคับภายในประเทศ

มาตรา 41

1. สมาชิกต้องกำหนดให้เรือประมงซึ่งอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน ซึ่ง
 - (ก) เป็นเรือจะมีความยาว 24 เมตรขึ้นไป หรือ
 - (ข) นำร่องในระยะทางไม่เกิน 200 ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของรัฐเจ้าของธง หรือนำร่องออกไปนอกไหล่ทวีป ไม่ว่าระยะทางจากชายฝั่งจะมากกว่าก็ตาม
 ต้องมีเอกสารที่ยังไม่หมดอายุ ซึ่งออกโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจหรือบุคคลผู้กระทำการในนามของหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ เพื่อบรรณาเรือลำนี้ผ่านการตรวจในเรื่อง การปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ในส่วนที่ว่าด้วย สภาพการทำงานและความเป็นอยู่
2. ระยะเวลาที่ออกเอกสารอาจเป็นระยะเวลาเดียวกันกับใบรับรองความปลอดภัยของเรือประมงของประเทศหรือของต่างชาติก็ได้ แต่ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตามเอกสารดังกล่าวต้องมีอายุไม่เกิน 5 ปี

มาตรา 42

1. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องแต่งตั้งพนักงานตรวจที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในจำนวนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติการตามความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในมาตรา 41
2. ในการจัดทำระบบการตรวจที่มีประสิทธิภาพในเรื่องสภาพการทำงานและความเป็นอยู่บนเรือประมง นั้น สมาชิกสามารถมอบอำนาจตามความเหมาะสมให้แก่สถาบันของรัฐ หรือองค์กรอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่ตระหนักแล้วว่า มีความสามารถและเป็นอิสระในการดำเนินการตรวจและออกเอกสารดังกล่าว ในทุกกรณีสมาชิกต้องคงไว้ซึ่งความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการตรวจและการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ของแรงงานประมงบนเรือประมงที่ชักธงของประเทศตน

มาตรา 43

1. สมาชิกซึ่งได้รับข้อร้องเรียน หรือมีหลักฐานที่แสดงว่า เรือประมงที่ชักธงของประเทศตนกระทำการอันไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ สมาชิกต้องดำเนินขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อสอบข้อเท็จจริง และเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า ได้กระทำการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ
2. หากสมาชิกซึ่งเป็นรัฐเจ้าของท่าเรือที่เรือประมงได้จอดเทียบท่าด้วยเหตุผลทั่วไปทางธุรกิจ หรือเหตุผลทางปฏิบัติการอื่น ๆ ได้รับข้อร้องเรียนหรือมีหลักฐานว่า เรือประมงดังกล่าวกระทำการอันไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของอนุสัญญานี้ ให้สมาชิกสามารถรายงานต่อรัฐบาลของประเทศเจ้าของธงเรือ พร้อมกับสำเนาแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกการใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ทราบด้วย และสามารถดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพใด ๆ บนเรือที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยหรือสุขภาพอนามัย
3. ในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ของมาตรานี้ นั้น สมาชิกต้องแจ้งต่อผู้แทนที่อยู่ใกล้ที่สุดของรัฐเจ้าของธงเรือโดยทันที และถ้าเป็นไปได้ ต้องเรียกผู้แทนดังกล่าวเข้าพบ สมาชิกต้องไม่กักหรือหน่วงเรือไว้โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร
4. ตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ หน่วยงานประมง องค์คณะทางวิชาชีพ สมาคม สหภาพแรงงาน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีผลประโยชน์ในเรื่องความปลอดภัยของเรือ รวมถึง ผลประโยชน์ในเรื่องอันตรายต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยของแรงงานประมงบนเรือ สามารถยื่นข้อร้องเรียนได้
5. มาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับข้อร้องเรียนที่สมาชิกพิจารณาแล้วว่า ไม่มีมูล

มาตรา 44

สมาชิกแต่ละประเทศต้องบังคับใช้อนุสัญญานี้ในแนวทางที่จะทำให้มั่นใจได้ว่า เรือประมงที่ชักธงของประเทศที่ยัง ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญา จะไม่ได้รับการปฏิบัติที่เป็นคุณยิ่งกว่าเรือประมงที่ชักธงของประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้ว

ส่วนที่ 8 การแก้ไขภาคผนวก I II และ III

มาตรา 45

1. ภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศสามารถแก้ไขภาคผนวก I II และ III ได้ โดยคณะประสานการของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศสามารถบรรจุเรื่องดังกล่าวเข้าเป็นหัวข้อหนึ่งในวาระการประชุมเกี่ยวกับการเสนอขอแก้ไข ซึ่งจัดโดยที่ประชุมไตรภาคีของคณะผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ การลงมติรับรองข้อเสนอดังกล่าวต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของผู้มีสิทธิออกเสียงที่อยู่แสดงตนในที่ประชุม ทั้งยังเป็นจำนวนเสียงอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้

2. การแก้ไขใด ๆ ที่ได้รับการรับรองแล้วตามวรรค 1 ของมาตรานี้ ต้องมีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ นับจากวันที่มีการรับรองการแก้ไขแล้วหกเดือน เว้นเสียแต่ว่าสมาชิคนั้นได้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการใหญ่ว่า การแก้ไขดังกล่าวต้องไม่มีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิคนั้น หรือต้องมีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิคนับถัดจากวันที่ระบุไว้ในหนังสือประกาศแจ้งในภายหลัง

ส่วนที่ 9 บทบัญญัติท้ายบท

มาตรา 46

อนุสัญญานี้ทำการแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วย อายุขั้นต่ำ (ชาวประมง) พ.ศ. 2502 (ฉบับที่ 112) อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจสอบสุขภาพ (ชาวประมง) พ.ศ. 2502 (ฉบับที่ 113) อนุสัญญาว่าด้วย ข้อบทในข้อตกลงของชาวประมง พ.ศ. 2502 (ฉบับที่ 114) และอนุสัญญาว่าด้วย ที่พักอาศัยของลูกเรือ (ชาวประมง) พ.ศ. 2509 (ฉบับที่ 126)

มาตรา 47

การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อย่างเป็นทางการต้องแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อการลงทะเบียน

มาตรา 48

1. อนุสัญญานี้ต้องผูกพันเฉพาะสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้ลงทะเบียนการให้สัตยาบันแล้วเท่านั้น
2. อนุสัญญานี้ต้องมีผลบังคับใช้เมื่อพ้น 12 เดือน นับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้ลงทะเบียนการให้สัตยาบันของประเทศสมาชิกละน้อย 10 ประเทศ โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นประเทศชายฝั่งจำนวน 8 ประเทศ
3. หลังจากนั้น อนุสัญญานี้ต้องมีผลบังคับใช้กับประเทศสมาชิกเมื่อพ้น 12 เดือน นับจากวันที่การให้สัตยาบันของประเทศสมาชิกรายนั้น ได้รับการลงทะเบียน

มาตรา 49

1. ประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้ว สามารถประกาศบอกเลิกการให้สัตยาบันได้ภายหลังจากครบกำหนดสิบปีนับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับเป็นครั้งแรก โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อทำการลงทะเบียน การบอกเลิกดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับจากการลงทะเบียนบอกเลิก

2. แต่ละประเทศสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ และไม่ได้ใช้สิทธิบอกเลิกในปีหลังจากครบกำหนดสิบปีตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ ต้องผูกพันตามอนุสัญญานี้ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นก็ยังสามารถประกาศบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ ภายในปีแรกของการครบสิบปีอีกรอบหนึ่งตามความที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้

มาตรา 50

1. ผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งให้ประเทศสมาชิกทั้งปวงขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทราบถึง การลงทะเบียนการให้สัตยาบัน และการบอกเลิกทั้งปวงของประเทศสมาชิกขององค์การ

2. เมื่อได้ประกาศแจ้งให้สมาชิกขององค์การได้ทราบถึงการลงทะเบียนให้สัตยาบันของประเทศหลังสุดที่จะทำให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ผู้อำนวยการใหญ่ต้องทำให้ประเทศสมาชิกขององค์การตระหนักถึงวันที่อนุสัญญานี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้

มาตรา 51

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการลงทะเบียนตามมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ถึงรายละเอียดโดยสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันอนุสัญญา การยอมรับ และการบอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญานี้

มาตรา 52

เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความจำเป็น คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องนำเสนอรายงานเรื่อง การมีผลปฏิบัติของอนุสัญญานี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และต้องตรวจสอบถึงความเหมาะสมที่จะบรรจุเรื่องการพิจารณาแก้ไขอนุสัญญาเข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา 53

1. ที่ประชุมใหญ่ควรรับรองอนุสัญญาลฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาลฉบับนี้ เว้นเสียแต่ว่าอนุสัญญาลฉบับใหม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นว่า

- ก. การให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่ของประเทศสมาชิกต้องมิตผลเป็นการประกาศยกเลิกอนุสัญญาลฉบับนี้โดยทันที โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา 49 ข้างต้น เมื่ออนุสัญญาที่แก้ไขใหม่ได้มีผลใช้บังคับแล้ว และ
- ข. นับแต่วันที่อนุสัญญาที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ อนุสัญญาลฉบับนี้ต้องยุติการเปิดให้สัตยาบันโดยประเทศสมาชิก
2. ไม่ว่ากรณีใดๆ อนุสัญญาลฉบับนี้ ต้องมีผลใช้บังคับตามปกติ ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา ในประเทศสมาชิกทั้งหลายที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาลฉบับนี้แล้ว แต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่

มาตรา 54

ตัวบทอนุสัญญาลฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสมีผลเท่าเทียมกัน

ภาคผนวก I

การเปรียบเทียบหน่วยการวัด

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ในกรณีที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจตัดสินใจใช้หน่วยความยาวตลอดลำเรือ (LOA) เป็นพื้นฐานในการวัด แทนความยาว (L) ให้เทียบมาตรฐานวัด ดังนี้

- (ก) ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) 16.5 เมตร เทียบได้กับความยาว (L) 15 เมตร
- (ข) ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) 26.5 เมตร เทียบได้กับความยาว (L) 24 เมตร
- (ค) ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) 50 เมตร เทียบได้กับความยาว (L) 45 เมตร

ภาคผนวก II

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงต้องมีรายการหัวข้อดังต่อไปนี้ ยกเว้น ในกรณีที่ไม่มี ความจำเป็นต้องใส่หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง หรือหลายหัวข้อ เนื่องมาจากมีการกำหนดไว้ในทางอื่นแล้ว โดยกฎหมาย หรือข้อบังคับภายในประเทศ หรือข้อตกลงร่วมจากการเจรจาต่อรอง

- (ก) นามสกุล และชื่ออื่น ๆ ของคนงานประมง วันเดือนปีเกิดหรืออายุ และสถานที่เกิด
- (ข) สถานที่และวันที่ทำข้อตกลง
- (ค) ชื่อ และเลขทะเบียนของเรือประมง หรือเรือซึ่งคนงานประมงทำงานบนเรือ
- (ง) ชื่อนายจ้าง หรือเจ้าของเรือประมง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ทำข้อตกลงกับคนงานประมง
- (จ) การเดินเรือหรือเส้นทางการเดินเรือ หากสามารถกำหนดได้ในขณะทำข้อตกลง
- (ฉ) ความสามารถในการตำแหน่งที่คนงานประมงได้รับการจ้างงาน หรือมอบหมายให้ทำงาน
- (ช) สถานที่ และวันที่คนงานประมงได้รับการกำหนดให้รายงานตัวเข้าทำงานบนเรือ ถ้าระบุได้
- (ซ) การจัดหาสิ่งต่าง ๆ ให้แก่คนงานประมง เว้นเสียแต่ ได้มีระบบอื่นไว้เป็นทางเลือกแล้ว ตามกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ
- (ณ) จำนวนค่าจ้าง หรือจำนวนส่วนแบ่ง และวิธีการคำนวณส่วนแบ่งดังกล่าว หากใช้ส่วนแบ่งเป็นพื้นฐานในการจ่ายค่าตอบแทน หรือจำนวนค่าจ้างและส่วนแบ่ง และวิธีการคำนวณส่วนแบ่ง หากใช้ส่วนทั้งค่าจ้างและส่วนแบ่งเป็นพื้นฐานในการจ่ายค่าตอบแทน และค่าจ้างขั้นต่ำตามข้อตกลง
- (ญ) การสิ้นสุดข้อตกลง และเงื่อนไขในการสิ้นสุดข้อตกลง
 - (i) หากข้อตกลงทำขึ้น โดยมีกำหนดระยะเวลา ให้กำหนดวันสิ้นสุดของข้อตกลง
 - (ii) หากข้อตกลงทำขึ้น โดยกำหนดเส้นทางการเดินเรือ ให้กำหนดท่าเรือปลายทาง และเวลาที่ข้อตกลงต้องสิ้นสุดลง ภายหลังจากเรือเทียบท่า ก่อนที่คนงานประมงจะถูกเลิกจ้าง
 - (iii) หากข้อตกลงทำขึ้น โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด ให้กำหนดเงื่อนไขที่แต่ละฝ่ายมีสิทธิบอกเลิกข้อตกลง ตลอดจน ระยะเวลาแจ้งการบอกเลิกข้อตกลง โดยระยะเวลานั้นต้องไม่น้อยเกินไปสำหรับ นายจ้าง หรือเจ้าของเรือประมง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ทำข้อตกลงกับคนงานประมง
- (ฎ) การคุ้มครองที่ครอบคลุมถึงคนงานประมง ในกรณีเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือเจ็บป่วยอันเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
- (ฏ) จำนวนวันลาประจำปีโดยได้รับค่าจ้าง หรือสูตรที่ใช้ในการคำนวณวันลา เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้
- (ฐ) ขอบเขตของการประกันสังคมและสุขภาพ และสิทธิประโยชน์ที่นายจ้าง เจ้าของเรือประมง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ได้จัดให้แก่คนงานประมงตามข้อตกลงกับคนงานประมง ตามที่จะพึงปฏิบัติ
- (ฑ) สิทธิของคนงานประมงที่จะได้รับการส่งตัวกลับ
- (ฒ) สิ่งอ้างอิงในการทำข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรอง เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

- (ณ) ช่วงเวลาในการพักขั้นต่ำ ตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ภายในประเทศ และ
- (ค) รายการหัวข้ออื่นใดตามที่กฎหมาย และข้อบังคับภายในประเทศกำหนด

ภาคผนวก III
ที่พักอาศัยบนเรือประมง

บททั่วไป

1. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

(ก) “เรือประมงใหม่” หมายถึง เรือประมงซึ่ง

- (i) มีการทำสัญญาการต่อเรือหรือคัดแปลงส่วนใหญ่ของเรือ ณ วันที่ หรือหลังจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือ
- (ii) ได้มีการทำสัญญาการต่อเรือหรือคัดแปลงส่วนใหญ่ของเรือมาก่อนวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง และทำการส่งมอบเรือภายในระยะเวลา 3 ปีขึ้นไป นับจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ หรือ
- (iii) ในกรณีที่ไม่มีการทำสัญญาการต่อเรือ ให้ถือเอา ณ วันที่ หรือหลังจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ทำการ
 - วางกระดูกงูของเรือ
 - ขึ้นโครงสร้างที่สามารถบ่งชี้ว่า ได้เริ่มต่อเรือประเภทนั้น หรือ
 - เริ่มประกอบชิ้นส่วนอย่างน้อย 50 ชิ้น หรือร้อยละ 1 ของวัสดุก่อสร้างทั้งหมดที่ได้ประมาณการแล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งจะน้อยกว่า

(ข) “เรือที่มีอยู่แล้ว” หมายถึง เรือซึ่งไม่ใช่เรือประมงใหม่

2. บทบัญญัติต่อไปนี้ต้องใช้บังคับกับเรือประมงใหม่ เรือประมงที่มีคาดฟ้า ภายใต้ข้อยกเว้นใด ๆ ที่มีตามมาตรา 3 ของอนุสัญญานี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถบังคับใช้ข้อกำหนดในภาคผนวกนี้ กับเรือที่มีอยู่แล้ว หากได้พิจารณาแล้วว่า มีเหตุผลสมควร และสามารถปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ภายหลังจากการปรึกษาหารือกันแล้ว

3. ภายหลังจากการปรึกษาหารือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติในภาคผนวกนี้ ในการใช้บังคับกับเรือประมงที่โดยปกติอยู่ในทะเลน้อยกว่า 24 ชั่วโมง โดยคนงานประมงไม่ได้อาศัยอยู่บนเรือในขณะที่เรือเทียบท่า ในกรณีของเรือดังกล่าว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงที่เกี่ยวข้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ เพื่อการพักผ่อน การรับประทานอาหาร และการสุขาภิบาล

4. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่สมาชิกได้กระทำภายใต้วรรค 2 ของภาคผนวกนี้ ต้องรายงานต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ตามมาตรา 22 แห่งธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

5. ข้อกำหนดสำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไปสามารถนำมาบังคับใช้กับ เรือที่มีความยาวระหว่าง 15 เมตรถึง 24 เมตร หากหน่วยงานผู้ทรงอำนาจได้พิจารณาแล้วว่า มีเหตุผลสมควร และสามารถปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ภายหลังจากการปรึกษาหารือกันแล้ว

6. คนงานประมงที่ทำงานบนเรือลำเลียงสิ่งของ ซึ่งมีที่พักอาศัย และเครื่องสุขภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ ต้องจัดให้คนงานประมงเหล่านั้นได้ใช้ที่พักอาศัย และสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าว บนเรือแม่

7. สมาชิกสามารถขायขอเขตของข้อกำหนดในภาคผนวกนี้ในเรื่อง เสียง ความสั่นสะเทือน การระบายอากาศ การทำความร้อน การปรับอากาศ และการให้แสงสว่างในพื้นที่ทำงาน และพื้นที่เก็บของ หากพิจารณาแล้วว่าเหมาะสม และจะไม่ส่งผลในทางลบต่อหน้าที่ของกระบวนการทำงาน หรือสภาพการทำงาน หรือคุณภาพในการจับปลา

8. การใช้น้ำหนักตันกรอสตามที่อ้างถึงในมาตรา 5 ของอนุสัญญานี้ให้จำกัดเฉพาะวรรค 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 และ 67 ของภาคผนวกนี้เท่านั้น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ หลังจากได้ปรึกษาหารือกันแล้ว ให้หน่วยงานผู้ทรงอำนาจตัดสินใจใช้น้ำหนักตันกรอส (gt) เป็นพื้นฐานในการวัด

(ก) 75 ตันกรอสต้องพิจารณาเทียบได้กับความยาว (L) 15 เมตร หรือความยาวตลอดลำเรือ 16.5 เมตร

(ข) 300 ตันกรอสต้องพิจารณาเทียบได้กับความยาว (L) 24 เมตร หรือความยาวตลอดลำเรือ 26.5 เมตร

(ค) 950 ตันกรอสต้องพิจารณาเทียบได้กับความยาว (L) 45 เมตร หรือความยาวตลอดลำเรือ 50 เมตร

การวางแผนและการควบคุม

9. ในทุกกรณีที่มีการต่อเรือใหม่ หรือมีการบูรณะที่พักอาศัยของลูกเรือบนเรือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกระทำจนเป็นพอใจได้ว่า เรือเหล่านั้นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของภาคผนวกนี้ และหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดให้เรือที่เปลี่ยนธงมาชักรธงของประเทศสมาชิก และเรือที่มีการดัดแปลงที่พักอาศัยของคนงานประมงบนเรืออย่างมาก ต้องปฏิบัติตามภาคผนวกนี้ ตามขอบเขตซึ่งปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ข้อกำหนดนี้ให้บังคับใช้ตามวรรค 2 ของภาคผนวกนี้

10. ในกรณีตามที่กล่าวไว้ในวรรค 9 ของภาคผนวกนี้ ต้องส่งแผนงานโดยละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัยสำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ให้หน่วยงานผู้ทรงอำนาจหรือหน่วยที่ได้รับมอบอำนาจ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

11. ในทุกกรณีที่เรือมีความยาว 24 เมตรขึ้นไป เมื่อมีการบูรณะหรือดัดแปลงที่พักอาศัยของลูกเรือประมงบนเรือเป็นอย่างมาก หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องเข้าตรวจที่พักอาศัยเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ และเมื่อเรือได้ทำการเปลี่ยนธงมาชักรธงของประเทศสมาชิก หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจเข้าไปตรวจที่พักอาศัยของลูกเรือประมงเพิ่มเติมได้ตามดุลพินิจ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อกำหนดเป็นไปตามการบังคับใช้ตามวรรค 2 ของภาคผนวกนี้

12. หากเรือมีการเปลี่ยนธง หน่วยงานผู้ทรงอำนาจของประเทศสมาชิกซึ่งเป็นเจ้าของธงเรือต้องรับเอาข้อกำหนดทางเล็กรวรรคที่ 15, 39, 47 และ 62 ของภาคผนวกนี้ไประงับการบังคับใช้กับเรือได้

การออกแบบและการต่อเรือ

ความสูงของห้อง

13. ในบริเวณที่พักอาศัยทุกที่ที่ต้องมีความสูงเหนือศีรษะที่เพียงพอ ในบริเวณที่คนงานประมงอาจต้องยืนเป็นระยะเวลานาน หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดความสูงขั้นต่ำของห้อง

14. สำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ความสูงขั้นต่ำของห้องในบริเวณที่พักอาศัยทุกที่ที่ต้องมีความสูงไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร

15. แม้จะมีบทบัญญัติของ paragraph 14 หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถตัดสินใจว่า ความสูงขั้นต่ำของห้องที่อนุญาตได้ต้องไม่น้อยกว่า 190 เซนติเมตร ในบางพื้นที่ หรือบางส่วนของพื้นที่ในบริเวณที่พักอาศัยซึ่งต้องเป็นที่พอใจแล้วว่าพื้นที่นี้มีความเหมาะสมและไม่เป็นเหตุให้คนงานประมงเกิดความไม่สะดวกสบาย หลังจากที่ได้มีการปรึกษาหารือกันแล้ว

การเข้าสู่บริเวณที่พักอาศัย และไปมาระหว่างบริเวณที่พักอาศัย

16. ห้ามมิให้มีการเข้าสู่ห้องนอนได้โดยตรง จากห้องเก็บปลาและพื้นที่ตั้งเครื่องยนต์ เว้นแต่มีไว้เพื่อเป็นทางออกฉุกเฉิน โดยต้องหลีกเลี่ยงการเข้าสู่ห้องนอนได้โดยตรงจากห้องประกอบอาหาร ห้องเก็บของ ห้องอบแห้ง หรือพื้นที่สุขาภิบาลส่วนรวม ตามเหตุผลสมควรและสามารถกระทำได้ เว้นแต่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

17. สำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องไม่มีการเข้าสู่ห้องนอนได้โดยตรงจากห้องเก็บปลา และพื้นที่ตั้งเครื่องยนต์ หรือจากห้องประกอบอาหาร ห้องเก็บของ ห้องอบแห้ง หรือพื้นที่สุขาภิบาลส่วนรวม เว้นแต่มีไว้เพื่อเป็นทางออกฉุกเฉิน บทบัญญัตินี้ไม่ได้ยกเว้น การใช้พื้นที่สุขาภิบาลร่วมกันระหว่างสองเคบิน

ฉนวนกันความร้อน

18. บริเวณที่พักอาศัยต้องมีฉนวนกันความร้อนอย่างเพียงพอ วัสดุที่ใช้ในการสร้างผนังกันด้านใน แผ่นและวัสดุบุฝาผนัง พื้นและส่วนเชื่อมต่อ ต้องมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การใช้งาน และช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ โดยต้องมีการระบายน้ำอย่างเพียงพอในบริเวณที่พักอาศัย

เรื่องอื่นๆ

19. ต้องดำเนินการมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวง เพื่อปกป้องที่พักอาศัยของลูกเรือบนเรือประมงจากแมลงวันและแมลงอื่นๆ เมื่อเรือนั้นทำการประมงในบริเวณที่มียุบรบกวน

20. ต้องจัดให้มีทางออกฉุกเฉินจากบริเวณที่พักอาศัยของลูกเรือ ตามความจำเป็น

เสียงและความสั่นสะเทือน

21. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องมีมาตรการที่จำกัดเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้มากเกินไปในบริเวณที่พักอาศัย และเท่าที่จะสามารถกระทำได้ตามมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
22. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องรับรองมาตรฐานด้านเสียงและความสั่นสะเทือนในบริเวณที่พักอาศัยในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ซึ่งต้องทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงได้รับการคุ้มครองที่เพียงพอจากผลกระทบของเสียงและความสั่นสะเทือนดังกล่าว รวมทั้ง ความเหนื่อยล้าที่เกิดจากผลของเสียงและความสั่นสะเทือนนั้น

การระบายอากาศ

23. ต้องมีการระบายอากาศในบริเวณที่พักอาศัย โดยคำนึงถึงสภาพภูมิอากาศ ระบบการระบายอากาศต้องทำให้อากาศอยู่ในสภาพที่พึงพอใจของคนงานประมงในขณะที่อยู่บนเรือ
24. การระบายอากาศ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่มีต้องสามารถปกป้องบุคคลที่ไม่สูบบุหรี่จากควันของบุหรี่ได้
25. เรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไปต้องมีการติดตั้งระบบระบายอากาศสำหรับที่พักอาศัย ซึ่งต้องมีการควบคุมให้มีการรักษาสภาพอากาศให้เป็นที่พอใจ และต้องทำให้มั่นใจได้ถึง การเคลื่อนที่ของอากาศที่เพียงพอในทุกสภาพภูมิอากาศและฤดูกาล ระบบการระบายอากาศต้องทำงานตลอดเวลาที่คนงานประมงอยู่บนเรือ

การทำความร้อนและการปรับอากาศ

26. ต้องมีการทำความร้อนที่เพียงพอในบริเวณที่พักอาศัย โดยคำนึงถึงสภาพภูมิอากาศ
27. ต้องมีความร้อนที่เพียงพอในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป โดยผ่านระบบการทำความร้อน ยกเว้นเรือประมงที่ทำการประมงเฉพาะในเขตร้อน ระบบการทำความร้อนต้องให้ความร้อนในทุกสภาพอากาศ ตามความจำเป็น และต้องทำงานเมื่อคนงานประมงอาศัยหรือทำงานอยู่บนเรือ และเมื่อมีสภาพอากาศที่ต้องการความร้อน
28. เรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ซึ่งได้รับการยกเว้นเนื่องจากทำการอยู่ในบริเวณที่สภาพอุณหภูมิไม่ต้องการระบบทำความร้อน ต้องจัดให้มีการปรับอากาศในบริเวณที่พักอาศัย หอบังคัปการเรือ ห้องวิทยุ และห้องควบคุมเครื่องจักรส่วนกลาง

แสงสว่าง

29. บริเวณที่พักอาศัยทุกแห่งต้องมีแสงสว่างที่เพียงพอ
30. ที่พักอาศัยต้องมีแสงธรรมชาติเพิ่มเติมจากแสงประดิษฐ์ เท่าที่จะสามารถกระทำได้ ในกรณีที่มีแสงจากธรรมชาติในห้องนอน ต้องมีวิธีการในการกันแสงดังกล่าวด้วย

31. ต้องจัดให้มีแสงสว่างสำหรับอ่านหนังสือสำหรับทุกเตียงนอน เพิ่มเติมจากแสงธรรมชาติในห้องนอน

32. ต้องจัดให้มีไฟฉุกเฉินในห้องนอน

33. ในกรณีที่เรือไม่มีการติดตั้งไฟฉุกเฉินในห้องรับประทานอาหาร ทางเดิน และบริเวณใด ๆ ที่อาจใช้เป็นทางออกฉุกเฉินแล้ว ต้องมีการติดตั้งแสงสว่างถาวรในเวลากลางคืนในบริเวณต่าง ๆ ดังกล่าว

34. แสงสว่างในบริเวณที่พักอาศัยบนเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจกำหนด ทั้งนี้ ในบริเวณที่พักอาศัยซึ่งสามารถเคลื่อนไหวได้โดยอิสระ มาตรฐานขั้นต่ำด้านแสงสว่างดังกล่าวต้องอยู่ในระดับที่บุคคลสายตาปกติสามารถอ่านหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปได้ในวันที่อากาศแจ่มใส

ห้องนอน

เรื่องทั่วไป

35. ห้องนอนต้องตั้งอยู่ในที่ที่ได้รับผลกระทบน้อยที่สุดจากการเคลื่อนที่และการเร่งความเร็วของเรือ ในกรณีที่การออกแบบ ปริมาตร หรือวัตถุประสงค์ของเรือเอื้อให้ทำได้ แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ต้องตั้งอยู่บริเวณส่วนหน้าของผนังกันชน

พื้นที่

36. จำนวนของบุคคลต่อห้องนอน และพื้นที่ต่อบุคคล ยกเว้น พื้นที่วางเตียงและตู้เก็บของ ต้องมีการจัดพื้นที่ที่เพียงพอและให้สะดวกสบายแก่คนงานประจำที่อยู่บนเรือ โดยคำนึงถึง การปฏิบัติการของเรือ

37. ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 45 เมตร นั้น พื้นที่ของห้องนอนสำหรับบุคคลหนึ่งคน โดยไม่รวมเตียงและตู้เก็บของ ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตร

38. ในเรือที่มีความยาว 45 เมตรขึ้นไป นั้น พื้นที่ในห้องนอนสำหรับบุคคลหนึ่งคน โดยไม่รวมเตียงและตู้เก็บของ ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 2 ตารางเมตร

39. แม้ว่าบทบัญญัติในวรรค 37 และ 38 หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถตัดสินว่าพื้นที่อย่างน้อยที่กำหนดในห้องนอนต่อคน โดยไม่รวมเตียงหรือที่เก็บของ จะต้องไม่น้อยกว่า 1.0 และ 1.5 ตารางเมตร ตามลำดับ ภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกันแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องทำให้พอใจได้ว่าพื้นที่ที่จัดให้มีความเหมาะสมและจะไม่มีผลก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่คนงานประจำ

จำนวนคนต่อหนึ่งห้องนอน

40. ในกรณีไม่ได้กำหนดขอบเขตไว้เป็นอย่างอื่น จำนวนคนที่อนุญาตให้อยู่ในห้องนอนแต่ละห้องได้ต้องไม่เกิน 6 คน

41. ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป จำนวนคนที่อนุญาตให้อยู่ในห้องนอนแต่ละห้องได้ต้องไม่เกิน 4 คน หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้ยกเว้นข้อกำหนดนี้ได้เป็นบางกรณี หากพิจารณาจาก

ขนาด ประเภท หรือวัตถุประสงค์การปฏิบัติการของเรือแล้ว เห็นว่า ข้อกำหนดไม่มีความเหมาะสมหรือไม่สามารถจะกระทำได้

42. ในกรณีไม่ได้กำหนดขอบเขตไว้เป็นอย่างอื่น ต้องจัดห้องนอนเดี่ยว หรือห้องนอนให้กับนายประจำเรือ เท่าที่จะสามารถกระทำได้

43. ห้องนอนของนายประจำเรือในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องเป็นห้องนอนสำหรับบุคคลคนเดียว หากเป็นไปได้ และไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้องนอนหนึ่งห้องต้องไม่มีเตียงมากกว่า 2 เตียง หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้มียกเว้นข้อกำหนดของวรรคนี้ได้เป็นบางกรณี หากพิจารณาจากขนาด ประเภท หรือวัตถุประสงค์การปฏิบัติการของเรือแล้ว เห็นว่า ข้อกำหนดไม่มีความเหมาะสมและไม่สามารถจะกระทำได้

อื่น ๆ

44. จำนวนสูงสุดที่คนจะอาศัยอยู่ในห้องนอนได้ ต้องเขียนติดไว้ในห้องแบบถาวร ในที่ที่เห็นได้ง่าย

45. ต้องจัดให้ลูกเรือนอนเตียงเดี่ยวที่มีขนาดเหมาะสม โดยฟูกต้องทำจากวัสดุที่เหมาะสม

46. เตียงในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องมีขนาดขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 198 X 80 เซนติเมตร

47. แม้ว่าบทบัญญัติในวรรค 46 ภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกันแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถตัดสินใจว่าขนาดของเตียงนอนต้องไม่น้อยกว่า 190 X 70 เซนติเมตร โดยต้องทำให้พอใจได้ว่าเตียงที่จัดให้มีความเหมาะสมและจะไม่ก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่คนงานประจำ

48. ห้องนอนต้องมีการวางผังและติดตั้งอุปกรณ์ที่ทำให้มั่นใจได้ถึง ความสะดวกสบายตามสมควรของผู้พักอาศัย และเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยอุปกรณ์นั้นต้องรวมถึง เตียง ตู้เก็บของส่วนตัวที่เพียงพอต่อการเก็บเสื้อผ้าและของใช้ส่วนตัวอื่นๆ และวัสดุแบบราบที่เหมาะสมในการเขียนหนังสือ

49. ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีโต๊ะที่เหมาะสมสำหรับการเขียนหนังสือ และเก้าอี้

50. ที่พักอาศัยส่วนที่ใช้สำหรับการนอนต้องมีทำเลที่ตั้ง และได้รับการติดตั้งอุปกรณ์ เพื่อความเป็นส่วนตัวสำหรับชายและหญิง เท่าที่จะสามารถกระทำได้

ห้องรับประทานอาหาร

51. ห้องรับประทานอาหารต้องอยู่ใกล้กับห้องประกอบอาหารให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ไม่ว่ากรณีใด ๆ ต้องไม่อยู่ส่วนหน้าของผนังกันชน

52. ต้องจัดให้มีพื้นที่ห้องรับประทานอาหารที่เหมาะสมต่อการบริการ ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดขอบเขตไว้เป็นอย่างอื่น พื้นที่ห้องรับประทานอาหารต้องแยกจากพื้นที่ส่วนที่เป็นห้องนอน หากสามารถปฏิบัติได้

53. ห้องรับประทานอาหารในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องแยกออกจากพื้นที่ส่วนที่เป็นห้องนอน

54. ขนาดและอุปกรณ์ในห้องรับประทานอาหารต้องเพียงพอตามจำนวนคนที่ใช้งานในเวลาเดียวกัน

55. ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีผู้เฝ้าที่มีขนาดบรรจุเพียงพอ และอุปกรณ์ในการทำน้ำร้อนและน้ำเย็น ไว้พร้อมให้คนงานประมงสามารถใช้ตลอดเวลา

อ่างอาบน้ำหรือฝักบัว ห้องส้วม และอ่างล้างหน้า

56. ต้องจัดให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ ซึ่งรวมถึง ห้องสุขา อ่างล้างหน้า และอ่างอาบน้ำหรือฝักบัว ให้กับบุคคลทุกคนที่อยู่บนเรือ ตามความเหมาะสมกับการทำงานของเรือ โดยอุปกรณ์ดังกล่าวอย่างน้อยต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำด้านสุขภาพอนามัยและสุขลักษณะ และมาตรฐานด้านคุณภาพอื่นๆ ตามสมควร

57. ต้องจำกัดการปนเปื้อนจากพื้นที่สุขาภิบาลไม่ให้เข้าสู่พื้นที่อื่น ๆ เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ ทั้งนี้เครื่องสุขภัณฑ์สำหรับผู้หญิงต้องมีความเป็นส่วนตัวตามสมควร

58. ต้องจัดให้มีน้ำเย็นและน้ำร้อนให้แก่คนงานประมงทุกคนและบุคคลอื่นๆ บนเรือในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อให้ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะ โดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถกำหนดปริมาณน้ำดื่มขั้นต่ำที่จะต้องจัดให้ หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว

59. ในกรณีที่จัดให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ ต้องมีการระบายอากาศสู่ภายนอก โดยแยกต่างหากจากส่วนอื่นๆ ของที่พักอาศัย

60. พื้นผิวของพื้นที่สุขาภิบาลต้องทำความสะอาดได้ง่าย โดยต้องคิดวัสดุกันลื่นที่พื้น

61. ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีอ่างอาบน้ำหรือฝักบัว หรือทั้งสองอย่าง โถสุขภัณฑ์ และอ่างล้างหน้าอย่างละหนึ่งที่ตั้งต่อคนงานประมง 4 คนหรือน้อยกว่านั้น หากคนงานประมงทุกคนไม่มีเครื่องสุขภัณฑ์ในห้อง

62. แม้ว่าบทบัญญัติในวรรค 61 ภายหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกันแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจตัดสินใจว่าต้องจัดให้มีอ่างอาบน้ำหรือฝักบัวอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง และอ่างล้างหน้า จำนวน 1 ที่ต่อคนงาน 6 คนหรือมากกว่า และจัดให้มีห้องส้วมอย่างน้อย 1 ห้อง ต่อคนงาน 8 คนหรือมากกว่าโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องทำให้พอใจได้ว่าสิ่งที่จัดให้นี้มีความเหมาะสมและจะไม่มีผลก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่คนงานประมง

สิ่งอำนวยความสะดวกในการซักรีด

63. ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการซักและตากเสื้อผ้า ตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการทำงานของเรือ หากไม่ได้มีการกำหนดขอบเขตไว้เป็นอย่างอื่น

64. ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในการซัก ตาก และรีดเสื้อผ้า ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป

65. สำหรับเรือที่มีความยาว 45 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการซัก ตาก และ รีดเสื้อผ้า ในส่วนที่แยกต่างหากจาก ห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ห้องสุขา และต้องมีการระบายอากาศ และความร้อนที่เพียงพอ และต้องมีการติดเชือกหรือกระทำวิธีอื่น ๆ เพื่อให้เสื้อผ้าแห้ง

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนงานประมงที่เจ็บป่วยและได้รับบาดเจ็บ

66. เมื่อมีความจำเป็น ต้องมีเคบินที่พร้อมสำหรับคนงานประมงที่เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ

67. ในเรือที่มีความยาว 45 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีพื้นที่แยกเฉพาะสำหรับคนป่วย ซึ่งต้องมีอุปกรณ์ที่เหมาะสม และได้รับการบำรุงรักษาให้ถูกสุขลักษณะ

สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

68. ต้องมีที่สำหรับแขวนชุดกันน้ำ และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอื่น ๆ อยู่ภายนอก ห้องนอน แต่สะดวกต่อการใช้งาน

การจัดให้มีเครื่องนอน อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร และอื่นๆ

69. ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร เครื่องนอน และผ้าลินินอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ให้แก่คนงานประมงทุกคน อย่างไรก็ตาม สามารถเรียกคืนผ้าลินิน เป็นค่าปฏิบัติการใช้ หากข้อตกลงร่วม หรือข้อตกลงในการทำงานของคนงานประมงกำหนดไว้

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสันตนาการ

70. ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องใช้ และบริการต่าง ๆ ด้านสันตนาการ ให้แก่คนงานประมงทุกคนบนเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป โดยสามารถใช้ห้องรับประทานอาหารกระทำกิจกรรมด้านสันตนาการได้ ตามความเหมาะสม

สิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร

71. คนงานประมงทุกคนต้องมีช่องทางในการติดต่อสื่อสาร ตามขอบเขตที่สามารถกระทำได้ โดยเสียค่าใช้จ่ายตามสมควร และไม่เกินจำนวนทั้งหมดที่เจ้าของเรือประมงต้องจ่าย

ห้องประกอบอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บอาหาร

72. ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการประกอบอาหารบนเรือ อุปกรณ์ดังกล่าวต้องติดตั้งไว้ในห้องประกอบอาหารที่ถูกแยกต่างหาก ตามที่จะสามารถกระทำได้ ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดขอบเขตไว้เป็นอย่างอื่น

73. ห้องประกอบอาหาร หรือพื้นที่ประกอบอาหาร ในกรณีไม่ได้แยกห้องประกอบอาหาร ออกต่างหาก ต้องมีขนาดที่เพียงพอต่อการประกอบอาหาร มีแสงสว่างและการระบายอากาศ มีการติดตั้งและการบำรุงรักษาที่ถูกต้อง

74. สำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีห้องประกอบอาหารที่แยกต่างหาก

75. ถังบรรจุก๊าซชีวเทน หรือก๊าซโพรเพน ซึ่งใช้ในการประกอบอาหารในห้องประกอบอาหารต้องได้รับการจัดเก็บบนคานฟ้า และมีที่กำบัง เพื่อป้องกันความร้อนจากภายนอก และสิ่งกระทบภายนอก

76. ต้องจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมและมีปริมาณความจุที่เพียงพอ ซึ่งสามารถกันความชื้น เก็บความเย็น และมีการระบายอากาศที่ดี เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงสภาพจากการจัดเก็บ และต้องให้มีตู้เย็นหรือตู้เก็บความเย็นอื่น ๆ ไว้ใช้ หากเป็นไปได้ และหากไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

77. ในเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีห้องเก็บของ ตู้เย็น หรือตู้เก็บความเย็นอื่น ๆ ไว้ใช้

อาหาร และน้ำดื่ม

78. อาหารและน้ำดื่มต้องมีอย่างเพียงพอ โดยคำนึงถึงจำนวนของคนงานประมง และระยะเวลาและลักษณะของการเดินทาง นอกจากนี้ ต้องมีความเหมาะสมในด้านคุณค่าทางโภชนาการ คุณภาพ ปริมาณ และความหลากหลาย ตลอดจน ข้อกำหนดทางศาสนา และแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหาร

79. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถตั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นต่ำ และปริมาณของอาหาร และน้ำดื่มที่นำขึ้นบนเรือได้

ความสะอาด และสภาพที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย

80. ที่พักอาศัยต้องได้รับการบำรุงรักษาให้มีความสะอาดและมีสภาพที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย และต้องไม่มีการเก็บสินค้าและสิ่งของอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ทรัพย์สินส่วนตัวของผู้พักอาศัย หรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อช่วยชีวิต

81. ห้องประกอบอาหาร และที่จัดเก็บอาหารต้องได้รับการบำรุงรักษาให้ถูกสุขลักษณะ

82. ต้องเก็บขยะไว้ในที่ที่ปิดมิดชิด มีภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท และนำออกจากพื้นที่ที่มีอาหารเมื่อจำเป็น

การตรวจโดยได้กั๋ง หรือภายใต้อำนาจของได้กั๋ง

83. สำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป นั้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดให้มีการตรวจเป็นประจำ โดยได้กั๋งหรือภายใต้อำนาจของได้กั๋ง เพื่อให้มั่นใจได้ว่า

(ก) ที่พักอาศัยมีความสะอาด ความปลอดภัย และมีสภาพเหมาะสมต่อการอยู่อาศัย และได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี

(ข) อาหารและน้ำดื่มมีอย่างเพียงพอ และ

(ค) ห้องประกอบอาหาร ที่เก็บอาหาร และอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะ และอยู่ในสภาพที่ดี
ทั้งนี้ ผลการตรวจ และการกระทำใดที่กระทำเมื่อพบข้อบกพร่อง ต้องได้รับการบันทึกไว้ และมีพร้อมไว้
สำหรับการทบทวน

ข้อยกเว้น

84. หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้ทำการลดทอน
บทบัญญัติของภาคผนวกนี้ได้ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และให้คำนึงถึง ผลประโยชน์ของคนงานประมงที่มี
ความแตกต่าง และมีลักษณะเฉพาะของศาสนาและแนวปฏิบัติทางสังคม ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่า การลดทอน
ดังกล่าวต้องไม่เป็นผลให้สภาพต่าง ๆ เป็นคุณน้อยกว่าการปฏิบัติตามภาคผนวกนี้

International Labour Conference Conférence internationale du Travail

CONVENTION 188

**CONVENTION CONCERNING
WORK IN THE FISHING SECTOR,
ADOPTED BY THE CONFERENCE
AT ITS NINETY-SIXTH SESSION,
GENEVA, 14 JUNE 2007**

CONVENTION 188

**CONVENTION CONCERNANT
LE TRAVAIL DANS LE SECTEUR DE LA PÊCHE,
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE
À SA QUATRE-VINGT-SEIZIÈME SESSION,
GENÈVE, 14 JUIN 2007**

**AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE**

defaults on its obligations to a fisher for whom, in the context of the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), the fishing vessel owner is the “user enterprise”.

6. Nothing in this Convention shall be deemed to impose on a Member the obligation to allow the operation in its fishing sector of private employment agencies as referred to in paragraph 4 of this Article.

PAYMENT OF FISHERS

Article 23

Each Member, after consultation, shall adopt laws, regulations or other measures providing that fishers who are paid a wage are ensured a monthly or other regular payment.

Article 24

Each Member shall require that all fishers working on board fishing vessels shall be given a means to transmit all or part of their payments received, including advances, to their families at no cost.

PART V. ACCOMMODATION AND FOOD

Article 25

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures for fishing vessels that fly its flag with respect to accommodation, food and potable water on board.

Article 26

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that accommodation on board fishing vessels that fly its flag shall be of sufficient size and quality and appropriately equipped for the service of the vessel and the length of time fishers live on board. In particular, such measures shall address, as appropriate, the following issues:

- (a) approval of plans for the construction or modification of fishing vessels in respect of accommodation;
- (b) maintenance of accommodation and galley spaces with due regard to hygiene and overall safe, healthy and comfortable conditions;
- (c) ventilation, heating, cooling and lighting;
- (d) mitigation of excessive noise and vibration;
- (e) location, size, construction materials, furnishing and equipping of sleeping rooms, mess rooms and other accommodation spaces;

- (f) sanitary facilities, including toilets and washing facilities, and supply of sufficient hot and cold water; and
- (g) procedures for responding to complaints concerning accommodation that does not meet the requirements of this Convention.

Article 27

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

- (a) the food carried and served on board be of a sufficient nutritional value, quality and quantity;
- (b) potable water be of sufficient quality and quantity; and
- (c) the food and water shall be provided by the fishing vessel owner at no cost to the fisher. However, in accordance with national laws and regulations, the cost can be recovered as an operational cost if the collective agreement governing a share system or a fisher's work agreement so provides.

Article 28

1. The laws, regulations or other measures to be adopted by the Member in accordance with Articles 25 to 27 shall give full effect to Annex III concerning fishing vessel accommodation. Annex III may be amended in the manner provided for in Article 45.

2. A Member which is not in a position to implement the provisions of Annex III may, after consultation, adopt provisions in its laws and regulations or other measures which are substantially equivalent to the provisions set out in Annex III, with the exception of provisions related to Article 27.

PART VI. MEDICAL CARE, HEALTH PROTECTION AND SOCIAL SECURITY

MEDICAL CARE

Article 29

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

- (a) fishing vessels carry appropriate medical equipment and medical supplies for the service of the vessel, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;

- (b) fishing vessels have at least one fisher on board who is qualified or trained in first aid and other forms of medical care and who has the necessary knowledge to use the medical equipment and supplies for the vessel concerned, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;
- (c) medical equipment and supplies carried on board be accompanied by instructions or other information in a language and format understood by the fisher or fishers referred to in subparagraph (b);
- (d) fishing vessels be equipped for radio or satellite communication with persons or services ashore that can provide medical advice, taking into account the area of operation and the length of the voyage; and
- (e) fishers have the right to medical treatment ashore and the right to be taken ashore in a timely manner for treatment in the event of serious injury or illness.

Article 30

For fishing vessels of 24 metres in length and over, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the duration of the voyage, each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

- (a) the competent authority prescribe the medical equipment and medical supplies to be carried on board;
- (b) the medical equipment and medical supplies carried on board be properly maintained and inspected at regular intervals established by the competent authority by responsible persons designated or approved by the competent authority;
- (c) the vessels carry a medical guide adopted or approved by the competent authority, or the latest edition of the *International Medical Guide for Ships*;
- (d) the vessels have access to a prearranged system of medical advice to vessels at sea by radio or satellite communication, including specialist advice, which shall be available at all times;
- (e) the vessels carry on board a list of radio or satellite stations through which medical advice can be obtained; and
- (f) to the extent consistent with the Member's national law and practice, medical care while the fisher is on board or landed in a foreign port be provided free of charge to the fisher.

OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH AND ACCIDENT PREVENTION

Article 31

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures concerning:

- (a) the prevention of occupational accidents, occupational diseases and work-related risks on board fishing vessels, including risk evaluation and management, training and on-board instruction of fishers;
- (b) training for fishers in the handling of types of fishing gear they will use and in the knowledge of the fishing operations in which they will be engaged;
- (c) the obligations of fishing vessel owners, fishers and others concerned, due account being taken of the safety and health of fishers under the age of 18;
- (d) the reporting and investigation of accidents on board fishing vessels flying its flag; and
- (e) the setting up of joint committees on occupational safety and health or, after consultation, of other appropriate bodies.

Article 32

1. The requirements of this Article shall apply to fishing vessels of 24 metres in length and over normally remaining at sea for more than three days and, after consultation, to other vessels, taking into account the number of fishers on board, the area of operation, and the duration of the voyage.

2. The competent authority shall:

- (a) after consultation, require that the fishing vessel owner, in accordance with national laws, regulations, collective bargaining agreements and practice, establish on-board procedures for the prevention of occupational accidents, injuries and diseases, taking into account the specific hazards and risks on the fishing vessel concerned; and
- (b) require that fishing vessel owners, skippers, fishers and other relevant persons be provided with sufficient and suitable guidance, training material, or other appropriate information on how to evaluate and manage risks to safety and health on board fishing vessels.

3. Fishing vessel owners shall:

- (a) ensure that every fisher on board is provided with appropriate personal protective clothing and equipment;
- (b) ensure that every fisher on board has received basic safety training approved by the competent authority; the competent authority may grant written exemptions from this requirement for fishers who have demonstrated equivalent knowledge and experience; and
- (c) ensure that fishers are sufficiently and reasonably familiarized with equipment and its methods of operation, including relevant safety measures, prior to using the equipment or participating in the operations concerned.

Article 33

Risk evaluation in relation to fishing shall be conducted, as appropriate, with the participation of fishers or their representatives.

SOCIAL SECURITY

Article 34

Each Member shall ensure that fishers ordinarily resident in its territory, and their dependants to the extent provided in national law, are entitled to benefit from social security protection under conditions no less favourable than those applicable to other workers, including employed and self-employed persons, ordinarily resident in its territory.

Article 35

Each Member shall undertake to take steps, according to national circumstances, to achieve progressively comprehensive social security protection for all fishers who are ordinarily resident in its territory.

Article 36

Members shall cooperate through bilateral or multilateral agreements or other arrangements, in accordance with national laws, regulations or practice:

- (a) to achieve progressively comprehensive social security protection for fishers, taking into account the principle of equality of treatment irrespective of nationality; and
- (b) to ensure the maintenance of social security rights which have been acquired or are in the course of acquisition by all fishers regardless of residence.

Article 37

Notwithstanding the attribution of responsibilities in Articles 34, 35 and 36, Members may determine, through bilateral and multilateral agreements and through provisions adopted in the framework of regional economic integration organizations, other rules concerning the social security legislation to which fishers are subject.

PROTECTION IN THE CASE OF WORK-RELATED SICKNESS, INJURY OR DEATH

Article 38

1. Each Member shall take measures to provide fishers with protection, in accordance with national laws, regulations or practice, for work-related sickness, injury or death.

2. In the event of injury due to occupational accident or disease, the fisher shall have access to:

- (a) appropriate medical care; and
- (b) the corresponding compensation in accordance with national laws and regulations.

3. Taking into account the characteristics within the fishing sector, the protection referred to in paragraph 1 of this Article may be ensured through:

- (a) a system for fishing vessel owners' liability; or
- (b) compulsory insurance, workers' compensation or other schemes.

Article 39

1. In the absence of national provisions for fishers, each Member shall adopt laws, regulations or other measures to ensure that fishing vessel owners are responsible for the provision to fishers on vessels flying its flag, of health protection and medical care while employed or engaged or working on a vessel at sea or in a foreign port. Such laws, regulations or other measures shall ensure that fishing vessel owners are responsible for defraying the expenses of medical care, including related material assistance and support, during medical treatment in a foreign country, until the fisher has been repatriated.

2. National laws or regulations may permit the exclusion of the liability of the fishing vessel owner if the injury occurred otherwise than in the service of the vessel or the sickness or infirmity was concealed during engagement, or the injury or sickness was due to wilful misconduct of the fisher.

PART VII. COMPLIANCE AND ENFORCEMENT

Article 40

Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over vessels that fly its flag by establishing a system for ensuring compliance with the requirements of this Convention including, as appropriate, inspections, reporting, monitoring, complaint procedures, appropriate penalties and corrective measures, in accordance with national laws or regulations.

Article 41

1. Members shall require that fishing vessels remaining at sea for more than three days, which:

- (a) are 24 metres in length and over; or
- (b) normally navigate at a distance exceeding 200 nautical miles from the coastline of the flag State or navigate beyond the outer edge of its continental shelf, whichever distance from the coastline is greater,

carry a valid document issued by the competent authority stating that the vessel has been inspected by the competent authority or on its behalf, for compliance with the provisions of this Convention concerning living and working conditions.

2. The period of validity of such document may coincide with the period of validity of a national or an international fishing vessel safety certificate, but in no case shall such period of validity exceed five years.

Article 42

1. The competent authority shall appoint a sufficient number of qualified inspectors to fulfil its responsibilities under Article 41.

2. In establishing an effective system for the inspection of living and working conditions on board fishing vessels, a Member, where appropriate, may authorize public institutions or other organizations that it recognizes as competent and independent to carry out inspections and issue documents. In all cases, the Member shall remain fully responsible for the inspection and issuance of the related documents concerning the living and working conditions of the fishers on fishing vessels that fly its flag.

Article 43

1. A Member which receives a complaint or obtains evidence that a fishing vessel that flies its flag does not conform to the requirements of this Convention shall take the steps necessary to investigate the matter and ensure that action is taken to remedy any deficiencies found.

2. If a Member, in whose port a fishing vessel calls in the normal course of its business or for operational reasons, receives a complaint or obtains evidence that such vessel does not conform to the requirements of this Convention, it may prepare a report addressed to the government of the flag State of the vessel, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, and may take measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

3. In taking the measures referred to in paragraph 2 of this Article, the Member shall notify forthwith the nearest representative of the flag State and, if possible, shall have such representative present. The Member shall not unreasonably detain or delay the vessel.

4. For the purpose of this Article, the complaint may be submitted by a fisher, a professional body, an association, a trade union or, generally, any

person with an interest in the safety of the vessel, including an interest in safety or health hazards to the fishers on board.

5. This Article does not apply to complaints which a Member considers to be manifestly unfounded.

Article 44

Each Member shall apply this Convention in such a way as to ensure that the fishing vessels flying the flag of any State that has not ratified this Convention do not receive more favourable treatment than fishing vessels that fly the flag of any Member that has ratified it.

PART VIII. AMENDMENT OF ANNEXES I, II AND III

Article 45

1. Subject to the relevant provisions of this Convention, the International Labour Conference may amend Annexes I, II and III. The Governing Bdgy of the International Labour Office may place an item on the agenda of the Conference regarding proposals for such amendments established by a tripartite meeting of experts. The decision to adopt the proposals shall require a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present at the Conference, including at least half the Members that have ratified this Convention.

2. Any amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after the date of its adoption for any Member that has ratified this Convention, unless such Member has given written notice to the Director-General of the International Labour Office that it shall not enter into force for that Member, or shall only enter into force at a later date upon subsequent written notification.

PART IX. FINAL PROVISIONS

Article 46

This Convention revises the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959 (No. 112), the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959 (No. 113), the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959 (No. 114), and the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966 (No. 126).

Article 47

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 48

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of ten Members, eight of which are coastal States, have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification is registered.

Article 49

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 50

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, declarations and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 51

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and denunciations registered by the Director-General.

Article 52

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part, taking into account also the provisions of Article 45.

Article 53

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 49 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 54

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ANNEX I

EQUIVALENCE IN MEASUREMENT

For the purpose of this Convention, where the competent authority, after consultation, decides to use length overall (LOA) rather than length (L) as the basis of measurement:

- (a) a length overall (LOA) of 16.5 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 15 metres;
- (b) a length overall (LOA) of 26.5 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 24 metres;
- (c) a length overall (LOA) of 50 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 45 metres.

ANNEX II

FISHER'S WORK AGREEMENT

The fisher's work agreement shall contain the following particulars, except in so far as the inclusion of one or more of them is rendered unnecessary by the fact that the matter is regulated in another manner by national laws or regulations, or a collective bargaining agreement where applicable:

- (a) the fisher's family name and other names, date of birth or age, and birthplace;
- (b) the place at which and date on which the agreement was concluded;
- (c) the name of the fishing vessel or vessels and the registration number of the vessel or vessels on board which the fisher undertakes to work;
- (d) the name of the employer, or fishing vessel owner, or other party to the agreement with the fisher;
- (e) the voyage or voyages to be undertaken, if this can be determined at the time of making the agreement;
- (f) the capacity in which the fisher is to be employed or engaged;
- (g) if possible, the place at which and date on which the fisher is required to report on board for service;
- (h) the provisions to be supplied to the fisher, unless some alternative system is provided for by national law or regulation;
- (i) the amount of wages, or the amount of the share and the method of calculating such share if remuneration is to be on a share basis, or the amount of the wage and share and the method of calculating the latter if remuneration is to be on a combined basis, and any agreed minimum wage;
- (j) the termination of the agreement and the conditions thereof, namely:
 - (i) if the agreement has been made for a definite period, the date fixed for its expiry;
 - (ii) if the agreement has been made for a voyage, the port of destination and the time which has to expire after arrival before the fisher shall be discharged;
 - (iii) if the agreement has been made for an indefinite period, the conditions which shall entitle either party to rescind it, as well as the required period of notice for rescission, provided that such period shall not be less for the employer, or fishing vessel owner or other party to the agreement with the fisher;
- (k) the protection that will cover the fisher in the event of sickness, injury or death in connection with service;

- (l) the amount of paid annual leave or the formula used for calculating leave, where applicable;
- (m) the health and social security coverage and benefits to be provided to the fisher by the employer, fishing vessel owner, or other party or parties to the fisher's work agreement, as applicable;
- (n) the fisher's entitlement to repatriation;
- (o) a reference to the collective bargaining agreement, where applicable;
- (p) the minimum periods of rest, in accordance with national laws, regulations or other measures; and
- (q) any other particulars which national law or regulation may require.

ANNEX III

FISHING VESSEL ACCOMMODATION

General provisions

1. For the purposes of this Annex:

- (a) “new fishing vessel” means a vessel for which:
 - (i) the building or major conversion contract has been placed on or after the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned; or
 - (ii) the building or major conversion contract has been placed before the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned, and which is delivered three years or more after that date; or
 - (iii) in the absence of a building contract, on or after the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned:
 - the keel is laid, or
 - construction identifiable with a specific vessel begins, or
 - assembly has commenced comprising at least 50 tonnes or 1 per cent of the estimated mass of all structural material, whichever is less;
- (b) “existing vessel” means a vessel that is not a new fishing vessel.

2. The following shall apply to all new, decked fishing vessels, subject to any exclusions provided for in accordance with Article 3 of the Convention. The competent authority may, after consultation, also apply the requirements of this Annex to existing vessels, when and in so far as it determines that this is reasonable and practicable.

3. The competent authority, after consultation, may permit variations to the provisions of this Annex for fishing vessels normally remaining at sea for less than 24 hours where the fishers do not live on board the vessel in port. In the case of such vessels, the competent authority shall ensure that the fishers concerned have adequate facilities for resting, eating and sanitation purposes.

4. Any variations made by a Member under paragraph 3 of this Annex shall be reported to the International Labour Office under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation.

5. The requirements for vessels of 24 metres in length and over may be applied to vessels between 15 and 24 metres in length where the competent authority determines, after consultation, that this is reasonable and practicable.

6. Fishers working on board feeder vessels which do not have appropriate accommodation and sanitary facilities shall be provided with such accommodation and facilities on board the mother vessel.

7. Members may extend the requirements of this Annex regarding noise and vibration, ventilation, heating and air conditioning, and lighting to enclosed working spaces and spaces used for storage if, after consultation, such application is considered appropriate and will not have a negative influence on the function of the process or working conditions or the quality of the catches.

8. The use of gross tonnage as referred to in Article 5 of the Convention is limited to the following specified paragraphs of this Annex: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 and 67. For these purposes, where the competent authority, after consultation, decides to use gross tonnage (gt) as the basis of measurement:

- (a) a gross tonnage of 75 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 15 metres or a length overall (LOA) of 16.5 metres;
- (b) a gross tonnage of 300 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 24 metres or a length overall (LOA) of 26.5 metres;
- (c) a gross tonnage of 950 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 45 metres or a length overall (LOA) of 50 metres.

Planning and control

9. The competent authority shall satisfy itself that, on every occasion when a vessel is newly constructed or the crew accommodation of a vessel has been reconstructed, such vessel complies with the requirements of this Annex. The competent authority shall, to the extent practicable, require compliance with this Annex when the crew accommodation of a vessel is substantially altered and, for a vessel that changes the flag it flies to the flag of the Member, require compliance with those requirements of this Annex that are applicable in accordance with paragraph 2 of this Annex.

10. For the occasions noted in paragraph 9 of this Annex, for vessels of 24 metres in length and over, detailed plans and information concerning accommodation shall be required to be submitted for approval to the competent authority, or an entity authorized by it.

11. For vessels of 24 metres in length and over, on every occasion when the crew accommodation of the fishing vessel has been reconstructed or

substantially altered, the competent authority shall inspect the accommodation for compliance with the requirements of the Convention, and when the vessel changes the flag it flies to the flag of the Member, for compliance with those requirements of this Annex that are applicable in accordance with paragraph 2 of this Annex. The competent authority may carry out additional inspections of crew accommodation at its discretion.

12. When a vessel changes flag, any alternative requirements which the competent authority of the Member whose flag the ship was formerly flying may have adopted in accordance with paragraphs 15, 39, 47 or 62 of this Annex cease to apply to the vessel.

Design and construction

Headroom

13. There shall be adequate headroom in all accommodation spaces. For spaces where fishers are expected to stand for prolonged periods, the minimum headroom shall be prescribed by the competent authority.

14. For vessels of 24 metres in length and over, the minimum permitted headroom in all accommodation where full and free movement is necessary shall not be less than 200 centimetres.

15. Notwithstanding the provisions of paragraph 14, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum permitted headroom shall not be less than 190 centimetres in any space – or part of any space – in such accommodation, where it is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Openings into and between accommodation spaces

16. There shall be no direct openings into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces, except for the purpose of emergency escape. Where reasonable and practicable, direct openings from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas shall be avoided unless expressly provided otherwise.

17. For vessels of 24 metres in length and over, there shall be no direct openings, except for the purpose of emergency escape, into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces or from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas; that part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or another approved material and shall be watertight and gas-tight. This provision does not exclude the possibility of sanitary areas being shared between two cabins.

Insulation

18. Accommodation spaces shall be adequately insulated; the materials used to construct internal bulkheads, panelling and sheeting, and floors and joinings shall be suitable for the purpose and shall be conducive to ensuring a healthy environment. Sufficient drainage shall be provided in all accommodation spaces.

Other

19. All practicable measures shall be taken to protect fishing vessels' crew accommodation against flies and other insects, particularly when vessels are operating in mosquito-infested areas.

20. Emergency escapes from all crew accommodation spaces shall be provided as necessary.

Noise and vibration

21. The competent authority shall take measures to limit excessive noise and vibration in accommodation spaces and, as far as practicable, in accordance with relevant international standards.

22. For vessels of 24 metres in length and over, the competent authority shall adopt standards for noise and vibration in accommodation spaces which shall ensure adequate protection to fishers from the effects of such noise and vibration, including the effects of noise- and vibration-induced fatigue.

Ventilation

23. Accommodation spaces shall be ventilated, taking into account climatic conditions. The system of ventilation shall supply air in a satisfactory condition whenever fishers are on board.

24. Ventilation arrangements or other measures shall be such as to protect non-smokers from tobacco smoke.

25. Vessels of 24 metres in length and over shall be equipped with a system of ventilation for accommodation, which shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure sufficiency of air movement in all weather conditions and climates. Ventilation systems shall be in operation at all times when fishers are on board.

Heating and air conditioning

26. Accommodation spaces shall be adequately heated, taking into account climatic conditions.

27. For vessels of 24 metres in length and over, adequate heat shall be provided, through an appropriate heating system, except in fishing vessels operating exclusively in tropical climates. The system of heating shall provide heat in all conditions, as necessary, and shall be in operation when fishers are living or working on board, and when conditions so require.

28. For vessels of 24 metres in length and over, with the exception of those regularly engaged in areas where temperate climatic conditions do not require it, air conditioning shall be provided in accommodation spaces, the bridge, the radio room and any centralized machinery control room.

Lighting

29. All accommodation spaces shall be provided with adequate light.

- 30. Wherever practicable, accommodation spaces shall be lit with natural light in addition to artificial light. Where sleeping spaces have natural light, a means of blocking the light shall be provided.

31. Adequate reading light shall be provided for every berth in addition to the normal lighting of the sleeping room.

32. Emergency lighting shall be provided in sleeping rooms.

33. Where a vessel is not fitted with emergency lighting in mess rooms, passageways, and any other spaces that are or may be used for emergency escape, permanent night lighting shall be provided in such spaces.

34. For vessels of 24 metres in length and over, lighting in accommodation spaces shall meet a standard established by the competent authority. In any part of the accommodation space available for free movement, the minimum standard for such lighting shall be such as to permit a person with normal vision to read an ordinary printed newspaper on a clear day.

Sleeping rooms

General

35. Where the design, dimensions or purpose of the vessel allow, the sleeping accommodation shall be located so as to minimize the effects of motion and acceleration but shall in no case be located forward of the collision bulkhead.

Floor area

36. The number of persons per sleeping room and the floor area per person, excluding space occupied by berths and lockers, shall be such as to provide adequate space and comfort for the fishers on board, taking into account the service of the vessel.

37. For vessels of 24 metres in length and over but which are less than 45 metres in length, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 1.5 square metres.

38. For vessels of 45 metres in length and over, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 2 square metres.

39. Notwithstanding the provisions of paragraphs 37 and 38, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum permitted floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 1.0 and 1.5 square metres respectively, where the competent authority is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Persons per sleeping room

40. To the extent not expressly provided otherwise, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than six.

41. For vessels of 24 metres in length and over, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than four. The competent authority may permit exceptions to this requirement in particular cases if the size, type or intended service of the vessel makes the requirement unreasonable or impracticable.

42. To the extent not expressly provided otherwise, a separate sleeping room or sleeping rooms shall be provided for officers, wherever practicable.

43. For vessels of 24 metres in length and over, sleeping rooms for officers shall be for one person wherever possible and in no case shall the sleeping room contain more than two berths. The competent authority may permit exceptions to the requirements of this paragraph in particular cases if the size, type or intended service of the vessel makes the requirements unreasonable or impracticable.

Other

44. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be legibly and indelibly marked in a place in the room where it can be conveniently seen.

45. Individual berths of appropriate dimensions shall be provided. Mattresses shall be of a suitable material.

46. For vessels of 24 metres in length and over, the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than 198 by 80 centimetres.

47. Notwithstanding the provisions of paragraph 46, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than 190 by 70 centimetres, where it is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

48. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness. Equipment provided shall include berths, individual lockers sufficient for clothing and other personal effects, and a suitable writing surface.

49. For vessels of 24 metres in length and over, a desk suitable for writing, with a chair, shall be provided.

50. Sleeping accommodation shall be situated or equipped, as practicable, so as to provide appropriate levels of privacy for men and for women.

Mess rooms

51. Mess rooms shall be as close as possible to the galley, but in no case shall be located forward of the collision bulkhead.

52. Vessels shall be provided with mess-room accommodation suitable for their service. To the extent not expressly provided otherwise, mess-room accommodation shall be separate from sleeping quarters, where practicable.

53. For vessels of 24 metres in length and over, mess-room accommodation shall be separate from sleeping quarters.

54. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

55. For vessels of 24 metres in length and over, a refrigerator of sufficient capacity and facilities for making hot and cold drinks shall be available and accessible to fishers at all times.

Tubs or showers, toilets and washbasins

56. Sanitary facilities, which include toilets, washbasins, and tubs or showers, shall be provided for all persons on board, as appropriate for the service of the vessel. These facilities shall meet at least minimum standards of health and hygiene and reasonable standards of quality.

57. The sanitary accommodation shall be such as to eliminate contamination of other spaces as far as practicable. The sanitary facilities shall allow for reasonable privacy.

58. Cold fresh water and hot fresh water shall be available to all fishers and other persons on board, in sufficient quantities to allow for proper hygiene. The competent authority may establish, after consultation, the minimum amount of water to be provided.

59. Where sanitary facilities are provided, they shall be fitted with ventilation to the open air, independent of any other part of the accommodation.

60. All surfaces in sanitary accommodation shall be such as to facilitate easy and effective cleaning. Floors shall have a non-slip deck covering.

61. On vessels of 24 metres in length and over, for all fishers who do not occupy rooms to which sanitary facilities are attached, there shall be provided at least one tub or shower or both, one toilet, and one washbasin for every four persons or fewer.

62. Notwithstanding the provisions of paragraph 61, the competent authority may, after consultation, decide that there shall be provided at least one tub or shower or both and one washbasin for every six persons or fewer, and at least one toilet for every eight persons or fewer, where the competent authority is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Laundry facilities

63. Amenities for washing and drying clothes shall be provided as necessary, taking into account the service of the vessel, to the extent not expressly provided otherwise.

64. For vessels of 24 metres in length and over, adequate facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided.

65. For vessels of 45 metres in length and over, adequate facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms, mess rooms and toilets, and shall be adequately ventilated, heated and equipped with lines or other means for drying clothes.

Facilities for sick and injured fishers

66. Whenever necessary, a cabin shall be made available for a fisher who suffers illness or injury.

67. For vessels of 45 metres in length and over, there shall be a separate sick bay. The space shall be properly equipped and shall be maintained in a hygienic state.

Other facilities

68. A place for hanging foul-weather gear and other personal protective equipment shall be provided outside of, but convenient to, sleeping rooms.

Bedding, mess utensils and miscellaneous provisions

69. Appropriate eating utensils, and bedding and other linen shall be provided to all fishers on board. However, the cost of the linen can be recovered as an operational cost if the collective agreement or the fisher's work agreement so provides.

Recreational facilities

70. For vessels of 24 metres in length and over, appropriate recreational facilities, amenities and services shall be provided for all fishers on board. Where appropriate, mess rooms may be used for recreational activities.

Communication facilities

71. All fishers on board shall be given reasonable access to communication facilities, to the extent practicable, at a reasonable cost and not exceeding the full cost to the fishing vessel owner.

Galley and food storage facilities

72. Cooking equipment shall be provided on board. To the extent not expressly provided otherwise, this equipment shall be fitted, where practicable, in a separate galley.

73. The galley, or cooking area where a separate galley is not provided, shall be of adequate size for the purpose, well lit and ventilated, and properly equipped and maintained.

74. For vessels of 24 metres in length and over, there shall be a separate galley.

75. The containers of butane or propane gas used for cooking purposes in a galley shall be kept on the open deck and in a shelter which is designed to protect them from external heat sources and external impact.

76. A suitable place for provisions of adequate capacity shall be provided which can be kept dry, cool and well ventilated in order to avoid deterioration of the stores and, to the extent not expressly provided otherwise, refrigerators or other low-temperature storage shall be used, where possible.

77. For vessels of 24 metres in length and over, a provisions storeroom and refrigerator and other low-temperature storage shall be used.

Food and potable water

78. Food and potable water shall be sufficient, having regard to the number of fishers, and the duration and nature of the voyage. In addition, they shall be suitable in respect of nutritional value, quality, quantity and variety, having regard as well to the fishers' religious requirements and cultural practices in relation to food.

79. The competent authority may establish requirements for the minimum standards and quantity of food and water to be carried on board.

Clean and habitable conditions

80. Accommodation shall be maintained in a clean and habitable condition and shall be kept free of goods and stores which are not the personal property of the occupants or for their safety or rescue.

81. Galley and food storage facilities shall be maintained in a hygienic condition.

82. Waste shall be kept in closed, well-sealed containers and removed from food-handling areas whenever necessary.

Inspections by the skipper or under the authority of the skipper

83. For vessels of 24 metres in length and over, the competent authority shall require frequent inspections to be carried out, by or under the authority of the skipper, to ensure that:

- (a) accommodation is clean, decently habitable and safe, and is maintained in a good state of repair;
- (b) food and water supplies are sufficient; and
- (c) galley and food storage spaces and equipment are hygienic and in a proper state of repair.

The results of such inspections, and the actions taken to address any deficiencies found, shall be recorded and available for review.

Variations

84. The competent authority, after consultation, may permit derogations from the provisions in this Annex to take into account, without discrimination, the interests of fishers having differing and distinctive religious and social practices, on condition that such derogations do not result in overall conditions less favourable than those which would result from the application of this Annex.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Ninety-sixth Session which was held at Geneva and declared closed the fifteenth day of June 2007.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this fifteenth day of June 2007.

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la convention présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,

Copie certifiée conforme et complète,

For the Director-General of the International Labour Office:

Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

ข้อแนะนำด้วย การทำงานในภาคการประมง

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ได้จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประสานการขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ
ประชุมกันเป็นครั้งที่ 96 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 และ
ได้คำนึงถึงข้อแนะนำฉบับที่ 126 ว่าด้วยการฝึกอาชีพ (คนงานประมง) พ.ศ. 2509 และ
ได้คำนึงถึงความต้องการที่จะนำข้อแนะนำฉบับที่ 196 ว่าด้วยการทำงานในภาคการประมง พ.ศ. 2548
มาใช้แทน โดยแก้ไขจากข้อแนะนำฉบับที่ 7 ว่าด้วยชั่วโมงทำงาน (งานประมง) พ.ศ. 2463 และ
ได้มีมติรับรองเฉพาะบางประการในเรื่องการทำงานในภาคประมง ที่อยู่ในหัวข้อการประชุมที่ 4
ของระเบียบวาระการประชุมและ
ได้กำหนดให้ข้อเสนอนี้อยู่ในรูปของข้อแนะนำประกอบอนุสัญญาว่าด้วย การทำงานในภาคการ
ประมง พ.ศ. 2550 (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา”) และแทนข้อแนะนำฉบับที่ 196 ว่าด้วย
การทำงานในภาคการประมง
จึงรับรองเป็นข้อแนะนำเมื่อวันที่ ของเดือนมิถุนายนในปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยห้าสิบ ซึ่งให้เรียกว่า
ข้อแนะนำด้วย การทำงานในภาคการประมง พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1 สภาพการทำงานบนเรือประมง

การคุ้มครองผู้เยาว์

1. สมาชิกควรจัดทำข้อกำหนดด้านการฝึกอบรมก่อนทำงานบนเรือประมง สำหรับบุคคลที่อายุระหว่าง 16 ปีถึง 18 ปี โดยการฝึกอบรมดังกล่าวควรมีคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมสำหรับการทำงานบนเรือประมง รวมทั้ง เรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน เช่น การทำงานในเวลากลางคืน งานอันตราย การทำงานกับเครื่องจักรกลที่มีอันตราย วิธีการยกและเคลื่อนย้ายของหนัก การทำงานในเขตศูนย์สูตร การทำงานที่มีเวลาทำงานยาวนาน และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุภายหลังจากการประเมินความเสี่ยง
2. การฝึกอบรมบุคคลซึ่งมีอายุระหว่าง 16 ปีถึง 18 ปี อาจกระทำโดยการฝึกงานหรือการอบรมในหลักสูตรที่ผ่านการรับรองแล้ว และต้องไม่กระทบต่อการศึกษาทั่วไปของบุคคลนั้น ซึ่งควรดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบ และการติดตามควบคุมของหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ
3. สมาชิกควรดำเนินการมาตรการเพื่อให้มั่นใจได้ว่า อุปกรณ์ความปลอดภัย อุปกรณ์ช่วยชีวิต และอุปกรณ์ดำรงชีพบนเรือประมงลำที่มีบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีอยู่บนเรือ จะต้องมีความเหมาะสมสำหรับบุคคลดังกล่าว

4. การทำงานของแรงงานประมงที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ควรเกินกว่าแปดชั่วโมงต่อวัน และ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และแรงงานประมงดังกล่าวไม่ควรทำงานล่วงเวลา ยกเว้นในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัย

5. คนงานประมงที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ควรมีเวลาพักที่เพียงพอในการรับประทานอาหารทุกมื้อ และมีเวลาพัก อย่างน้อยหนึ่งชั่วโมงสำหรับการรับประทานอาหารมื้อหลักของวัน

การตรวจสุขภาพ

6. หากมีการกำหนดลักษณะของการตรวจ สมาชิกต้องคำนึงถึง อายุของผู้รับการตรวจ และลักษณะของหน้าที่ในการทำงานของผู้นั้น

7. ใบรับรองแพทย์ควรได้รับการลงนาม โดยผู้ปฏิบัติงานทางการแพทย์ที่ได้รับการรับรอง จากหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ

8. ในกรณีที่ผลการตรวจแสดงว่า บุคคลนั้นไม่เหมาะสมที่จะทำงานบนเรือประมง หรือทำงานบนเรือประมงบางประเภท หรืองานบางประเภทบนเรือประมง ควรมีการจัดการเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขึ้นขอรับการตรวจอีกครั้ง โดยผู้ชี้ขาดทางการแพทย์ หรือผู้ชี้ขาดซึ่งควรจะเป็นอิสระจากเจ้าของเรือประมง หรือจากองค์การใดๆ ของคนงานประมงและเจ้าของเรือประมง

9. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะระหว่างประเทศด้านการตรวจสุขภาพและการออกใบรับรองบุคคลที่ทำงานในทะเล เช่น ข้อเสนอแนะของ ILO/WHO ในการตรวจความพร้อมด้านสุขภาพตามกำหนดเวลาและก่อนออกทะเล

10. สำหรับคนงานประมงที่ได้รับการยกเว้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสุขภาพในอนุสัญญานี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรดำเนินการอื่นที่เพียงพอในการเฝ้าระวังสุขภาพของคนงานประมงเหล่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน

ความรู้ความสามารถและการฝึกอบรม

11. สมาชิกควร

- (ก) คำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ อันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เกี่ยวกับความสามารถและการฝึกอบรมของคนงานประมง ในการพิจารณากำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งได้กึ่ง ผู้ช่วยได้กึ่ง คันกล และบุคคลอื่นที่ทำงานบนเรือประมง
- (ข) กล่าวถึงหัวข้อดังต่อไปนี้ในการฝึกอบรมของคนงานประมง : การบริหารจัดการและการวางแผนแห่งชาติ รวมทั้ง การประสานความร่วมมือ มาตรฐานการฝึกอบรมและการจัดการการเงิน โครงการฝึกอบรม รวมทั้งการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน และหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการทำงานของคนงานประมง วิธีการฝึกอบรมและความร่วมมือระหว่างประเทศ และ
- (ค) ทำให้มั่นใจได้ว่า ไม่มีการเลือกปฏิบัติในการเข้ารับการฝึกอบรม

ส่วนที่ 2 เงื่อนไขในการปฏิบัติงาน

การบันทึกการปฏิบัติงาน

12. ในทำนองสัญญาแต่ละฉบับ ควรมีการบันทึกการปฏิบัติงานตามสัญญานั้นไว้พร้อมสำหรับ
 คนงานประมงที่เกี่ยวข้องหรือบันทึกไว้ในสมุดบันทึกการทำงานของคนงานประมง

มาตรการพิเศษ

13. สำหรับคนงานประมงที่ได้รับการยกเว้นจากขอบเขตของอนุสัญญานี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจ
 ควรดำเนินการที่เพียงพอในการคุ้มครองสภาพการทำงาน และวิธีการยุติข้อพิพาท

การจ่ายเงินแก่คนงานประมง

14. คนงานประมงควรมีสวัสดิการที่จะเบิกเงินล่วงหน้า ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนดไว้

15. สำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไป คนงานประมงทุกคนควรมีสวัสดิการที่จะได้รับค่าจ้าง
 ขั้นต่ำตามกฎหมายแห่งชาติ ข้อบังคับ หรือข้อตกลงร่วม

ส่วนที่ 3 ที่พักอาศัย

16. เมื่อมีการจัดทำข้อกำหนดหรือคู่มือ นั้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงคู่มือระหว่าง
 ประเทศในเรื่องที่พักอาศัย อาหาร สุขภาพอนามัยและสุขลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ทำงานหรือ
 ดำรงชีวิตอยู่บนเรือ รวมทั้ง ประมวลข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัยสำหรับคนงานประมงและเรือประมงฉบับ
 แก้ไขล่าสุดของ FAO/ILO/IMO และแนวปฏิบัติโดยสมัครใจเพื่อการออกแบบ การต่อ และการติดตั้ง
 อุปกรณ์เรือประมงขนาดเล็กของ FAO/ILO/IMO

17. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรทำงานร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาและ
 เผยแพร่อุปกรณ์ทางการศึกษา และข้อมูลข่าวสารบนเรือ ตลอดจน แนวปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยและ
 สุขอนามัยในที่พักอาศัย และอาหารบนเรือประมง

18. การตรวจสอบที่พักอาศัยของลูกเรือตามที่กำหนดโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ควรทำควบคู่ไป
 กับการสำรวจเบื้องต้น หรือการสำรวจระยะเวลา หรือการตรวจเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ

การออกแบบและการก่อสร้าง

19. ควรมีการฉนวนอย่างพอเพียงที่คาดฟ้าเหนือบริเวณที่พักอาศัยของลูกเรือ ผงส่วนนอกซึ่งกันห้องนอนและห้องรับประทานอาหาร ห้องเครื่อง ผงกันห้องเตรียมอาหาร และพื้นที่อื่นที่ก่อให้เกิดความร้อน เพื่อป้องกันการหลอมละลายหรือการเกิดความร้อนสูงในห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ห้องสันทนาการ และทางเดินตามความจำเป็น

20. ควรมีการป้องกันผลกระทบจากความร้อนที่เกิดจากท่อไอน้ำหรือท่อส่งน้ำร้อน ทั้งนี้ ท่อไอน้ำหลักและท่อปล่อยไอเสียไม่ควรวางผ่านบริเวณที่พักอาศัยของลูกเรือ หรือทางเดินที่จะไปสู่ที่พักอาศัยของลูกเรือ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ท่อดังกล่าวควรหุ้มฉนวนและห่อหุ้มอย่างมิดชิดเพียงพอ

21. วัสดุและเครื่องเรือนที่ใช้ในบริเวณที่พักอาศัย ควรมีการป้องกันความชื้น รักษาความสะอาดได้ง่าย และไม่เป็นที่อาศัยของสัตว์และแมลงขนาดเล็ก

เสียงและความสั่นสะเทือน

22. ระดับเสียงในพื้นที่ทำงานและที่พักอาศัย ซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรสอดคล้องกับแนวปฏิบัติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศเรื่อง ระดับการสัมผัสกับปัจจัยแวดล้อมในสถานที่ทำงาน และคำแนะนำเกี่ยวกับการคุ้มครองเป็นการเฉพาะขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ ในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ พร้อมทั้งตราสารเสริม ตราสารฉบับแก้ไข ตราสารฉบับต่อมา เรื่องระดับเสียงที่สามารถยอมรับได้บนเรือ

23. โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของมาตรฐานระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่ทรงอำนาจ ร่วมกับองค์คณะระหว่างประเทศที่ทรงอำนาจ และกับผู้แทนขององค์กรของเจ้าของเรือประมง และของแรงงานประมงควรทบทวนปัญหาความสั่นสะเทือนบนเรือประมงอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงการคุ้มครองแรงงานประมงจากผลร้ายของความสั่นสะเทือน เท่าที่จะสามารถกระทำได้

(1) การทบทวนนั้นควรครอบคลุมถึงผลจากการสัมผัสกับความสั่นสะเทือนที่มากเกินไปที่มีต่อสุขภาพอนามัย และความสุขสบายของแรงงานประมง และครอบคลุมถึงมาตรการต่าง ๆ ในการกำหนด หรือให้คำแนะนำ ด้านการลดความสั่นสะเทือนบนเรือประมง เพื่อคุ้มครองแรงงานประมง

(2) มาตรการลดความสั่นสะเทือน หรือผลจากความสั่นสะเทือนที่ได้รับการพิจารณาถึงนั้น ควรรวมถึง

(ก) การให้ความรู้แก่แรงงานประมงในเรื่อง อันตรายต่อสุขภาพอนามัยจากการสัมผัสกับความสั่นสะเทือนเป็นเวลานาน

(ข) การจัดให้คนงานประมงมีอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่ผ่านการรับรองแล้ว ตามความจำเป็น และ

- (ก) การประเมินความเสี่ยง และการลดการสัมผัสกับความสั่นสะเทือนในห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ที่พักอาศัยเชิงสันตนาการ และสถานที่จัดเตรียมอาหาร และที่พักอาศัยของคณงานประมง โดยการรับรองมาตรการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะใน *ประมวลแนวปฏิบัติเรื่อง ปัจจัยแวดล้อมในสถานที่ทำงาน* และฉบับแก้ไขใด ๆ ที่มีตามมา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างการสัมผัสกับความสั่นสะเทือนในสถานที่ทำงาน และพื้นที่อยู่อาศัย

ความร้อน

24. ระบบทำความร้อนควรมีขีดความสามารถที่จะรักษาอุณหภูมิในที่พักอาศัยของลูกเรือให้มีระดับที่น่าพึงพอใจ ตามที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจกำหนด ภายใต้สภาพอากาศและภูมิอากาศปกติ และระบบนั้นควรได้รับการออกแบบไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือความปลอดภัยของคณงานประมง หรือความปลอดภัยของเรือ

แสงสว่าง

25. วิธีการให้แสงสว่างไม่ควรก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของคณงานประมง หรือความปลอดภัยของเรือ

26. เติงนอนแต่ละเตียงควรปูด้วยแผ่นรองที่สะดวกสบาย พร้อมด้วยเบาะนุ่ม หรือแผ่นรองที่มีเบาะนุ่ม รวมทั้ง ที่นอนมีลวดสปริง โดยเบาะนุ่มควรทำจากวัสดุที่ผ่านการรับรองแล้ว เติงนอนไม่ควรวางติดกัน ซึ่งทำให้ต้องขึ้นเตียงโดยการข้ามอีกเตียงหนึ่ง เติงนอนชั้นล่างของเตียงสองชั้นควรสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร และเติงนอนชั้นบนควรมีที่รองกันฝุ่น และจัดวางอยู่ในระดับกลางระหว่างพื้นเตียงชั้นล่างและด้านล่างของคานเพดาน เติงนอนไม่ควรมีเกินสองชั้น ในกรณีที่เติงนอนวางขนานข้างของเรือควรเป็นเตียงหนึ่งชั้นและติดตั้งช่องแสงไว้ด้านข้างเหนือเตียงนอน

27. ในห้องนอนควรมีการติดม่านที่ช่องแสง กระชก ตู้เก็บของขนาดเล็กสำหรับเก็บของใช้จำเป็นในห้องสุขา ชั้นวางหนังสือ และตะขอแขวนเสื้อในจำนวนพอสมควร

28. หากสามารถปฏิบัติได้ ควรจัดแยกเติงนอนสำหรับลูกเรือที่เข้ายาม และไม่ไห้คณงานที่ทำงานกลางวันอยู่รวมห้องกับคนเฝ้ายาม

29. บนเรือที่มีความยาวตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไป ควรแยกห้องนอนสำหรับชายและหญิง

พื้นที่สุขาภิบาล

30. พื้นที่สุขาภิบาลควรมี

- (ก) พื้นที่ใช้วัสดุทนทานและผ่านการรับรองแล้ว ซึ่งสามารถทำความสะอาดได้ง่าย และมีความทนทานต่อความชื้น และระบายน้ำทิ้งได้อย่างดี

(ข) ผนังกันเป็นเหล็ก หรือวัสดุที่ผ่านการรับรองแล้วอื่น ๆ ซึ่งควรปิดผนังกันน้ำได้อย่างน้อย 23 เซนติเมตร เหนือระดับคาดฟ้า

(ค) แสงสว่าง ความร้อน และการระบายอากาศที่เพียงพอ และ

(ง) ท่อสิ่งโสโครกและท่อน้ำทิ้งควรมีขนาดที่พอเพียง ซึ่งก่อสร้างมาเพื่อลดความเสี่ยงต่อการอุดตันให้ได้มากที่สุดและสะดวกในการทำความสะดวก ท่อดังกล่าวไม่ควรวางผ่านที่เก็บน้ำปัสสาวะหรือน้ำคั้นและ หากสามารถปฏิบัติได้ไม่ควรวางผ่านเหนือบริเวณห้องนอนและห้องรับประทานอาหาร

31. ห้องสุขาควรเป็นแบบที่ผ่านการรับรองแล้ว และควรจัดให้มีน้ำชักโครกอย่างเพียงพอ ซึ่งพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา และสามารถควบคุมการใช้ได้โดยอิสระ ในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ห้องสุขาควรแยกต่างหากจากห้องนอนและห้องอาบน้ำ แต่ให้ไปถึงได้โดยสะดวก ในกรณีที่มิห้องสุขามากกว่าหนึ่งห้องในส่วนเดียวกัน ห้องสุขาควรมีฉากกั้นอย่างเพียงพอเพื่อความเป็นส่วนตัว

32. อุปกรณ์เครื่องสุขภัณฑ์ต่าง ๆ ควรจัดแยกไว้สำหรับคนงานประมงหญิง

สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

33. ในกรณีที่กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่ ตู้หนังสือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการอ่าน เครื่องเขียน และเกมส์ในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ทั้งนี้ บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกควรได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่า เหมาะสมที่กระทำการเปลี่ยนแปลงให้ตรงตามความต้องการของคนงานประมง อันเป็นผลจากการพัฒนาทางวิชาการ ปฏิบัติการ และอื่นๆ หากสามารถกระทำได้ ควรพิจารณาให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกดังต่อไปนี้ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจากคนงานประมง

(ก) ห้องสูบบุหรี่

(ข) การชมโทรทัศน์ และการฟังวิทยุกระจายเสียง

(ค) การฉายภาพยนตร์ หรือวีดีโอ ซึ่งควรมีจำนวนภาพยนตร์ให้เพียงพอกับระยะเวลาการเดินทาง และควรเปลี่ยนเรื่องตามสมควรแก่เวลา

(ง) อุปกรณ์กีฬา รวมทั้ง อุปกรณ์ออกกำลังกาย เกมส์เล่นบนโต๊ะ และเกมส์กลางแจ้งบนคาดฟ้า

(จ) ห้องสมุดที่มีหนังสือด้านวิชาชีพและหนังสืออื่น ๆ ซึ่งควรมีจำนวนเพียงพอกับระยะเวลาการเดินทาง และควรทำการเปลี่ยนหนังสือตามสมควรแก่เวลา

(ฉ) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านงานหัตถกรรมเพื่อความบันเทิง และ

(ช) อุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องบันทึกวีดีโอ เครื่องเล่นดีวีดี/ซีดี คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล เครื่องเล่น/เครื่องบันทึกเทปคาสเซต

อาหาร

34. คนงานประมงที่ได้รับการจ้างงานให้เป็นคนครัว ควรได้รับการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งบนเรือ

ส่วนที่ 4 การรักษาทางการแพทย์ การคุ้มครองสุขภาพ และประกันสังคม

การรักษาพยาบาลบนเรือ

35. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรกำหนดรายการเวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จะนำไปไว้บนเรือประมงตามเหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง รายการดังกล่าวควรมี อุปกรณ์คุ้มครองด้านสุขภาพของผู้หญิง พร้อมเครื่องกำจัดของเสียที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

36. เรือประมงที่มีคนงานประมง 100 คนขึ้นไป ควรมีแพทย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอยู่บนเรือ

37. คนงานประมงควรได้รับการฝึกอบรมพื้นฐานในเรื่องการปฐมพยาบาล ตามกฎหมาย หรือข้อบังคับภายในประเทศ โดยควรคำนึงถึงตราสารระหว่างที่มีการนำมาใช้บังคับด้วย

38. แบบรายงานทางการแพทย์ที่เป็นมาตรฐาน ควรได้รับการออกแบบเป็นพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลความลับทางการแพทย์ และข้อมูลส่วนตัวของคนงานประมง ระหว่างเรือประมงกับชายฝั่ง ในกรณีคนงานประมงเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ

39. สำหรับเรือที่มีความยาว 24 เมตรขึ้นไป ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้เพิ่มจากบทบัญญัติมาตรา 32 ของอนุสัญญา

- (ก) เมื่อมีการกำหนดเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จะนำขึ้นบนเรือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงข้อแนะนำระหว่างประเทศในเรื่องดังกล่าว เช่น คู่มือทางการแพทย์ระหว่างประเทศสำหรับเรือฉบับแก้ไขล่าสุดของ ILO/IMO/WHO และตัวอย่างบัญชียาหลักของ WHO ตลอดจน ความก้าวหน้าด้านความรู้ทางการแพทย์และวิธีการรักษาที่ผ่านการรับรองแล้ว
- (ข) การตรวจสอบเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ควรกระทำเป็นประจำแต่ต้องไม่เกินกว่า 12 เดือน พนักงานตรวจควรมั่นใจได้ว่า มีการตรวจสอบวันหมดอายุและวิธีการเก็บยา มีการจัดทำบัญชีสิ่งของในตู้ยา และสอดคล้องกับคู่มือทางการแพทย์ที่ใช้ในประเทศ เวชภัณฑ์ได้มีการติดสลากชื่อสามัญเพิ่มเติมจากชื่อสินค้า วันหมดอายุ และวิธีการเก็บรักษา
- (ค) คู่มือทางการแพทย์ควรอธิบายวิธีการใช้เวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ และควรได้รับการกำหนดรูปแบบมาเพื่อให้บุคคลอื่นๆ นอกจากแพทย์สามารถใช้ในการดูแลผู้ป่วยและผู้ได้รับบาดเจ็บบนเรือ ทั้งในกรณีที่มีและไม่มีคำแนะนำทางการแพทย์ผ่านการวิทยุสื่อสารหรือดาวเทียม คู่มือดังกล่าวควรมีการจัดทำขึ้น โดยคำนึงถึงข้อแนะนำระหว่างประเทศในเรื่องดังกล่าว รวมถึง คู่มือทางการแพทย์ระหว่างประเทศสำหรับเรือ ฉบับแก้ไขล่าสุดของ ILO/IMO/WHO และคู่มือแนะนำการปฐมพยาบาลสำหรับใช้ในกรณีอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอันตราย ของ IMO และ
- (ง) คำแนะนำทางการแพทย์ผ่านการสื่อสารทางวิทยุหรือดาวเทียมควรมีพร้อมสำหรับเรือทุกลำแบบไม่มีค่าใช้จ่าย โดยไม่คำนึงถึงธงประจำเรือ

ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน

การวิจัย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการปรึกษาหารือ

40. เพื่อมีส่วนช่วยในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน สมาชิกควรมีนโยบายและแผนงานป้องกันอุบัติเหตุบนเรือประมง ซึ่งควรมีทั้งการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน การวิจัย และการวิเคราะห์ โดยให้คำนึงถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

41. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรดำเนินการ เพื่อให้มั่นใจได้ถึงการปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอ เรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะมีการแจ้งสิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างมีเหตุผลในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศและมีการพัฒนาอื่นๆ ในเรื่องดังกล่าว และเรื่องความเป็นไปได้ในการนำมาปฏิบัติบนเรือประมงที่ชักธงของประเทศสมาชิก

42. เพื่อให้มีความมั่นใจแล้วว่าเจ้าของเรือประมง ได้กึ่ง คนงานประมง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้รับคู่มือที่เหมาะสมและเพียงพอ อุปกรณ์ในการฝึกอบรม หรือข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ ประมวลข้อปฏิบัติ แนวทางและข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและควรใช้ประโยชน์จากงานวิจัยระหว่างประเทศ และแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในภาคการประมง รวมทั้ง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยทั่วไป ซึ่งสามารถนำมาปฏิบัติได้ในงานที่ทำบนเรือประมง

43. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอันตรายในลักษณะเฉพาะ ควรมีการแจ้งอย่างเป็นทางการต่อคนงานประมงทุกคนและบุคคลอื่นที่อยู่บนเรือ พร้อมคำแนะนำ แนวทาง หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม

44. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน

(ก) บนฝั่ง หรือ

(ข) บนเรือประมงถ้าที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจพิจารณากำหนด หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว โดยให้เหมาะสมกับจำนวนคนงานประมงบนเรือ

ระบบการจัดความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน

45. เมื่อมีการจัดทำวิธีการและแผนงานเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในภาคการประมง องค์การผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับระบบจัดการความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน รวมถึงคู่มือระบบการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ILO-OSH 2001.

การประเมินความเสี่ยง

46. (1) การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับงานประมงควรจัดทำขึ้นตามความเหมาะสม โดยให้คนงานประมงหรือผู้แทนมีส่วนร่วม และควรรวมถึง

(ก) การประเมินและการจัดการความเสี่ยง

(ข) การฝึกอบรม โดยให้คำนึงถึงบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของบทที่ 3 ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานการฝึกอบรม การออกประกาศนียบัตร และการเข้ายามของบุคลากรบนเรือประมง พ.ศ. 2538 (STCW-F Convention)

(ค) วิธีการปฏิบัติในการอยู่บนเรือ

(2) เพื่อให้อนุวรรค 1 (ก) บังเกิดผล ภายหลังจากการปรึกษาหารือ สมาชิกควรออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่นๆ ที่กำหนดให้มี

(ก) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานประมงทุกคน โดยการระบุอย่างต่อเนื่องถึง อันตราย การประเมินความเสี่ยง และการแก้ไขความเสี่ยงโดยวิธีการจัดการความปลอดภัย

(ข) ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย ซึ่งรวมถึง นโยบายด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน การมีส่วนร่วมของคนงานประมง การจัดวางระเบียบ โครงสร้าง การวางแผน การนำไปปฏิบัติ และการประเมินระบบ และคำนึงถึงการปรับปรุงระบบ และ

(ค) ระบบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการนำแผนงาน เรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยไปปฏิบัติ และจัดให้คนงานประมงได้แสดงความเห็นในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย ทั้งนี้ ควรกำหนดกระบวนการป้องกันบนเรือเพื่อให้คนงานได้ระบุลักษณะของอันตรายที่มีและที่สามารถเกิดขึ้นได้ และดำเนินการลดหรือขจัดอันตรายดังกล่าว

(3) เมื่อมีการพัฒนาบทบัญญัติตามที่อ้างถึงในอนุวรรค 1 (ก) สมาชิกควรคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและการประเมินความเสี่ยง

ข้อกำหนดลักษณะทางเทคนิค

47. สมาชิกควรกำหนดเงื่อนไขเท่าที่สามารถปฏิบัติได้และเหมาะสมกับสภาพในภาคการประมงในหัวข้อดังต่อไปนี้

(ก) ความมั่นคงและความแข็งแรงต่อการออกทะเล

(ข) วิทยุสื่อสาร

(ค) อุณหภูมิ การระบายอากาศและแสงสว่าง ในพื้นที่ทำงาน

(ง) การลดความถี่ของพื้นบนคาค้ำเรือ

(จ) ความปลอดภัยจากเครื่องจักรกล รวมทั้ง เครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร

(ฉ) การทำความคุ้นเคยกับเรือของคนงานประมง หรือผู้ที่เพิ่งเข้าร่วมในการประมงบนเรือ

- (ข) อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล
- (ค) การผจญเพลิงและการช่วยชีวิต
- (ง) การบรรเทาทุกข์ และขนถ่ายจากเรือ
- (จ) อุปกรณ์ในการยก
- (ฉ) การทอดสมอ และการจอดเรือ
- (ช) ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในเขตที่พักอาศัย
- (ฌ) เสียง และความสั่นสะเทือนในพื้นที่ทำงาน
- (ฎ) การยศาสตร์ รวมทั้ง ความสัมพันธ์ในการกำหนดพื้นที่ของสถานที่ทำงาน และวิธีการในการยก และการถือด้วยมือ
- (ฏ) อุปกรณ์และกระบวนการในการจับ การถือ การจัดเก็บ และการแปรรูปปลา และทรัพยากรทางทะเลอื่นๆ
- (ฏ) การออกแบบเรือ การก่อสร้าง และการดัดแปลงที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน
- (ค) ระบบการนำร่อง และการควบคุมเรือ
- (ค) วัสดุอันตรายที่ใช้บนเรือ
- (ด) วิธีการในการเข้า และออกจากเรือประมงในท่าเรือ
- (ท) ข้อกำหนดพิเศษเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานสำหรับผู้เยาว์
- (ธ) การป้องกันความเหนื่อยล้า และ
- (น) เรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย

48. เมื่อมีการพัฒนากฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่นๆ เกี่ยวกับมาตรฐานทางเทคนิคในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยบนเรือประมง หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงประมวลข้อปฏิบัติว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับผู้ทำการประมงและเรือประมง ส่วน ก. ฉบับแก้ไขล่าสุดของ FAO/ILO/IMO

การจัดทำรายชื่อโรคจากการทำงาน

49. สมาชิกควรมีการจัดทำรายชื่อโรคที่เกิดจากการสัมผัสสารอันตรายหรือเกิดจากสภาพในภาคการประมง

ประกันสังคม

50. เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะขยายความคุ้มครองด้านการประกันสังคมอย่างมีความคืบหน้าให้ครอบคลุมคนงานประมงทุกคน สมาชิกควรเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารให้ทันต่อเหตุการณ์ในเรื่อง

- (ก) อัตราร้อยละของคนงานประมงที่อยู่ในระบบประกันสังคม
- (ข) ช่วงของการคงอยู่ในระบบประกันสังคม
- (ค) ระดับของสิทธิประโยชน์

51. บุคคลทุกคนที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้มาตรา 34 ของอนุสัญญา ควรมีสติธิในการอุทธรณ์กรณีที่ถูกปฏิเสธสิทธิประโยชน์ หรือกลับคำตัดสินเกี่ยวกับปริมาณ หรือคุณภาพของสิทธิประโยชน์
52. การคุ้มครองตามที่อ้างถึงในมาตรา 38 และ 39 ของอนุสัญญาควรมีให้ตลอดในช่วงที่ยังคงอยู่ในระบบประกันสังคม

ส่วนที่ 5 บทบัญญัติอื่นๆ

53. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรพัฒนานโยบายการตรวจเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจในการดำเนินการที่อ้างไว้ในมาตรา 43 วรรค 2 ของอนุสัญญา
54. ประเทศสมาชิกควรให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ขอบเขตการนำเอาแนวปฏิบัติระหว่างประเทศที่ตกลงกันไปใช้มีความเป็นไปได้สูง ดังนโยบายที่อ้างไว้ในวรรค 53 ของข้อแนะนำฉบับนี้
55. ในขณะที่มอบใบอนุญาตจับปลาในเขตเศรษฐกิจเฉพาะ ประเทศสมาชิกโดยอาศัยฐานะที่เป็นรัฐชายฝั่งสามารถเรียกร้องให้เรือประมงปฏิบัติตามมาตรฐานของอนุสัญญาได้ หากรัฐชายฝั่งได้ออกใบอนุญาตดังกล่าวไปแล้ว สมาชิกที่เป็นรัฐชายฝั่งดังกล่าวควรพิจารณาถึง ใบรับรอง หรือเอกสารที่มีผลทางกฎหมายอื่น ๆ เพื่อระบุว่า เรือลำใดที่ผ่านการตรวจโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ หรือหน่วยงานในนามของผู้ทรงอำนาจแล้วพบว่า ได้ปฏิบัติโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญา

International Labour Conference Conférence internationale du Travail

RECOMMENDATION 199

**RECOMMENDATION CONCERNING
WORK IN THE FISHING SECTOR,
ADOPTED BY THE CONFERENCE
AT ITS NINETY-SIXTH SESSION,
GENEVA, 14 JUNE 2007**

RECOMMANDATION 199

**RECOMMANDATION CONCERNANT
LE TRAVAIL DANS LE SECTEUR DE LA PÊCHE,
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE
À SA QUATRE-VINGT-SEIZIÈME SESSION,
GENÈVE, 14 JUIN 2007**

Recommendation 199

RECOMMENDATION CONCERNING WORK IN THE FISHING SECTOR

The General Conference of the International Labour Organization,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the
International Labour Office, and having met in its ninety-sixth
Session on 30 May 2007, and

Noting the Vocational Training (Fishermen) Recommendation, 1966
(No. 126), and

Taking into account the need to supersede the Work in Fishing
Recommendation, 2005 (No. 196), which revised the Hours of
Work (Fishing) Recommendation, 1920 (No. 7), and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to
work in the fishing sector, which is the fourth item on the agenda
of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a
Recommendation supplementing the Work in Fishing Convention,
2007 (hereinafter referred to as "the Convention") and
superseding the Work in Fishing Recommendation, 2005 (No. 196);

adopts this fourteenth day of June of the year two thousand and seven the
following Recommendation, which may be cited as the Work in Fishing
Recommendation, 2007.

PART I. CONDITIONS FOR WORK ON BOARD FISHING VESSELS

Protection of young persons

1. Members should establish the requirements for the pre-sea training of persons between the ages of 16 and 18 working on board fishing vessels, taking into account international instruments concerning training for work on board fishing vessels, including occupational safety and health issues such as night work, hazardous tasks, work with dangerous machinery, manual handling and transport of heavy loads, work in high latitudes, work for excessive periods of time and other relevant issues identified after an assessment of the risks concerned.

2. The training of persons between the ages of 16 and 18 might be provided through participation in an apprenticeship or approved training programme, which should operate under established rules and be monitored by the competent authority, and should not interfere with the person's general education.

3. Members should take measures to ensure that the safety, rescue, and survival equipment carried on board fishing vessels carrying persons under the age of 18 is appropriate for the size of such persons.

4. The working hours of fishers under the age of 18 should not exceed eight hours per day and 40 hours per week, and they should not work overtime except where unavoidable for safety reasons.

5. Fishers under the age of 18 should be assured sufficient time for all meals and a break of at least one hour for the main meal of the day.

Medical examination

6. When prescribing the nature of the examination, Members should pay due regard to the age of the person to be examined and the nature of the duties to be performed.

7. The medical certificate should be signed by a medical practitioner approved by the competent authority.

8. Arrangements should be made to enable a person who, after examination, is determined to be unfit for work on board fishing vessels or certain types of fishing vessels, or for certain types of work on board, to apply for a further examination by a medical referee or referees who should be independent of any fishing vessel owner or of any organization of fishing vessel owners or fishers.

9. The competent authority should take into account international guidance on medical examination and certification of persons working at sea, such as the (ILO/WHO) *Guidelines for Conducting Pre-Sea and Periodic Medical Fitness Examinations for Seafarers*.

10. For fishers exempted from the application of the provisions concerning medical examination in the Convention, the competent authority should take adequate measures to provide health surveillance for the purpose of occupational safety and health.

Competency and training

11. Members should:

- (a) take into account generally accepted international standards concerning training and competencies of fishers in determining the competencies required for skippers, mates, engineers and other persons working on board fishing vessels;
- (b) address the following issues, with regard to the vocational training of fishers: national planning and administration, including coordination;

financing and training standards; training programmes, including pre-vocational training and also short courses for working fishers; methods of training; and international cooperation; and

- (c) ensure that there is no discrimination with regard to access to training.

PART II. CONDITIONS OF SERVICE

Record of service

12. At the end of each contract, a record of service in regard to that contract should be made available to the fisher concerned, or entered in the fisher's service book.

Special measures

13. For fishers excluded from the scope of the Convention, the competent authority should take measures to provide them with adequate protection with respect to their conditions of work and means of dispute settlement.

Payment of fishers

14. Fishers should have the right to advances against earnings under prescribed conditions.

15. For vessels of 24 metres in length and over, all fishers should be entitled to minimum payment in accordance with national laws, regulations or collective agreements.

PART III. ACCOMMODATION

16. When establishing requirements or guidance, the competent authority should take into account relevant international guidance on accommodation, food, and health and hygiene relating to persons working or living on board vessels, including the most recent editions of the (FAO/ILO/IMO) *Code of Safety for Fishermen and Fishing Vessels* and the (FAO/ILO/IMO) *Voluntary Guidelines for the Design, Construction and Equipment of Small Fishing Vessels*.

17. The competent authority should work with relevant organizations and agencies to develop and disseminate educational material and on-board information and guidance concerning safe and healthy accommodation and food on board fishing vessels.

18. Inspections of crew accommodation required by the competent authority should be carried out together with initial or periodic surveys or inspections for other purposes.

Design and construction

19. Adequate insulation should be provided for exposed decks over crew accommodation spaces, external bulkheads of sleeping rooms and mess rooms, machinery casings and boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is produced, and, as necessary, to prevent condensation or overheating in sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and passageways.

20. Protection should be provided from the heat effects of any steam or hot water service pipes. Main steam and exhaust pipes should not pass through crew accommodation or through passageways leading to crew accommodation. Where this cannot be avoided, pipes should be adequately insulated and encased.

21. Materials and furnishings used in accommodation spaces should be impervious to dampness, easy to keep clean and not likely to harbour vermin.

Noise and vibration

22. Noise levels for working and living spaces, which are established by the competent authority, should be in conformity with the guidelines of the International Labour Organization on exposure levels to ambient factors in the workplace and, where applicable, the specific protection recommended by the International Maritime Organization, together with any subsequent amending and supplementary instruments for acceptable noise levels on board ships.

23. The competent authority, in conjunction with the competent international bodies and with representatives of organizations of fishing vessel owners and fishers and taking into account, as appropriate, relevant international standards, should review on an ongoing basis the problem of vibration on board fishing vessels with the objective of improving the protection of fishers, as far as practicable, from the adverse effects of vibration.

(1) Such review should cover the effect of exposure to excessive vibration on the health and comfort of fishers and the measures to be prescribed or recommended to reduce vibration on fishing vessels to protect fishers.

(2) Measures to reduce vibration, or its effects, to be considered should include:

(a) instruction of fishers in the dangers to their health of prolonged exposure to vibration;

- (b) provision of approved personal protective equipment to fishers where necessary; and
- (c) assessment of risks and reduction of exposure in sleeping rooms, mess rooms, recreational accommodation and catering facilities and other fishers' accommodation by adopting measures in accordance with the guidance provided by the (ILO) *Code of practice on ambient factors in the workplace* and any subsequent revisions, taking into account the difference between exposure in the workplace and in the living space.

Heating

24. The heating system should be capable of maintaining the temperature in crew accommodation at a satisfactory level, as established by the competent authority, under normal conditions of weather and climate likely to be met with on service, and should be designed so as not to endanger the safety or health of the fishers or the safety of the vessel.

Lighting

25. Methods of lighting should not endanger the safety or health of the fishers or the safety of the vessel.

Sleeping rooms

26. Each berth should be fitted with a comfortable mattress with a cushioned bottom or a combined mattress, including a spring bottom, or a spring mattress. The cushioning material used should be made of approved material. Berths should not be placed side by side in such a way that access to one berth can be obtained only over another. The lower berth in a double tier should not be less than 0.3 metres above the floor, and the upper berth should be fitted with a dust-proof bottom and placed approximately midway between the bottom of the lower berth and the lower side of the deck head beams. Berths should not be arranged in tiers of more than two. In the case of berths placed along the vessel's side, there should be only a single tier when a sidelight is situated above a berth.

27. Sleeping rooms should be fitted with curtains for the sidelights, as well as a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

28. As far as practicable, berthing of crew members should be so arranged that watches are separated and that no day worker shares a room with a watchkeeper.

29. On vessels of 24 metres in length and over, separate sleeping rooms for men and for women should be provided.

Sanitary accommodation

30. Sanitary accommodation spaces should have:

- (a) floors of approved durable material which can be easily cleaned, and which are impervious to dampness and properly drained;
- (b) bulkheads of steel or other approved material which should be watertight up to at least 0.23 metres above the level of the deck;
- (c) sufficient lighting, heating and ventilation; and
- (d) soil pipes and waste pipes of adequate dimensions which are constructed so as to minimize the risk of obstruction and to facilitate cleaning; such pipes should not pass through fresh water or drinking-water tanks, nor should they, if practicable, pass overhead in mess rooms or sleeping accommodation.

31. Toilets should be of an approved type and provided with an ample flush of water, available at all times and independently controllable. Where practicable, they should be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and washrooms. Where there is more than one toilet in a compartment, the toilets should be sufficiently screened to ensure privacy.

32. Separate sanitary facilities should be provided for men and for women.

Recreational facilities

33. Where recreational facilities are required, furnishings should include, as a minimum, a bookcase and facilities for reading, writing and, where practicable, games. Recreational facilities and services should be reviewed frequently to ensure that they are appropriate in the light of changes in the needs of fishers resulting from technical, operational and other developments. Consideration should also be given to including the following facilities at no cost to the fishers, where practicable:

- (a) a smoking room;
- (b) television viewing and the reception of radio broadcasts;
- (c) projection of films or video films, the stock of which should be adequate for the duration of the voyage and, where necessary, changed at reasonable intervals;

- (d) sports equipment including exercise equipment, table games, and deck games;
- (e) a library containing vocational and other books, the stock of which should be adequate for the duration of the voyage and changed at reasonable intervals;
- (f) facilities for recreational handicrafts; and
- (g) electronic equipment such as radio, television, video recorder, CD/DVD player, personal computer and software, and cassette recorder/player.

Food

34. Fishers employed as cooks should be trained and qualified for their position on board.

- PART IV. MEDICAL CARE, HEALTH PROTECTION AND SOCIAL SECURITY .

Medical care on board

35. The competent authority should establish a list of medical supplies and equipment appropriate to the risks concerned that should be carried on fishing vessels; such list should include women's sanitary protection supplies together with discreet, environmentally friendly disposal units.

36. Fishing vessels carrying 100 or more fishers should have a qualified medical doctor on board.

37. Fishers should receive training in basic first aid in accordance with national laws and regulations, taking into account applicable international instruments.

38. A standard medical report form should be specially designed to facilitate the confidential exchange of medical and related information concerning individual fishers between the fishing vessel and the shore in cases of illness or injury.

39. For vessels of 24 metres in length and over, in addition to the provisions of Article 32 of the Convention, the following elements should be taken into account:

- (a) when prescribing the medical equipment and supplies to be carried on board, the competent authority should take into account international recommendations in this field, such as those contained in the most recent editions of the (ILO/IMO/WHO) *International Medical Guide for Ships* and the (WHO) *Model List of Essential Medicines*, as well as advances in medical knowledge and approved methods of treatment;

- (b) inspections of medical equipment and supplies should take place at intervals of no more than 12 months; the inspector should ensure that expiry dates and conditions of storage of all medicines are checked, the contents of the medicine chest are listed and conform to the medical guide used nationally, and medical supplies are labelled with generic names in addition to any brand names used, and with expiry dates and conditions of storage;
- (c) the medical guide should explain how the contents of the medical equipment and supplies are to be used, and should be designed to enable persons other than a medical doctor to care for the sick or injured on board, both with and without medical advice by radio or satellite communication; the guide should be prepared taking into account international recommendations in this field, including those contained in the most recent editions of the (ILO/IMO/WHO) *International Medical Guide for Ships* and the (IMO) *Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods*; and
- (d) medical advice provided by radio or satellite communication should be available free of charge to all vessels irrespective of the flag they fly.

Occupational safety and health

Research, dissemination of information and consultation

40. In order to contribute to the continuous improvement of safety and health of fishers, Members should have in place policies and programmes for the prevention of accidents on board fishing vessels which should provide for the gathering and dissemination of occupational safety and health materials, research and analysis, taking into consideration technological progress and knowledge in the field of occupational safety and health as well as of relevant international instruments.

41. The competent authority should take measures to ensure regular consultations on safety and health matters with the aim of ensuring that all concerned are kept reasonably informed of national, international and other developments in the field and on their possible application to fishing vessels flying the flag of the Member.

42. When ensuring that fishing vessel owners, skippers, fishers and other relevant persons receive sufficient and suitable guidance, training material, or other appropriate information, the competent authority should take into account relevant international standards, codes, guidance and other information. In so doing, the competent authority should keep abreast of and utilize international research and guidance concerning safety and health in the fishing sector, including relevant research in occupational safety and health in general which may be applicable to work on board fishing vessels.

43. Information concerning particular hazards should be brought to the attention of all fishers and other persons on board through official notices containing instructions or guidance, or other appropriate means.

44. Joint committees on occupational safety and health should be established:

- (a) ashore; or
- (b) on fishing vessels, where determined by the competent authority, after consultation, to be practicable in light of the number of fishers on board the vessel.

Occupational safety and health management systems

45. When establishing methods and programmes concerning safety and health in the fishing sector, the competent authority should take into account any relevant international guidance concerning occupational safety and health management systems, including the *Guidelines on occupational safety and health management systems, ILO-OSH 2001*.

Risk evaluation

46. (1) Risk evaluation in relation to fishing should be conducted, as appropriate, with the participation of fishers or their representatives and should include:

- (a) risk assessment and management;
- (b) training, taking into consideration the relevant provisions of Chapter III of the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel, 1995 (STCW-F Convention) adopted by the IMO; and
- (c) on-board instruction of fishers.

(2) To give effect to subparagraph (1)(a), Members, after consultation, should adopt laws, regulations or other measures requiring:

- (a) the regular and active involvement of all fishers in improving safety and health by continually identifying hazards, assessing risks and taking action to address risks through safety management;
- (b) an occupational safety and health management system that may include an occupational safety and health policy, provisions for fisher participation and provisions concerning organizing, planning, implementing and evaluating the system and taking action to improve the system; and
- (c) a system for the purpose of assisting in the implementation of a safety and health policy and programme and providing fishers with a forum to

influence safety and health matters; on-board prevention procedures should be designed so as to involve fishers in the identification of hazards and potential hazards and in the implementation of measures to reduce or eliminate such hazards.

(3) When developing the provisions referred to in subparagraph (1)(a), Members should take into account the relevant international instruments on risk assessment and management.

Technical specifications

47. Members should address the following, to the extent practicable and as appropriate to the conditions in the fishing sector:

- (a) seaworthiness and stability of fishing vessels;
- (b) radio communications;
- (c) temperature, ventilation and lighting of working areas;
- (d) mitigation of the slipperiness of deck surfaces;
- (e) machinery safety, including guarding of machinery;
- (f) vessel familiarization for fishers and fisheries observers new to the vessel;
- (g) personal protective equipment;
- (h) firefighting and lifesaving;
- (i) loading and unloading of the vessel;
- (j) lifting gear;
- (k) anchoring and mooring equipment;
- (l) safety and health in living quarters;
- (m) noise and vibration in work areas;
- (n) ergonomics, including in relation to the layout of workstations and manual lifting and handling;
- (o) equipment and procedures for the catching, handling, storage and processing of fish and other marine resources;
- (p) vessel design, construction and modification relevant to occupational safety and health;
- (q) navigation and vessel handling;
- (r) hazardous materials used on board the vessel;
- (s) safe means of access to and exit from fishing vessels in port;
- (t) special safety and health requirements for young persons;

- (u) prevention of fatigue; and
- (v) other issues related to safety and health.

48. When developing laws, regulations or other measures concerning technical standards relating to safety and health on board fishing vessels, the competent authority should take into account the most recent edition of the (FAO/ILO/IMO) *Code of Safety for Fishermen and Fishing Vessels, Part A*.

Establishment of a list of occupational diseases

49. Members should establish a list of diseases known to arise out of exposure to dangerous substances or conditions in the fishing sector.

Social security

50. For the purpose of extending social security protection progressively to all fishers, Members should maintain up to date information on the following:

- (a) the percentage of fishers covered;
- (b) the range of contingencies covered; and
- (c) the level of benefits.

51. Every person protected under Article 34 of the Convention should have a right of appeal in the case of a refusal of the benefit or of an adverse determination as to the quality or quantity of the benefit.

52. The protections referred to in Articles 38 and 39 of the Convention should be granted throughout the contingency covered.

PART V. OTHER PROVISIONS

53. The competent authority should develop an inspection policy for authorized officers to take the measures referred to in paragraph 2 of Article 43 of the Convention.

54. Members should cooperate with each other to the maximum extent possible in the adoption of internationally agreed guidelines on the policy referred to in paragraph 53 of this Recommendation.

55. A Member, in its capacity as a coastal State, when granting licences for fishing in its exclusive economic zone, may require that fishing vessels comply with the requirements of the Convention. If such licences are issued by coastal States, these States should take into account certificates or other valid documents stating that the vessel concerned has been inspected by the competent authority or on its behalf and has been found to be in compliance with the provisions of the Convention.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Ninety-sixth Session which was held at Geneva and declared closed the fifteenth day of June 2007.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this fifteenth day of June 2007.

The text of the Recommendation as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la recommandation présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,

Copie certifiée conforme et complète,

For the Director-General of the International Labour Office:

Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

**CONVENTION CONCERNING
WORK IN THE FISHING SECTOR**

- The General Conference of the International Labour Organization,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the
International Labour Office, and having met in its ninety-sixth
Session on 30 May 2007, and
Recognizing that globalization has a profound impact on the fishing
sector, and
Noting the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at
Work, 1998, and
Taking into consideration the fundamental rights to be found in the
following international labour Conventions: the Forced Labour
Convention, 1930 (No. 29), the Freedom of Association and
Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87), the
Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949
(No. 98), the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100), the
Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105), the
Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958
(No. 111), the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), and the
Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182), and
Noting the relevant instruments of the International Labour
Organization, in particular the Occupational Safety and Health
Convention (No. 155) and Recommendation (No. 164), 1981, and
the Occupational Health Services Convention (No. 161) and
Recommendation (No. 171), 1985, and
Noting, in addition, the Social Security (Minimum Standards)
Convention, 1952 (No. 102), and considering that the provisions of
Article 77 of that Convention should not be an obstacle to
protection extended by Members to fishers under social security
schemes, and
Recognizing that the International Labour Organization considers
fishing as a hazardous occupation when compared to other
occupations, and
Noting also Article 1, paragraph 3, of the Seafarers' Identity
Documents Convention (Revised), 2003 (No. 185), and
Mindful of the core mandate of the Organization, which is to promote
decent conditions of work, and
Mindful of the need to protect and promote the rights of fishers in this
regard, and
Recalling the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982,
and
Taking into account the need to revise the following international
Conventions adopted by the International Labour Conference

specifically concerning the fishing sector, namely the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959 (No. 112), the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959 (No. 113), the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959 (No. 114), and the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966 (No. 126), to bring them up to date and to reach a greater number of the world's fishers, particularly those working on board smaller vessels, and

Noting that the objective of this Convention is to ensure that fishers have decent conditions of work on board fishing vessels with regard to minimum requirements for work on board; conditions of service; accommodation and food; occupational safety and health protection; medical care and social security, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to work in the fishing sector, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fourteenth day of June of the year two thousand and seven the following Convention, which may be cited as the Work in Fishing Convention, 2007.

PART I. DEFINITIONS AND SCOPE

DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of the Convention:

- (a) "commercial fishing" means all fishing operations, including fishing operations on rivers, lakes or canals, with the exception of subsistence fishing and recreational fishing;
- (b) "competent authority" means the minister, government department or other authority having power to issue and enforce regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the subject matter of the provision concerned;
- (c) "consultation" means consultation by the competent authority with the representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist;

- (d) "fishing vessel owner" means the owner of the fishing vessel or any other organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the vessel from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on fishing vessel owners in accordance with the Convention, regardless of whether any other organization or person fulfils certain of the duties or responsibilities on behalf of the fishing vessel owner;
- (e) "fisher" means every person employed or engaged in any capacity or carrying out an occupation on board any fishing vessel, including persons working on board who are paid on the basis of a share of the catch but excluding pilots, naval personnel, other persons in the permanent service of a government, shore-based persons carrying out work aboard a fishing vessel and fisheries observers;
- (f) "fisher's work agreement" means a contract of employment, articles of agreement or other similar arrangements, or any other contract governing a fisher's living and working conditions on board a vessel;
- (g) "fishing vessel" or "vessel" means any ship or boat, of any nature whatsoever, irrespective of the form of ownership, used or intended to be used for the purpose of commercial fishing;
- (h) "gross tonnage" means the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I to the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969, or any instrument amending or replacing it;
- (i) "length" (L) shall be taken as 96 per cent of the total length on a waterline at 85 per cent of the least moulded depth measured from the keel line, or as the length from the foreside of the stem to the axis of the rudder stock on that waterline, if that be greater. In vessels designed with rake of keel, the waterline on which this length is measured shall be parallel to the designed waterline;
- (j) "length overall" (LOA) shall be taken as the distance in a straight line parallel to the designed waterline between the foremost point of the bow and the aftermost point of the stern;
- (k) "recruitment and placement service" means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting fishers on behalf of, or placing fishers with, fishing vessel owners;
- (l) "skipper" means the fisher having command of a fishing vessel.

SCOPE

Article 2

1. Except as otherwise provided herein, this Convention applies to all fishers and all fishing vessels engaged in commercial fishing operations.

2. In the event of doubt as to whether a vessel is engaged in commercial fishing, the question shall be determined by the competent authority after consultation.

3. Any Member, after consultation, may extend, in whole or in part, to fishers working on smaller vessels the protection provided in this Convention for fishers working on vessels of 24 metres in length and over.

Article 3

1. Where the application of the Convention raises special problems of a substantial nature in the light of the particular conditions of service of the fishers or of the fishing vessels' operations concerned, a Member may, after consultation, exclude from the requirements of this Convention, or from certain of its provisions:

- (a) fishing vessels engaged in fishing operations in rivers, lakes or canals;
- (b) limited categories of fishers or fishing vessels.

2. In case of exclusions under the preceding paragraph, and where practicable, the competent authority shall take measures, as appropriate, to extend progressively the requirements under this Convention to the categories of fishers and fishing vessels concerned.

3. Each Member which ratifies this Convention shall:

- (a) in its first report on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:
 - (i) list any categories of fishers or fishing vessels excluded under paragraph 1;
 - (ii) give the reasons for any such exclusions, stating the respective positions of the representative organizations of employers and workers concerned, in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and
 - (iii) describe any measures taken to provide equivalent protection to the excluded categories; and
- (b) in subsequent reports on the application of the Convention, describe any measures taken in accordance with paragraph 2.

Article 4

1. Where it is not immediately possible for a Member to implement all of the measures provided for in this Convention owing to special problems of a substantial nature in the light of insufficiently developed infrastructure or institutions, the Member may, in accordance with a plan drawn up in consultation, progressively implement all or some of the following provisions:

- (a) Article 10, paragraph 1;
- (b) Article 10, paragraph 3, in so far as it applies to vessels remaining at sea for more than three days;
- (c) Article 15;
- (d) Article 20;
- (e) Article 33; and
- (f) Article 38.

2. Paragraph 1 does not apply to fishing vessels which:

- (a) are 24 metres in length and over; or
- (b) remain at sea for more than seven days; or
- (c) normally navigate at a distance exceeding 200 nautical miles from the coastline of the flag State or navigate beyond the outer edge of its continental shelf, whichever distance from the coastline is greater; or
- (d) are subject to port State control as provided for in Article 43 of this Convention, except where port State control arises through a situation of force majeure,

nor to fishers working on such vessels.

3. Each Member which avails itself of the possibility afforded in paragraph 1 shall:

- (a) in its first report on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:
 - (i) indicate the provisions of the Convention to be progressively implemented;
 - (ii) explain the reasons and state the respective positions of representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and
 - (iii) describe the plan for progressive implementation; and
- (b) in subsequent reports on the application of this Convention, describe measures taken with a view to giving effect to all of the provisions of the Convention.

Article 5

1. For the purpose of this Convention, the competent authority, after consultation, may decide to use length overall (LOA) in place of length (L) as the basis for measurement, in accordance with the equivalence set out in Annex I. In addition, for the purpose of the paragraphs specified in Annex III of this Convention, the competent authority, after consultation, may decide to use gross tonnage in place of length (L) or length overall (LOA) as the basis for measurement in accordance with the equivalence set out in Annex III.

2. In the reports submitted under article 22 of the Constitution, the Member shall communicate the reasons for the decision taken under this Article and any comments arising from the consultation.

PART II. GENERAL PRINCIPLES

IMPLEMENTATION

Article 6

1. Each Member shall implement and enforce laws, regulations or other measures that it has adopted to fulfil its commitments under this Convention with respect to fishers and fishing vessels under its jurisdiction. Other measures may include collective agreements, court decisions, arbitration awards, or other means consistent with national law and practice.

2. Nothing in this Convention shall affect any law, award or custom, or any agreement between fishing vessel owners and fishers, which ensures more favourable conditions than those provided for in this Convention.

COMPETENT AUTHORITY AND COORDINATION

Article 7

Each Member shall:

- (a) designate the competent authority or authorities; and
- (b) establish mechanisms for coordination among relevant authorities for the fishing sector at the national and local levels, as appropriate, and define their functions and responsibilities, taking into account their complementarities and national conditions and practice.

RESPONSIBILITIES OF FISHING VESSEL OWNERS,
SKIPPER AND FISHERS

Article 8

1. The fishing vessel owner has the overall responsibility to ensure that the skipper is provided with the necessary resources and facilities to comply with the obligations of this Convention.

2. The skipper has the responsibility for the safety of the fishers on board and the safe operation of the vessel, including but not limited to the following areas:

- (a) providing such supervision as will ensure that, as far as possible, fishers perform their work in the best conditions of safety and health;
- (b) managing the fishers in a manner which respects safety and health, including prevention of fatigue;
- (c) facilitating on-board occupational safety and health awareness training; and
- (d) ensuring compliance with safety of navigation, watchkeeping and associated good seamanship standards.

3. The skipper shall not be constrained by the fishing vessel owner from taking any decision which, in the professional judgement of the skipper, is necessary for the safety of the vessel and its safe navigation and safe operation, or the safety of the fishers on board.

4. Fishers shall comply with the lawful orders of the skipper and applicable safety and health measures.

PART III. MINIMUM REQUIREMENTS
FOR WORK ON BOARD FISHING VESSELS

MINIMUM AGE

Article 9

1. The minimum age for work on board a fishing vessel shall be 16 years. However, the competent authority may authorize a minimum age of 15 for persons who are no longer subject to compulsory schooling as provided by national legislation, and who are engaged in vocational training in fishing.

2. The competent authority, in accordance with national laws and practice, may authorize persons of the age of 15 to perform light work during school holidays. In such cases, it shall determine, after consultation, the kinds of work permitted and shall prescribe the conditions in which such work shall be undertaken and the periods of rest required.

3. The minimum age for assignment to activities on board fishing vessels, which by their nature or the circumstances in which they are carried out are likely to jeopardize the health, safety or morals of young persons, shall not be less than 18 years.

4. The types of activities to which paragraph 3 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations, or by the competent authority, after consultation, taking into account the risks concerned and the applicable international standards.

5. The performance of the activities referred to in paragraph 3 of this Article as from the age of 16 may be authorized by national laws or regulations, or by decision of the competent authority, after consultation, on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons concerned have received adequate specific instruction or vocational training and have completed basic pre-sea safety training.

6. The engagement of fishers under the age of 18 for work at night shall be prohibited. For the purpose of this Article, "night" shall be defined in accordance with national law and practice. It shall cover a period of at least nine hours starting no later than midnight and ending no earlier than 5 a.m. An exception to strict compliance with the night work restriction may be made by the competent authority when:

- (a) the effective training of the fishers concerned, in accordance with established programmes and schedules, would be impaired; or
- (b) the specific nature of the duty or a recognized training programme requires that fishers covered by the exception perform duties at night and the authority determines, after consultation, that the work will not have a detrimental impact on their health or well-being.

7. Nothing in this Article shall affect any obligations assumed by the Member arising from the ratification of any other international labour Convention.

MEDICAL EXAMINATION

Article 10

1. No fishers shall work on board a fishing vessel without a valid medical certificate attesting to fitness to perform their duties.

2. The competent authority, after consultation, may grant exemptions from the application of paragraph 1 of this Article, taking into account the safety and health of fishers, size of the vessel, availability of medical assistance and evacuation, duration of the voyage, area of operation, and type of fishing operation.

3. The exemptions in paragraph 2 of this Article shall not apply to a fisher working on a fishing vessel of 24 metres in length and over or which normally remains at sea for more than three days. In urgent cases, the competent authority may permit a fisher to work on such a vessel for a period of a limited and specified duration until a medical certificate can be obtained, provided that the fisher is in possession of an expired medical certificate of a recent date.

Article 11

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures providing for:

- (a) the nature of medical examinations;
- (b) the form and content of medical certificates;
- (c) the issue of a medical certificate by a duly qualified medical practitioner or, in the case of a certificate solely concerning eyesight, by a person recognized by the competent authority as qualified to issue such a certificate; these persons shall enjoy full independence in exercising their professional judgement;
- (d) the frequency of medical examinations and the period of validity of medical certificates;
- (e) the right to a further examination by a second independent medical practitioner in the event that a person has been refused a certificate or has had limitations imposed on the work he or she may perform; and
- (f) other relevant requirements.

Article 12

In addition to the requirements set out in Article 10 and Article 11, on a fishing vessel of 24 metres in length and over, or on a vessel which normally remains at sea for more than three days:

1. The medical certificate of a fisher shall state, at a minimum, that:
 - (a) the hearing and sight of the fisher concerned are satisfactory for the fisher's duties on the vessel; and
 - (b) the fisher is not suffering from any medical condition likely to be aggravated by service at sea or to render the fisher unfit for such service or to endanger the safety or health of other persons on board.
2. The medical certificate shall be valid for a maximum period of two years unless the fisher is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year.
3. If the period of validity of a certificate expires in the course of a voyage, the certificate shall remain in force until the end of that voyage.

PART IV. CONDITIONS OF SERVICE

MANNING AND HOURS OF REST

Article 13

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that owners of fishing vessels flying its flag ensure that:

- (a) their vessels are sufficiently and safely manned for the safe navigation and operation of the vessel and under the control of a competent skipper; and
- (b) fishers are given regular periods of rest of sufficient length to ensure safety and health.

Article 14

1. In addition to the requirements set out in Article 13, the competent authority shall:

- (a) for vessels of 24 metres in length and over, establish a minimum level of manning for the safe navigation of the vessel, specifying the number and the qualifications of the fishers required;
- (b) for fishing vessels regardless of size remaining at sea for more than three days, after consultation and for the purpose of limiting fatigue, establish the minimum hours of rest to be provided to fishers. Minimum hours of rest shall not be less than:
 - (i) ten hours in any 24-hour period; and
 - (ii) 77 hours in any seven-day period.

2. The competent authority may permit, for limited and specified reasons, temporary exceptions to the limits established in paragraph 1(b) of this Article. However, in such circumstances, it shall require that fishers shall receive compensatory periods of rest as soon as practicable.

3. The competent authority, after consultation, may establish alternative requirements to those in paragraphs 1 and 2 of this Article. However, such alternative requirements shall be substantially equivalent and shall not jeopardize the safety and health of the fishers.

4. Nothing in this Article shall be deemed to impair the right of the skipper of a vessel to require a fisher to perform any hours of work necessary for the immediate safety of the vessel, the persons on board or the catch, or for the purpose of giving assistance to other boats or ships or persons in distress at sea. Accordingly, the skipper may suspend the schedule of hours of rest and require a fisher to perform any hours of work necessary until the

normal situation has been restored. As soon as practicable after the normal situation has been restored, the skipper shall ensure that any fishers who have performed work in a scheduled rest period are provided with an adequate period of rest.

CREW LIST

Article 15

Every fishing vessel shall carry a crew list, a copy of which shall be provided to authorized persons ashore prior to departure of the vessel, or communicated ashore immediately after departure of the vessel. The competent authority shall determine to whom and when such information shall be provided and for what purpose or purposes.

FISHER'S WORK AGREEMENT

Article 16

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures:

- (a) requiring that fishers working on vessels flying its flag have the protection of a fisher's work agreement that is comprehensible to them and is consistent with the provisions of this Convention; and
- (b) specifying the minimum particulars to be included in fishers' work agreements in accordance with the provisions contained in Annex II.

Article 17

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures regarding:

- (a) procedures for ensuring that a fisher has an opportunity to review and seek advice on the terms of the fisher's work agreement before it is concluded;
- (b) where applicable, the maintenance of records concerning the fisher's work under such an agreement; and
- (c) the means of settling disputes in connection with a fisher's work agreement.

Article 18

The fisher's work agreement, a copy of which shall be provided to the fisher, shall be carried on board and be available to the fisher and, in accordance with national law and practice, to other concerned parties on request.

Article 19

Articles 16 to 18 and Annex II do not apply to a fishing vessel owner who is also single-handedly operating the vessel.

Article 20

It shall be the responsibility of the fishing vessel owner to ensure that each fisher has a written fisher's work agreement signed by both the fisher and the fishing vessel owner or by an authorized representative of the fishing vessel owner (or, where fishers are not employed or engaged by the fishing vessel owner, the fishing vessel owner shall have evidence of contractual or similar arrangements) providing decent work and living conditions on board the vessel as required by this Convention.

REPATRIATION

Article 21

1. Members shall ensure that fishers on a fishing vessel that flies their flag and that enters a foreign port are entitled to repatriation in the event that the fisher's work agreement has expired or has been terminated for justified reasons by the fisher or by the fishing vessel owner, or the fisher is no longer able to carry out the duties required under the work agreement or cannot be expected to carry them out in the specific circumstances. This also applies to fishers from that vessel who are transferred for the same reasons from the vessel to the foreign port.

2. The cost of the repatriation referred to in paragraph 1 of this Article shall be borne by the fishing vessel owner, except where the fisher has been found, in accordance with national laws, regulations or other measures, to be in serious default of his or her work agreement obligations.

3. Members shall prescribe, by means of laws, regulations or other measures, the precise circumstances entitling a fisher covered by paragraph 1 of this Article to repatriation, the maximum duration of service periods on board following which a fisher is entitled to repatriation, and the destinations to which fishers may be repatriated.

4. If a fishing vessel owner fails to provide for the repatriation referred to in this Article, the Member whose flag the vessel flies shall arrange for the repatriation of the fisher concerned and shall be entitled to recover the cost from the fishing vessel owner.

5. National laws and regulations shall not prejudice any right of the fishing vessel owner to recover the cost of repatriation under third party contractual agreements.

Article 22

Recruitment and placement of fishers

1. Each Member that operates a public service providing recruitment and placement for fishers shall ensure that the service forms part of, or is coordinated with, a public employment service for all workers and employers.

2. Any private service providing recruitment and placement for fishers which operates in the territory of a Member shall do so in conformity with a standardized system of licensing or certification or other form of regulation, which shall be established, maintained or modified only after consultation.

3. Each Member shall, by means of laws, regulations or other measures:

- (a) prohibit recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter fishers from engaging for work;
- (b) require that no fees or other charges for recruitment or placement of fishers be borne directly or indirectly, in whole or in part, by the fisher; and
- (c) determine the conditions under which any licence, certificate or similar authorization of a private recruitment or placement service may be suspended or withdrawn in case of violation of relevant laws or regulations; and specify the conditions under which private recruitment and placement services can operate.

Private employment agencies

4. A Member which has ratified the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), may allocate certain responsibilities under this Convention to private employment agencies that provide the services referred to in paragraph 1(b) of Article 1 of that Convention. The respective responsibilities of any such private employment agencies and of the fishing vessel owners, who shall be the "user enterprise" for the purpose of that Convention, shall be determined and allocated, as provided for in Article 12 of that Convention. Such a Member shall adopt laws, regulations or other measures to ensure that no allocation of the respective responsibilities or obligations to the private employment agencies providing the service and to the "user enterprise" pursuant to this Convention shall preclude the fisher from asserting a right to a lien arising against the fishing vessel.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the fishing vessel owner shall be liable in the event that the private employment agency